

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **11. ledna 2018** v senátě složeném z jeho předsedy JUDr. Michaela Vrtka, PhD. a přísedících Josefa Marka a Mgr. Pavla Neumana,

takto:

Obžalovaní

O.T.,

nar. XXXX v XXXX, jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o., se sídlem
v Benešově u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, trvale bytem v obci XXXX,
XXXX,

P.Š.,

nar. XXXX v XXXX, okr. XXXX, jednatel společnosti KOP-AD s.r.o.,
se sídlem v Brně, Moravské náměstí 754/13, IČ 27459942, jednatele
společnosti VITABO s.r.o., se sídlem v Brně, Poděbradova 304/143, IČ 24682632,
likvidátora společnosti BONUM EUROPE, s.r.o. v likvidaci, se sídlem v Troubsku,
Jihlavská 320/2, okr. Brno-venkov, IČ 25515519, příležitostný brigádník
ve stavebnictví, trvale bytem v XXXX, XXXX, doručovací

adresa XXXX, XXXX,

P.C.,

nar. XXXX v XXXX, okr. XXXX, vedoucí organizační
složky CESA SATELLITE BC CORP., organizační složka, se sídlem v Brně, Příkop 838/6, IČ
29214572, trvale bytem v XXXX, XXXX,

P.J.,

nar. XXXX v XXXX, okr. XXXX, jednatel
společnosti ESSteel, s.r.o., se sídlem v Mladé Boleslavi, Vodkova 135, IČ 28222440,
jednatel společnosti Bohemia Forest and Building s.r.o., se sídlem v Mladé
Boleslavi, Vodkova 135, IČ 28608381, jednatel společnosti Evropská stavební
společnost s.r.o., se sídlem v Praze, U Habrovky 11/247, IČ 25719611, jednatel
společnosti LIP Production Joint Venture Company s.r.o., se sídlem v Praze,
Politických vězňů 1511/5, IČ 05252261, obchodní zástupce společnosti Evropská
strojírenská a stavební MB a.s., se sídlem v Praze, Plaská 622/3, IČ 29006333,
trvale bytem v XXXX, XXXX XXXX,

Ing. V.T.,

nar. XXXX v XXXX, okr. XXXX, statutár zřizovatele - zahraniční
osoby CESA SATELLITE BC CORP, se sídlem ve Vancouveru, Four Bentall Centre,
Suite Dunsmuir Street 2300-1055, Kanada, trvale bytem v XXXX, XXXX,
okr. XXXX, doručovací adresa XXXX, XXXX,

T.H.,

nar. XXXX v XXXX, okr. XXXX, zaměstnanec společnosti
D.C. BUS s.r.o., se sídlem v Brně, Vránova 807/59, IČ 60730200, trvale bytem
v XXXX, XXXX,

jsou vinni, že

obžalovaný O.T. jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem v Benešově u Prahy,
Jana Nohy 1441, IČ 25639617, jako jednatel společnosti OKONSTAV, s.r.o., se sídlem v Praze,
Záběhlická 131/33, IČ 27650294, obžalovaný Ing. V.T. jako jednatel společnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

„ERTEC“, spol. s r. o., se sídlem v Brně, Příkop 838/6, IČ 41603974, dále jako předseda představenstva společnosti CESA ENGINEERING a.s., se sídlem v Brně, Kaštanová 141e, v současné době se sídlem v Brně, Příkop 838/6, IČ 28325443, a jednající na základě plné moci od P. Š., a následně jako jednatel společnosti VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, se sídlem v Brně Moravské náměstí 754/13, později se sídlem v Brně, Poděbradova 304/143, v současnosti se sídlem v Plzni, Severní Předměstí, Na Roudné 443/18, obžalovaný P.Š. jako jednatel společnosti VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, se sídlem v Brně Moravské náměstí 754/13, později se sídlem v Brně, Poděbradova 304/143, v současnosti se sídlem v Plzni, Severní Předměstí, Na Roudné 443/18, obžalovaný P.C. jako předseda představenstva společnosti CESA ENERGO a.s., IČ 28304250, se sídlem v Brně, Poděbradova 304/143, obžalovaný T.H. jako jednatel společnosti MariL - ubytování, s.r.o., po změně firmy na KOBMAR s.r.o., později KOPMAR s.r.o., (nyní EKOMAR s.r.o.), IČ 28325681, se sídlem v Brně, Hybešova 46, v současnosti se sídlem v Praze, Nad lesním divadlem 1117/10, obžalovaný P.J. jako jednatel společnosti Evropská stavební společnost s.r.o., IČ 25719611, se sídlem v Praze, U Habrovky 11/247, v době nejméně od 28. 2. 2009 do 31. 12. 2012 vyhotovili, či nechali vyhotovit, fiktivní daňové doklady, na základě kterých si v řetězci společností, za něž byli oprávněni jednat, vzájemně fakturovali stavební práce, a to z níže uvedených akcí:

- **Bytový soubor (komplex) Slatina** na základě smlouvy o dílo č. 43/09, která byla uzavřena mezi společnostmi CESA ENGINEERING a.s., Brno, IČ 28325443, a „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, dne 1. 11. 2009,
- **Rekonstrukce Domova důchodců Znojmo** na základě objednávky č. 201022 ze dne 2. 4. 2010 a objednávky č. 201023 ze dne 2. 4. 2010 od společnosti CESA ENGINEERING a.s., Brno, IČ 28325443,
- **FVE Bystřice pod Hostýnem** na základě smlouvy o dílo č. 43/FVE/2010 pro společnost SJUKO, s.r.o., Brno, IČ 48400513,
- **FVE Klenovka** (smlouva ze dne 26. 2. 2010 uzavřená mezi společnostmi Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294 a VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, smlouva o dílo ze dne 30. 8. 2010 uzavřená mezi společnostmi Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294 a „ERTEC“ spol. s r. o., Brno, IČ 41603974, zakázka č. 2010 VTu 001, smlouva o dílo číslo 0012010VTu uzavřená mezi společnostmi CESA ENERGO a.s., Brno, IČ 28304250, a Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294, ze dne 9. 2. 2010,
- **FVE Moravský Vyškov-Břeclav (FVE Břeclav)** na základě smlouvy o dílo číslo 0012011 VTu uzavřené mezi společnostmi VITAL ENGINEERING a.s., IČ 28325443, Brno (nyní CESA ENGINEERING a.s., Brno, IČ 28325443) a „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, dne 25. 1. 2011,
- **Výstavba provozního objektu – Pardubice, J. Potůčka** na základě smlouvy o dílo č. 004/2011 uzavřené mezi společnostmi EKONOMTRADE s.r.o., Brno, IČ 28277104, a „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, dne 4. 5. 2011, a dalších smluv,
- **Mysletice** na základě smlouvy o dílo číslo 22/1/09 ze dne 1. 7. 2008 uzavřené mezi společnostmi BASI, s.r.o., IČ 25504215, Brno, Moravské náměstí 754/13, a Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294,
- **Cholupice** (Praha Komořany) na základě smlouvy o dílo ze dne 10. 1. 2009, dle smlouvy o dílo ze dne 10. 1. 2019 společnostmi BASI, s.r.o., IČ 25504215, Brno, Moravské náměstí 754/13, a Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294,

které ve skutečnosti nebyly nikdy provedeny, přesto tyto faktury byly zahrnuty do daňových příznání k dani z přidané hodnoty, a následně shora uvedenými obžalovanými neoprávněně

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

uplatněny u místně příslušných finančních úřadů nadměrné odpočty daně z přidané hodnoty v celkové výši nejméně **159.117.309 Kč**, a to následovně:

1.)

obžalovaný O.T.

1. a)

za zdaňovací období měsíce března 2010

dne 25. 4. 2010 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu Praha - Západ přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 2.647.072 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť údajný dodavatel společnost VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, stavební práce na Bytovém souboru (komplexu) Slatina nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **2.975.468 Kč** za zdaňovací období měsíce března 2010,

1. b)

za zdaňovací období měsíce dubna 2010

dne 25. 5. 2010 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 2.738.190 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, stavební práce na Bytovém souboru (komplexu) Slatina a Domově důchodců Znojmo nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **2.802.108 Kč** za zdaňovací období měsíce dubna 2010,

1. c)

za zdaňovací období měsíce května 2010

dne 25. 6. 2010 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 3.693.660 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, stavební práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny v Bystřici pod Hostýnem nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **3.684.448 Kč** za zdaňovací období měsíce května 2010,

1. d)

za zdaňovací období měsíce června 2010

dne 25. 7. 2010 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 2.389.428 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, stavební práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny v Bystřici pod Hostýnem nevykonávala, a tímto jednáním, způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **2.386.683 Kč** za zdaňovací období měsíce června 2010,

1. e)

za zdaňovací období měsíce července 2010

dne 25. 8. 2010 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 3.466.644 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, stavební práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny v Bystřici pod Hostýnem nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **3.463.965 Kč** za zdaňovací období měsíce července 2010,

1. f)

za zdaňovací období měsíce srpna 2010

dne 24. 9. 2010 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O. T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 3.952.666 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, stavební práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny v Bystřici pod Hostýnem nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **3.947.620 Kč** za zdaňovací období měsíce srpna 2010,

1. g)

za zdaňovací období měsíce září 2010

dne 25. 10. 2010 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O. T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 4.515.115 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, stavební práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny v Bystřici pod Hostýnem nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **4.509.340 Kč** za zdaňovací období měsíce září 2010,

1. h)

za zdaňovací období měsíce října 2010

dne 24. 11. 2010 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O. T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 7.557.283 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, stavební práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny v Bystřici pod Hostýnem nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **7.552.881 Kč** za zdaňovací období měsíce října 2010,

1. ch)

za zdaňovací období měsíce listopadu 2010

dne 23. 12. 2010 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O. T.,

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 4.501.319 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, stavební práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny v Bystřici pod Hostýnem nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **4.501.319 Kč** za zdaňovací období měsíce listopadu 2010,

1. i)

za zdaňovací období měsíce prosince 2010

dne 24. 1. 2011 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 4.576.237 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, stavební práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny v Bystřici pod Hostýnem nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **4.612.080 Kč** za zdaňovací období měsíce prosince 2010.

Faktury zahrnuté do účetnictví v jednotlivých zdaňovacích obdobích

Tabulka č.1

2010	vstup					
období	základ	DPH (20%)	celkem	číslo	akce	
28.02.2010	9 127 340	1 825 468	10 952 808	f1/2010438	Bytový komplex Slatina	od VITAL XANIDU s.r.o.
27.3.2010	4 200 000	840 000	5 040 000	f1/2010442	Loučky Slatina	od VITAL XANIDU s.r.o.
29.3.2010	6 350 000	1 270 000	7 620 000	f1/2010443	Loučky Slatina	od VITAL XANIDU s.r.o.
březen	19 677 340	3 935 468	23 612 808			
30.4.2010	11 457 200	2 291 440	13 748 640	f1/2010446	Bytový komplex Slatina	od VITAL XANIDU s.r.o.
30.4.2010	5 220 240	1 044 048	6 264 288	f1/2010447	Bytový komplex Slatina	od VITAL XANIDU s.r.o.
30.4.2010	8 783 100	1 756 620	10 539 720	f1/2010448	Bytový komplex Slatina	od VITAL XANIDU s.r.o.
duben	25 460 540	5 092 108	30 552 648			
15.5.2010	3 971 822	794 365	4 766 186	f1/2010456	Bytový komplex Slatina	od VITAL XANIDU s.r.o.
31.5.2010	6 850 000	1 370 000	8 220 000	f1/2010457	Bytový komplex Slatina	od VITAL XANIDU s.r.o.
14.5.2010	7 650 000	1 530 000	9 180 000	f12010458	Domov důchodců Znojmo	od VITAL XANIDU s.r.o.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

31.5.2010	8 750 000	1 750 000	10 500 000	f1/2010459	Domov důchodců Znojmo	od VITAL XANIDU s.r.o.
květen	27 221 822	5 444 365	32 666 186			
15.6.2010	15 784 200	3 156 840	18 941 040	f1/2010467	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
30.6.2010	9 924 218	1 984 844	11 909 061	f1/2010469	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
30.6.2010	5 141 683	1 028 337	6 170 020	f1/2010468	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
červen	30 850 101	6 170 020	37 020 121			
31.7.2010	19 506 000	3 901 200	23 407 200	f1/2010470	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
31.7.2010	13 174 000	2 634 800	15 808 800	f1/2010471	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
červenec	32 680 000	6 536 000	39 216 000			
16.8.2010	8 445 722	1 689 144	10 134 866	f1/2010474	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
16.8.2010	874 300	174 860	1 049 160	f1/2010476	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
31.8.2010	19 084 838	3 816 968	22 901 806	f1/2010477	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
31.8.2010	10 533 240	2 106 648	12 639 888	f1/2010479	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
srpen	38 938 100	7 787 620	46 725 720			
30.9.2010	28 458 700	5 691 740	34 150 440	201040047	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
30.9.2010	13 391 300	2 678 260	16 069 560	201040048	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
20.09.2010	17 767 000	3 553 400	21 320 400	100100016	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL ENGINEERING, a.s.
září	59 617 000	11 923 400	71 540 400			
29.10.2010	23 051 400	4 610 280	27 661 680	201040049	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
29.10.2010	17 833 360	3 566 672	21 400 032	201040050	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
29.10.2010	11 047 800	2 209 560	13 257 360	201040051	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
říjen	51 932 560	10 386 512	62 319 072			
30.11.2010	19 571 020	3 914 204	23 485 224	f1/2010483	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
30.11.2010	13 735 576	2 747 115	16 482 691	f1/2010485	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
listopad	33 306 596	6 661 319	39 967 915			
31.12.2010	19 506 000	3 901 200	23 407 200	f1/2010486	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
31.12.2010	14 304 400	2 860 880	17 165 280	f1/2010488	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
prosinec	33 810 400	6 762 080	40 572 480			
	353 494 458	70 698 892	424 193 350	Celková přijatá plnění		

Tabulka č.2

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

období 2010	výstup			číslo	akce	
	základ	DPH (20%)	celkem			
31.3.2010	4 800 000	960 000	5 760 000	100100012	Loučky Slatina	na CESA ENGINEERING a.s.
březen	4 800 000	960 000	5 760 000			
30.4.2010	11 450 000	2 290 000	13 740 000	100100013	Loučky Slatina	na CESA ENGINEERING a.s.
duben	11 450 000	2 290 000	13 740 000			
18.5.2010	8 799 580	1 759 916	10 559 496	100100015	Loučky Slatina	na CESA ENGINEERING a.s.
květen	8 799 580	1 759 916	10 559 496			
14.6.2010	6 610 000	1 322 000	7 932 000	100100016	Loučky Slatina	na CESA ENGINEERING a.s.
25.6.2010	4 600 000	920 000	5 520 000	100100017	Loučky Slatina	na CESA ENGINEERING a.s.
30.6.2010	2 565 000	513 000	3 078 000	100100018	Loučky Slatina	na CESA ENGINEERING a.s.
červen	13 775 000	2 755 000	16 530 000			
30.7.2010	12 469 360	2 493 872	14 963 232	100100019	Bytový soubor Slatina	na CESA ENGINEERING a.s.
31.7.2010	8 032 500	1 606 500	9 639 000	100100020	Domov důchodců Znojmo	na CESA ENGINEERING a.s.
červenec	20 501 860	4 100 372	24 602 232			
15.8.2010	9 450 000	1 890 000	11 340 000	100100021	Domov důchodců Znojmo	na CESA ENGINEERING a.s.
15.8.2010	9 750 000	1 950 000	11 700 000	100100022	Bytový soubor Slatina	na CESA ENGINEERING a.s.
srpen	19 200 000	3 840 000	23 040 000			
30.9.2010	17 047 000	3 409 400	20 456 400	100100024	FVE Bystřice pod Hostýnem	na Vital ENGINEERING a.s.
30.9.2010	20 023 300	4 004 660	24 027 960	100100023	FVE Bystřice pod Hostýnem	Na EKOMAR
září	37 070 300	7 414 060	44 484 360			
25.10.2010	10 718 154	2 143 631	12 861 785	100100025	FVE Bystřice pod Hostýnem	na Vital ENGINEERING a.s.
31.10.2010	3 450 000	690 000	4 140 000	100100026	FVE Bystřice pod Hostýnem	na Vital ENGINEERING a.s.
říjen	14 168 154	2 833 631	17 001 785			
30.11.2010	10 800 000	2 160 000	12 960 000	100100027	FVE Bystřice pod Hostýnem	na Vital ENGINEERING a.s.
listopad	10 800 000	2 160 000	12 960 000			

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

22.12.2010	10 750 000	2 150 000	12 900 000	100100029	FVE Bystřice pod Hostýnem	na Vital ENGINEERING a.s.
prosinec	10 750 000	2 150 000	12 900 000			
	151 314 894	30 262 979	181 577 873	Celková uskutečněná plnění		

Tabulka výpočtu DPH dle znalce

Tabulka č.3

zdaňovací období	vstup		výstup		Odpoččet (-)	2011	vstup- znalec- vyloučené		výstup- znalec- vyloučené		Odpoččet (-)
	základ	daň	základ	daň			základ	daň	základ	daň	
leden					90 930	leden					90 930
únor					-103 142	únor					-103 142
březen	19 745 958	3 949 191	6 510 595	1 302 119	-2 647 072	březen	19 677 340	3 935 468	4 800 000	960 000	-2 975 468
duben	25 465 953	5 093 190	11 775 000	2 355 000	-2 738 190	duben	25 460 540	5 092 108	11 450 000	2 290 000	-2 802 108
květen	27 267 886	5 453 576	8 799 580	1 759 916	-3 693 660	květen	27 221 822	5 444 365	8 799 580	1 759 916	-3 684 449
červen	25 772 147	5 144 428	13 775 000	2 755 000	-2 389 428	červen	25 708 418	5 141 683	13 775 000	2 755 000	-2 386 683
červenec	37 835 082	7 567 016	20 501 860	4 100 372	-3 466 644	červenec	37 821 683	7 564 337	20 501 860	4 100 372	-3 463 965
srpen	38 963 334	7 792 666	19 200 000	3 840 000	-3 952 666	srpen	38 938 100	7 787 620	19 200 000	3 840 000	-3 947 620
září	59 645 879	11 929 175	37 070 300	7 414 060	-4 515 115	září	59 617 000	11 923 400	37 070 300	7 414 060	-4 509 340
říjen	51 954 574	10 390 914	14 168 154	2 833 631	-7 557 283	říjen	51 932 560	10 386 512	14 168 154	2 833 631	-7 552 881
listopad	33 306 596	6 661 319	10 800 000	2 160 000	-4 501 319	listopad	33 306 596	6 661 319	10 800 000	2 160 000	-4 501 319
prosinec	33 851 185	6 770 237	10 970 000	2 194 000	-4 576 237	prosinec	33 810 400	6 762 080	10 750 000	2 150 000	-4 612 080
		70 751 712		30 714 098	-40 049 826			70 698 892		30 262 979	-40 435 913

Rekapitulace nadměrného neoprávněného odpočtu DPH 2010:

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Tabulka č.4

zdaňovací období 2010	daňová povinnost		rozdíl
	daňové přiznání	znalec	
leden	90 930	90 930	0
únor	-103 142	-103 142	0
březen	-2 647 072	328 396	2 975 468
duben	-2 738 190	63 918	2 802 108
květen	-3 693 660	-9 212	3 684 448
červen	-2 389 428	-2 745	2 386 683
červenec	-3 466 644	-2 679	3 463 965
srpen	-3 952 666	-5 046	3 947 620
září	-4 515 115	-5 775	4 509 340
říjen	-7 557 283	-4 402	7 552 881
listopad	-4 501 319	0	4 501 319
prosinec	-4 576 237	35 843	4 612 080
Celkem	-40 049 826	386 087	40 435 913

V roce 2010 byl na základě podaných daňových přiznání k dani z přidané hodnoty za období 1/2010 – 12/2010 nárokován neoprávněný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 40.435.913 Kč.

Období roku 2011

1. j)

za zdaňovací období měsíce ledna 2011

dne 24. 2. 2011 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 3.548.533 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, stavební práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny v Bystřici pod Hostýnem nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **3.547.080 Kč** za zdaňovací období měsíce ledna 2011,

1. k)

za zdaňovací období měsíce února 2011

dne 24. 3. 2011 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 3.202.128 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost Evropská stavební společnost s.r.o., IČ 25719611, se sídlem v Praze, U Habrovky 11/247, stavební práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny Moravský Vyškov, Břeclav nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **3.200.102 Kč** za zdaňovací období měsíce února 2011,

1. l)

za zdaňovací období měsíce března 2011

dne 21. 4. 2011 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 3.473.305 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost Evropská stavební společnost s.r.o., IČ 25719611, se sídlem v Praze, U Habrovky 11/247, stavební práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny Moravský Vyškov, Břeclav nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu výši **3.472.400 Kč** za zdaňovací období měsíce března 2011,

1. m)

za zdaňovací období měsíce dubna 2011

dne 24. 5. 2011 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 961.545 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost Evropská stavební společnost s.r.o., IČ 25719611, se sídlem v Praze, U Habrovky 11/247, stavební práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny Moravský Vyškov, Břeclav nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **959.600 Kč** za zdaňovací období měsíce dubna 2011,

1. n)

za zdaňovací období měsíce května 2011

dne 24. 6. 2011 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 2.928.773 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost Evropská stavební společnost s.r.o., IČ 25719611, se sídlem v Praze, U Habrovky 11/247, stavební práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny Moravský Vyškov, Břeclav nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **2.925.440 Kč** za zdaňovací období měsíce května 2011,

1. o)

za zdaňovací období měsíce června 2011

dne 21. 7. 2011 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 1.904.269 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost Evropská stavební společnost s.r.o., IČ 25719611, se sídlem v Praze, U Habrovky 11/247, stavební práce na výstavbě objektu na ulici J. Potůčka v Pardubicích nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **1.900.000 Kč** za zdaňovací období měsíce června 2011,

1. p)

za zdaňovací období měsíce července 2011

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

dne 23. 8. 2011 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 73.679 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost Evropská stavební společnost s.r.o., IČ 25719611, se sídlem v Praze, U Habrovky 11/247, stavební práce na výstavbě objektu na ulici J. Potůčka v Pardubicích nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **70.160 Kč** za zdaňovací období měsíce července 2011,

1. q)

za zdaňovací období měsíce srpna 2011

dne 26. 9. 2011 jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešov u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, podal Finančnímu úřadu v Benešově přiznání k dani z přidané hodnoty za společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 1.503.883 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost Evropská stavební společnost s.r.o., IČ 25719611, se sídlem v Praze, U Habrovky 11/247, stavební práce na výstavbě objektu na ulici J. Potůčka v Pardubicích nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši **1.499.800 Kč** za zdaňovací období měsíce srpna 2011,

Přijatá zdanitelná plnění v roce 2011

Tabulka č.5

vstup						
období 2011	základ	DPH (20%)	Celkem	číslo	akce	
31.01.2011	16 905 200	3 381 040	20 286 240	F1/2011489	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
31.01.2011	10 680 200	2 136 040	12 816 240	F1/2011490	FVE Bystřice pod Hostýnem	od VITAL XANIDU s.r.o.
leden	27 585 400	5 517 080	33 102 480			
28.2.2011	11 354 000	2 270 800	13 624 800	1059900011	FVE Moravský Vyškov, Břeclav	od Evropská stavební spol.
28.2.2011	14 966 512	2 993 302	17 959 814	1059900012	FVE Moravský Vyškov, Břeclav	od Evropská stavební spol.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

únor	26 320 512	5 264 102	31 584 614			
28.2.2011	27 862 000	5 572 400	33 434 400	1059900030	FVE Moravský Vyškov, Břeclav	od Evropská stavební spol.
březen	27 862 000	5 572 400	33 434 400			
30.4.2011	24 838 000	4 967 600	29 805 600	1059900046	FVE Moravský Vyškov, Břeclav	od Evropská stavební spol.
duben	24 838 000	4 967 600	29 805 600			
31.5.2011	23 381 200	4 676 240	28 057 440	1059900067	FVE Moravský Vyškov, Břeclav	od Evropská stavební spol.
květen	23 381 200	4 676 240	28 057 440			
30.6.2011	16 350 000	3 270 000	19 620 000	1059900084	Prov. objekt J.Potůčka, Pardubice	od Evropská stavební spol.
červen	16 350 000	3 270 000	19 620 000			
31.7.2011	17 306 800	3 461 360	20 768 160	1059900109	Prov. objekt J.Potůčka, Pardubice	od Evropská stavební spol.
červenec	17 306 800	3 461 360	20 768 160			
31.8.2011	14 775 000	2 955 000	17 730 000	111100138	Prov. objekt J.Potůčka, Pardubice	od Evropská stavební spol.
srpen	14 775 000	2 955 000	17 730 000			
	178 418 912	35 683 782	214 102 694	Celková přijatá plnění		

Tabulka č.6

zdaňovací období	vstup		výstup		odpočet	2011	vstup-znalec- vyloučené		výstup-znalec-vyloučené		odpočet
	základ	daň	základ	daň			základ	daň	základ	daň	
leden	27 592 667	5 518 533	9 850 000	1 970 000	-3 548 533	leden	27 585 400	5 517 080	9 850 000	1 970 000	-3 547 080
únor	26 330 642	5 266 128	10 320 000	2 064 000	-3 202 128	únor	26 320 512	5 264 102	10 320 000	2 064 000	-3 200 102
březen	27 866 529	5 573 305	10 500 000	2 100 000	-3 473 305	březen	27 862 000	5 572 400	10 500 000	2 100 000	-3 472 400
duben	24 912 726	4 982 545	20 105 000	4 021 000	-961 545	duben	24 838 000	4 967 600	20 040 000	4 008 000	-959 600
květen	23 397 866	4 679 573	9 042 000	1 750 800	-2 928 773	květen	23 381 200	4 676 240	9 042 000	1 750 800	-2 925 440
červen	16 371 349	3 274 269	6 850 000	1 370 000	-1 904 269	červen	16 350 000	3 270 000	6 850 000	1 370 000	-1 900 000
červenec	17 324 395	3 464 897	16 956 000	3 391 200	-73 697	červenec	17 306 800	3 461 360	16 956 000	3 391 200	-70 160
srpen	14 795 415	2 959 083	7 276 000	1 455 200	-1 503 883	srpen	14 775 000	2 955 000	7 276 000	1 455 200	-1 499 800
září					0	září					0
říjen					0	říjen					0
listopad					0	listopad					0

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

prosinec				0	prosinec				0	
Celkem		35 718 333		18 122 200	-17 596 133			35 683 782	18 109 200	-17 574 582

Rekapitulace nadměrného neoprávněného odpočtu DPH 2011:

Tabulka č.7

zdaňovací období	daňová povinnost		rozdíl
	daňové přiznání	znalec	
leden	-3 548 533	-1 453	3 547 080
únor	-3 202 128	-2 026	3 200 102
březen	-3 473 305	-905	3 472 400
duben	-961 545	-1 945	959 600
květen	-2 928 773	-3 333	2 925 440
červen	-1 904 269	-4 269	1 900 000
červenec	-73 679	-3 519	70 160
srpen	-1 503 883	-4 083	1 499 800
září	-88	-88	0
říjen	-72	-72	0
listopad	-72	-72	0
prosinec	-72	-72	0
Celkem	-17 596 419	-21 837	-17 574 582

Obžalovaný O.T. jako jednatel společnosti „MT DEPO“, s.r.o. se sídlem Benešovy u Prahy, Jana Nohy 1441, IČ 25639617, jednáním uvedeným v bodě 1 obžaloby způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), celkovou škodu ve výši nejméně **58.010.494 Kč**.

2.)

Obžalovaný Ing. V.T. a obžalovaný P.Š.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

2. a)**za zdaňovací období měsíce září 2009**

dne 26. 10. 2009 bylo jménem společnosti XANIDU stav s.r.o., se sídlem v Brně, Moravské náměstí 754/13, IČ 27459969, zastoupené obžalovaným P. Š. jakožto jednatelem, podáno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce září 2009, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu a výstupu, které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný P.Š. v součinnosti s obžalovaným Ing. V. T., přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností XANIDU stav s.r.o., se sídlem v Brně, Moravské náměstí 754/13, IČ 27459969, zastoupenou obžalovaným P. Š. jako jednatelem, a následně na základě plné moci obžalovaným Ing. V. T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 786.592 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost Metrostav a.s., Praha, IČ 00014915, stavební práce na akci zvané „Mysletice“ nevykonávala, tyto faktury nemá zahrnuty ve svém účetnictví, a tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno I. se sídlem v Brně, Příkop 25 (dříve Finanční úřad Brno I.), škodu ve výši **783.482 Kč** za zdaňovací období měsíce září 2009,

2. b)**za zdaňovací období 4. kvartálu roku 2009**

dne 10. 2. 2010 bylo jménem společnosti XANIDU stav s.r.o., se sídlem v Brně, Moravské náměstí 754/13, IČ 27459969, zastoupené obžalovaným P. Š. jakožto jednatelem, podáno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. kvartálu roku 2009, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu (od společnosti Metrostav a.s., Praha, IČ 00014915, od společnosti „ERTEC“ spol. s r. o., Brno, IČ 41603974) a výstupu (za společnost XANIDU stav s.r.o., Brno, IČ 27459969 pro odběratele společnosti Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294, a „ERTEC“ spol. s r. o., Brno, IČ 41603974), které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný P.Š. v součinnosti s obžalovaným Ing. V. T., přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností XANIDU stav s.r.o., se sídlem v Brně, Moravské náměstí 754/13, IČ 27459969, zastoupenou obžalovaným P. Š. jako jednatelem, a následně na základě plné moci obžalovaným Ing. V. T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 1.254.866 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce neuskutečnily, neboť společnost Metrostav a.s., Praha, IČ 00014915, stavební práce na akci zvané „Cholupice“ nevykonávala, tyto faktury nemá zahrnuty ve svém účetnictví, a tímto jednáním způsobili Český republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno I. se sídlem v Brně, Příkop 25 (dříve Finanční úřad Brno I.), škodu ve výši **1.222.265 Kč** za zdaňovací období 4. kvartálu roku 2009,

Obžalovaný Ing. V.T., obžalovaný P.Š., obžalovaný O.T.**2.c)****za zdaňovací období měsíce června 2010**

dne 23. 7. 2010 bylo jménem společnosti VITAL XANIDU s.r.o. (dříve XANIDU stav s.r.o.) se sídlem v Brně, Moravské náměstí 754/13, IČ 27459969 (nyní v likvidaci se sídlem v Plzni, Severní Předměstí, Na Roudné 443/18) zastoupené obžalovaným P. Š. jakožto jednatelem, podáno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce června 2010, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty,

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

zahrnutý níže uvedené fiktivní faktury na vstupu (pro společnost VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, od společnosti „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, a společnosti Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294), které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný O.T. jako jednatel společnosti „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, a společnosti Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294 a na výstupu (pro společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, BSB STAVEBNÍ s.r.o., Praha, IČ 27649661, Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294 a CESA ENGINEERING a.s., Brno, IČ 28325443), které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný P.Š. v součinnosti s obžalovaným Ing. V. T., přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, zastoupenou obžalovaným P. Š. jako jednatelem, a následně na základě plné moci obžalovaným Ing. V. T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 3.485.050 Kč, a to při vědomí, že se uvedené stavební práce na bytovém souboru (komplexu) Slatina neuskutečnily, současně že společnost VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, stavební práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny Bystřice pod Hostýnem a fotovoltaické elektrárny Klenovka nerealizovala, a tímto jednáním způsobili Český republiky zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno I. se sídlem v Brně, Příkop 25 (dříve Finanční úřad Brno I.), škodu ve výši **3.485.050 Kč** za zdaňovací období měsíce června 2010,

Obžalovaný Ing. V.T.

2.d)

za zdaňovací období měsíce srpna 2010

dne 20. 9. 2010 bylo jménem společnosti VITAL XANIDU s.r.o. (dříve XANIDU stav s.r.o.) se sídlem v Brně, Moravské náměstí 754/13, IČ 27459969 (nyní v likvidaci se sídlem v Plzni, Severní Předměstí, Na Roudné 443/18) zastoupené jednatelem A.J., podáno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce srpna 2010, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnutý níže uvedené fiktivní faktury na vstupu (pro společnost VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, od spol. Hilti ČR spol. s r.o., IČ 41693132, společnosti BSB stav s.r.o., DS a.s.), které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný Ing. V.T., a výstupu (pro společnost Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294, a společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617), které nechal vyhotovit či vyhotovil obžalovaný Ing. V.T., přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, zastoupenou A.J. jako jednatelem, a následně na základě plné moci obžalovaným Ing. V. T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 6.461.670 Kč, a to při vědomí, že k dodání materiálu na výstavbu fotovoltaické elektrárny Klenovka od společnosti Hilti ČR spol. s r.o., Průhonice, IČ 41693132, nedošlo, taktéž nebyly provedeny služby či stavební práce uvedené v předmětných fakturách, a současně že společnost VITAL XANIDU s.r.o., IČ 27459969, stavební práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny Klenovka neprovedla, a tímto jednáním způsobil Český republiky zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno I. se sídlem v Brně, Příkop 25 (dříve Finanční úřad Brno I.), škodu ve výši **6.420.509 Kč** za zdaňovací období měsíce srpna 2010.

Rekapitulace faktur na vstupu:

Tabulka č.8

2009	vstup					
------	-------	--	--	--	--	--

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

období	základ	DPH	celkem	číslo	akce	
10.9.2009	1 857 424	352 911	2 210 335	dle evid.DPH	př.strana 180	METROSTAV
15.9.2009	754 620	143 378	897 998	dle evid.DPH	př.strana 180	METROSTAV
20.9.2009	1 256 101	238 659	1 494 760	dle evid.DPH	př.strana 180	METROSTAV
30.9.2009	826 112	156 961	983 073	dle evid.DPH	př.strana 180	METROSTAV
září 2009	4 694 257	891 909	5 586 166			př.strana 180
12.12.2009	12 578 350	2 389 887	14 968 237	dle evidence DPH, př.str. 192	Cholupice	METROSTAV
15.9.2009	8 753 690	1 663 201	10 416 891	dle evidence DPH př.str. 192	Cholupice	METROSTAV
30.12.2009	13 698 725	2 602 758	16 301 483	dle evidence DPH př.str. 192	Mysletice	METROSTAV
20.12.2009	13 542 520	2 573 079	16 115 599	dle evidence DPH př.str. 192	Mysletice	METROSTAV
29.12.2009	730 755	65 798	796 553	dle evidence DPH př.str. 192	Mysletice	METROSTAV
22.12.2009	1 859 484	353 302	2 212 786	f1/20090114	šterk	ERTEC
28.12.2009	2 097 007	398 432	2 495 439	f1/20090115	šterk	ERTEC
29.12.2009	2 360 626	448 519	2 809 145	f1/20090116	bet.ocel	ERTEC
4.Q 2009	54 890 402	10 429 178	65 319 580			př.strana 192,197-199
30.6.2010	11 450 000	2 290 000	13 740 000	100100013	Loučky Slatina	MT DEPO, př.str. 98
30.6.2010	5 968 088	1 193 617	7 161 705	1001034	šterk	OKONSTAV
30.6.2010	32 288 650	6 457 730	38 746 380	dle evidence DPH	bet.ocel	MT DEPO
červen 2010	49 706 738	9 941 347	59 648 085			př.strana 201,228,229
1.8.2010	45 875 022	9 175 004	55 050 026	6001878512	nosník, háky FVE	HILTI ČR s.r.o.
11.8.2010	29 566 548	5 913 309	35 479 857	100100015	FVE Bystřice	u CESA ENGINEERING- nezahrnuto
31.8.2010	11 784 253	2 356 851	14 141 104	f1/2002010	FVE Pardubice	BSB stav s.r.o.
31.8.2010	7 541 288	1 508 258	9 049 546	dle evidence DPH	doprava FVE	DS a.s.
31.8.2010	8 156 233	1 631 247	9 787 480	dle evidence	Yngley	FVP YNGLEY 230Wp

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

				DPH		
srpen 2010	73 356 796	14 671 360	88 028 156			př.strana 200,

Rekapitulace vyloučených faktur znalcem výstup:

Tabulka č.9

2009	výstup					
období	základ	DPH	celkem	číslo	akce	
30.9.2009	570 668	108 427		2009901-906	protokol FU Brno I- č.2	př. strana 181-183
září 2009	570 668	108 427	679 095			
28.12.2009	236 842	45 000	281 842	2009430	Stavební práce	MariL-ubytování
2.12.2009	2 179 440	414 094	2 593 534	2009428	FVE	ERTEC s.r.o.
2.12.2009	541 044	102 798	643 842	2009424	Cholupice	JOMPE s.r.o.
2.12.2009	17 254 320	3 278 321	20 532 641	f1/2009427	Cholupice	OKONSTAV s.r.o.
2.12.2009	13 224 578	2 512 670	15 737 248	f12009429	Mysletice	OKONSTAV s.r.o.
28.12.2009	8 785 500	1 669 245	10 454 745	f1/2009431	Cholupice	OKONSTAV s.r.o.
28.12.2009	6 472 550	1 229 785	7 702 335	f1/2009432	Mysletice	OKONSTAV s.r.o.
Celkem	48 457 432	9 206 913	57 664 345			př. strana 192-196
30.6.2010	882 100	176 420	1 058 520	f12010464	FVE Bystřice	CESA ENGINEERING
15.6.2010	15 784 200	3 156 840	18 941 040	f1/210467	FVE Bystřice	MT DEPO
30.6.2010	9 924 217	1 984 844	11 909 061	f1/2010469	FVE Bystřice	MT DEPO
30.6.2010	5 141 683	1 028 337	6 170 020	f1/2010468	FVE Bystřice	MT DEPO
30.6.2010	308 550	61 710	370 260	2010462		MariL-ubytování
30.6.2010	882 100	176 420	1 058 520	2010464	FVE Klenovka	CESA ENGINEERING
30.6.2010	31 154 720	6 230 944	37 385 664	2010463	FVE Klenovka	BSB Stavební
30.6.2010	32 288 650	6 457 730	38 814 444	f1/2010466	FVE Klenovka	OKONSTAV
červen 2010	32 036 820	6 407 364	38 814 444		př.strana 201	
10.8.2010	8 445 723	1 689 145	10 134 868	f1/2010474	FVE Klenovka	MT DEPO
15.8.2010	874 300	174 860	1 049 160	f1/2010475	FVE Klenovka	MT DEPO
31.8.2010	19 084 838	3 816 968	22 901 806	f1/2010477	FVE Klenovka	MT DEPO,
31.8.2010	1 257 400	251 480	1 508 880	f1/2010475	FVE Klenovka	OKONSTAV 2x
16.8.2010	5 784 223	1 156 845	6 941 068	f1/2010475	FVE Klenovka	OKONSTAV 2x-

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

						nezahrnuto
31.8.2010	13 654 200	2 730 840	16 385 040	f1/2010478	FVE Klenovka	OKONSTAV
31.8.2010	1 058 752	211 750	1 270 502	f1/2010478	FVE Klenovka	MIPECOM
31.8.2010	10 533 240	2 106 648	12 639 888	f1/2010479	FVE Klenovka	MT DEPO
31.8.2010	7 152 200	1 430 440	8 582 640	f1/2010480	FVE Klenovka	U OKONSTAV nezahrnuto
srpen 2010	41 254 253	8 250 851	84 262 300			př.strana 200

Tabulka č.10

zdaňovací období	účet	částka	datum výplaty
9/2009	35-4805450277/0100	786 592	25.11.2009
IV/2009	435180440267/0100	1 117 602	5.3.2010
1/2010		983 291	26.3.2010
2/2010		1 609 620	26.4.2010
3/2010		1 692 313	26.5.2010
4/2010		1 687 853	24.6.2010
5/2010		1 898 093	23.7.2010
6/2010		3 485 050	25.8.2010
7/2010		4 945 803	24.9.2010
8/2010		6 461 670	27.10.2010
9/2010		7 485 515	24.11.2010
10/2010		6 382 670	23.12.2010
Celkem		38 536 072	

Celkové odpočty DPH za období 2010 dle podaných přiznání k DPH:**Tabulka č.11**

zdaňovací období	daňová povinnost				odpočet(-)
2009-2012	základ daně	vstup-DPH	základ daně	výstup-DPH	
září 2009	4 710 626	895 019	570 668	108 427	-786 592
4.Q 2009	54 890 402	10 429 178	48 457 432	9 206 913	-1 222 265
leden 2010	20 907 520	4 181 504	15 991 064	3 198 213	-983 291
únor 2010	22 646 523	4 529 305	14 598 425	2 919 685	-1 609 620
březen 2010	11 847 022	2 369 404	3 385 453	677 091	-1 692 313

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

duben 2010	45 657 215	9 131 443	36 872 522	7 374 504	-1 756 939
květen 2010	48 775 715	9 755 143	39 285 252	7 857 050	-1 898 093
červen 2010	49 345 370	9 954 124	32 345 370	6 469 074	-3 485 050
červenec 2010	68 541 220	13 708 244	43 812 205	8 762 441	-4 945 803
srpen 2010	73 562 605	14 712 521	41 254 253	8 250 851	-6 461 670
září 2010	71 485 465	14 297 093	34 057 888	6 811 578	-7 485 515
říjen 2010	67 425 891	13 485 178	35 512 540	7 102 508	-6 382 670
leden 2011	0	0	0	0	0
Celkem					-38 709 821

Celkové odpočty DPH za období 2010 dle podaných přiznání k DPH dle znalce:

Tabulka č.12

zdaňovací období	Tabulka č. 10,12	znalec	Tabulka č. 11, 19		odpočet(-)
2009-2012	základ daně	vstup-vyloučené	základ daně	výstup-vyloučené	
září 2009	4 694 257	891 909	570 668	108 427	-783 482
4.Q 2009	54 890 402	10 429 178	48 457 432	9 206 913	-1 222 265
leden 2010					0
únor 2010					0
březen 2010					0
duben 2010					0
květen 2010					0
červen 2010	49 706 738	9 941 347	32 036 820	6 407 364	-3 533 983
červenec 2010					0
srpen 2010	73 356 796	14 671 360	41 254 253	8 250 851	-6 420 509
září 2010					0
říjen 2010					0
leden 2011	0	0	0	0	0
Celkem	182 648 193	35 933 794	122 319 173	23 973 555	-11 960 239

Obžalovaní Ing. T., T.a Š. shora uvedeným jednáním v období od září 2009 do srpna 2010 způsobili prostřednictvím společnosti VITAL XANIDU s.r.o. (dříve XANIDU stav s.r.o.) se sídlem v Brně, Moravské náměstí 754/13, IČ 27459969 (nyní v likvidaci se sídlem v Plzni, Severní Předměstí, Na Roudné 443/18) České republiky zastoupené Finančním úřadem pro

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno I. se sídlem v Brně, Příkop 25 (dříve Finanční úřad Brno I.) škodu ve výši nejméně **11.911.306 Kč**, z toho obžalovaný Ing. V.T. jednáním pod body 2. a) – 2. d) způsobil škodu ve výši nejméně **11. 911.306 Kč**, obžalovaný P.Š. jednáním pod body 2. a) – 2. c) způsobil škodu ve výši nejméně **5.490.797 Kč**, a obžalovaný O.T. jednáním pod bodem 2. c) způsobil škodu ve výši nejméně **3.485.050 Kč**.

3.)

Obžalovaný Ing. V.T., obžalovaný O.T.

za zdaňovací období 3. kvartálu roku 2010

dne 18. 10. 2010 bylo jménem společnosti VITAL ENGINEERING a.s., IČ 28325443, Brno (nyní CESA ENGINEERING a.s., Brno, IČ 28325443) zastoupené obžalovaným Ing. V. T. jakožto předsedou představenstva, podáno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. kvartálu roku 2010, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu (pro společnost VITAL ENGINEERING a.s., IČ 28325443, Brno, od společnosti Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294, a společnosti „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617), kdy tyto převzal obžalovaný Ing. V.T. poté, co je vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný O.T. jakožto jednatel těchto společností, a dále fiktivní faktury na výstupu, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností VITAL ENGINEERING a.s., IČ 28325443, Brno, zastoupenou obžalovaným Ing. V. T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 10.698.093 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, neboť společnost Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294, práce na fotovoltaické elektrárně Klenovka nevykonávala, stejně tak společnost „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, stavební práce na výstavbě bytového souboru (komplexu) Slatina, výstavbě Domova důchodců Znojmo, a výstavbě fotovoltaické elektrárny Klenovka nevykonávala, a tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno I. se sídlem v Brně, Příkop 25 (dříve Finanční úřad Brno I.), škodu výši nejméně **4.546.775 Kč** za zdaňovací období 3. kvartálu 2010.

Rekapitulace vyloučených faktur znalcem - vstup:

Tabulka č. 13

2010	Vstup					
období	Základ	DPH (20%)	Celkem	číslo	akce	akce
9.7.2010	6 324 320	1 264 864	7 589 184	101100054	FVE Klenovka	př.str.295
30.7.2010	12 469 360	2 493 872	14 963 232	100100019	Bytový soubor Slatina	MT DEPO
31.7.2010	8 032 500	1 606 500	9 639 000	100100020	Domov důchodců Znojmo	MT DEPO
15.8.2010	9 450 000	1 890 000	11 340 000	100100021	Domov důchodců Znojmo	MT DEPO
15.8.2010	9 750 000	1 950 000	11 700 000	100100022	Bytový soubor Slatina	MT DEPO
ef	17 047 000	3 409 400	20 456 400	100100024	FVE Bystřice	MT DEPO
3.Q 2010	62 073 180	12 614 636	75 688 496			př.str.103 - 107

Rekapitulace vyloučených faktur znalcem - výstup:

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Tabulka č.14

2010	výstup					
období	základ	DPH (20%)	celkem	číslo	akce	
22.7.2010	200 000	40 000	240 000	100100008	zboží	Lavimont
22.7.2010	481 150	96 230	577 380	100100009	Poděbradova 143	JOMPE
23.7.2010	381 500	76 300	457 800	100100011	FVE Klenovka	VITABO s.r.o.
29.7.2010	872 940	174 588	1 047 528	100100010	FVE Klenovka	VITABO s.r.o.
11.8.2010	29 566 547	5 913 310	35 479 857	100100015	Bystřice pd Hostýnem	SJUKO s.r.o.
11.8.2010	0	0	0	100100015	Bystřice pd Hostýnem	VITAL XANIDU
31.8.2010	948 040	189 653	1 137 693	100100013	Poděbradova 143	JOMPE(EKOPE)
31.8.2010	1 749 930	350 070	2 100 000	100100014	Poděbradova 143	JOMPE
31.8.2010	1 749 930	349 986	2 099 916	100100012	FVE Klenovka	VITABO s.r.o.
20.9.2010	17 767 000	3 553 400	21 320 400	100100016	Bystřice pd Hostýnem	MT DEPO
Celkem 3.Q 2010	23 950 490	4 790 227	28 740 717			JM VIVAT S.R.O.
V DP DPH 3.Q 2010	39 285 252	7 857 050				př.str.506-507

4.)

Obžalovaný P.C.

4.a)

za zdaňovací období 1. kvartálu roku 2010

dne 29. 4. 2010 bylo jménem společnosti CESA ENERGO a.s., Brno, IČ 28304250, zastoupené obžalovaným RNDr. P. C. jakožto předsedou představenstva, podáno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. kvartálu roku 2010, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstup (pro společnost CESA ENERGO a.s., Brno, IČ 28304250, od společnosti CESA ENGINEERING a.s., Brno, IČ 28325443), přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností CESA ENERGO a.s., Brno, IČ 28304250, zastoupenou obžalovaným RNDr. P. C., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 48.275 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, neboť společnost CESA ENGINEERING a.s., Brno, IČ 28325443, deklarované práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny Klenovka nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno III. se sídlem v Brně, Šumavská 31 (dříve Finanční úřad Brno III.), škodu výši nejméně **35.120 Kč** za zdaňovací období 1. kvartálu roku 2010,

Obžalovaný P.C., obžalovaný O.T.

4.b)

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

za zdaňovací období 3. kvartálu roku 2010

dne 9. 5. 2011 bylo jménem společnosti CESA ENERGO a.s., Brno, IČ 28304250, zastoupené obžalovaným RNDr. P. C. jakožto předsedou představenstva, podáno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. kvartálu roku 2010, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu (pro společnost CESA ENERGO a.s., Brno, IČ 28304250, od společnosti Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294), kdy tyto faktury vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný O.T. jakožto jednatel společnosti Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností CESA ENERGO a.s., Brno, IČ 28304250, zastoupenou obžalovaným RNDr. P. C., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 7.449.319 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, neboť společnost Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294, deklarované práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny Klenovka nevykonávala, a tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno III. se sídlem v Brně, Šumavská 31 (dříve Finanční úřad Brno III.), škodu ve výši nejméně **7.431.888 Kč** za zdaňovací období 3. kvartálu roku 2010,

4.c)**za zdaňovací období 4. kvartálu roku 2010**

dne 9. 5. 2011 bylo jménem společnosti CESA ENERGO a.s., Brno, IČ 28304250, zastoupené obžalovaným RNDr. P. C. jakožto předsedou představenstva, podáno dodatečné přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. kvartálu roku 2010, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu (pro společnost CESA ENERGO a.s., Brno, IČ 28304250, od společnosti Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294), kdy tyto vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný O.T. jakožto jednatel společnosti Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností CESA ENERGO a.s., Brno, IČ 28304250, zastoupenou obžalovaným RNDr. P. C., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 7.449.319 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, neboť společnost Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294, deklarované práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny Klenovka nevykonávala, a tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno III. se sídlem v Brně, Šumavská 31 (dříve Finanční úřad Brno III.), škodu ve výši nejméně **287.618 Kč** za zdaňovací období 4. kvartálu roku 2010,

4.d)**za zdaňovací období 2. kvartálu roku 2011**

dne 22. 7. 2011 bylo jménem společnosti CESA ENERGO a.s., Brno, IČ 28304250, zastoupené obžalovaným RNDr. P. C. jakožto předsedou představenstva, podáno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 2. kvartálu roku 2011, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu (pro společnost CESA ENERGO a.s., Brno, IČ 28304250, od společnosti Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294), kdy tyto vyhotovil obžalovaný O.T. jakožto jednatel společnosti Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností CESA ENERGO a.s., Brno, IČ 28304250, zastoupenou obžalovaným RNDr. P. C., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 53.752.530 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, neboť společnost Okonstav, s.r.o., Praha,

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

IC 27650294, deklarované práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny Klenovka nevykonávala, a tímto jednáním se oba obžalovaní pokusili způsobit České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno III. se sídlem v Brně, Šumavská 31 (dříve Finanční úřad Brno III.), škodu ve výši nejméně **53.752.530 Kč** za zdaňovací období druhého kvartálu 2011, když však tato částka nebyla příslušnými orgány vyplacena.

Obžalovaní RNDr. C. a T.shora uvedeným jednáním způsobili prostřednictvím společnosti CESA ENERGO a.s., Brno, IC 28304250, České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno III. se sídlem v Brně, Šumavská 31 (dříve Finanční úřad Brno III.), škodu ve výši nejméně **61.507.156 Kč** dílem jako škodu faktickou, dílem jako škodu, k níž jejich jednání směřovalo, z toho obžalovanému RNDr. P. C. je v souvislosti s jednáním pod body 4. a) – 4. d) přičítána škoda ve výši nejméně **61.507.156 Kč**, a obžalovanému O. T. je v souvislosti s jednáním pod body 4. b) – 4. d) přičítána škoda ve výši nejméně **61.472.036 Kč**.

Rekapitulace vyloučených faktur znalcem - vstup:

Tabulka č.15

2010		vstup					
období		základ	DPH (20%)	celkem	číslo	akce	
31.03.2010	př.str.260	175 600	35 120	210 720	100100005	FVE Klenovka	CESA ENGINNERING
Celkem 1.Q 2010		175 600	35 120	210 720			
31.5.2010	př.str.363	1 354 020	270 804	1 624 824	1001051	FVE Klenovka	OKONSTAV
30.6.2010	př.str.362	6 324 320	1 264 864	7 589 184	1001054	FVE Klenovka	OKONSTAV
31.7.2010	př.str.361	8 764 630	1 752 926	10 517 556	1001057	FVE Klenovka	OKONSTAV
31.8.2010	př.str.360	7 085 200	1 417 040	8 502 240	1001061	FVE Klenovka	OKONSTAV
31.8.2010	př.str.359	5 371 240	1 074 248	6 445 488	1001062	FVE Klenovka	OKONSTAV
30.9.2010	př.str.358	8 260 030	1 652 006	9 912 036	1001067	FVE Klenovka	OKONSTAV
Celkem 3.Q 2010		37 159 440	7 431 888	45 012 768			
01.10.2010	př.str.369	10 900 400	2 180 080	13 080 480	1001066	FVE Klenovka	OKONSTAV
29.10.2010	př.str.367	17 684 724	3 536 945	21 221 669	1001073	FVE Klenovka	OKONSTAV
30.11.2010	př.str.366	12 342 820	2 468 564	14 811 384	1001075	FVE Klenovka	OKONSTAV
30.12.2010	př.str.365	16 385 163	3 277 033	19 662 196	1001077	FVE Klenovka	OKONSTAV
Celkem 4.Q 2010		57 313 107	11 462 622	68 775 729			
16.4.2011	př.str.372	297 262 652	59 452 530	356 715 182	1101010	FVE Klenovka	OKONSTAV s.r.o.
Celkem 2.Q 2011		297 262 652	59 452 530	356 715 182			

Rekapitulace vyloučených faktur znalcem - výstup:

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Tabulka č.16

2010	výstup					
období	základ	DPH (20%)	celkem	číslo	akce	
29.10.2010	55 875 020	11 175 004	67 050 024	20101001	FVE Klenovka	STAVFOL s.r.o.
Celkem 4.Q 2010	55 875 020	11 175 004	67 050 024		FVE Klenovka	STAVFOL s.r.o.
30.4.2011	28 500 000	5 700 000	34 200 000	770101	FVE Klenovka	STAVFOL
Celkem 2.Q 2010	28 500 000	5 700 000	34 200 000		FVE Klenovka	STAVFOL s.r.o.

Celkové odpočty DPH za období 2010 – 2011 vyloučené znalcem:

Tabulka č.17

zdaňovací období	tabulka č.26,27	daňová povinnost- znalec	tabulka č.28		odpočet(-)	poznámka
2010-2011	základ	DPH VSTUP	základ	DPH výstup		
1.Q 2010	175 600	35 120	0	0	-35 120	př.str. 355
2.Q 2010	0	0	0	0		
3.Q 2010	37 159 440	7 431 888	0	0	-7 431 888	
4.Q 2010	57 313 107	11 462 622	55 875 020	11 175 004	-287 618	
1.Q 2011	0	0	0	0		
2.Q 2011	297 262 652	59 452 530	28 500 000	5 700 000	-53 752 530	
3.Q 2011	0	0	0	0		
4.Q 2011	0	0	0	0		
Celkem	391 910 799	78 382 160	84 375 020	16 875 004	-61 507 156	

5.)

Obžalovaný O.T., obžalovaný P.Š.

5. a)

za zdaňovací období 3. kvartálu roku 2009

dne 19. 10. 2009 podal obžalovaný O.T. jako jednatel společnosti Okonstav, s.r.o., se sídlem v Praze, Záběhlická 33/131, IČ 27650294, Finančnímu úřadu v Praze 10 za tuto společnost přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. kvartálu roku 2009, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu, které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný P.Š. jakožto jednatel společnosti XANIDU stav s.r.o., Brno, IČ 27459969, na stavební práce prováděné v akci s názvem Cholutice, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 6.422.717 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, a tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracovištěm pro Prahu 10 se sídlem v Praze, Petrohradská 1486/6 (dříve Finanční úřad Praha 10), škodu ve výši **7.812.911 Kč** za zdaňovací období 3. kvartálu roku 2009,

5. b)

za zdaňovací období měsíce ledna 2010

dne 25. 2. 2010 podal obžalovaný O.T. jako jednatel společnosti Okonstav, s.r.o., se sídlem v Praze, Záběhlická 33/131, IČ 27650294, Finančnímu úřadu v Praze 10 za tuto společnost přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce ledna 2010, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstup, které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný P.Š. jakožto jednatel společnosti VITAL XANIDU s.r.o., Brno, IČ 27459969, na stavební práce prováděné v souvislosti s výstavbou fotovoltaické elektrárny Klenovka, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 1.910.189 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, a tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracovištěm pro Prahu 10 se sídlem v Praze, Petrohradská 1486/6 (dříve Finanční úřad Praha 10), škodu ve výši **1.990.210 Kč** za zdaňovací období měsíce ledna 2010,

Obžalovaný O.T., obžalovaný Ing. V.T.

5. c)

za zdaňovací období měsíce září 2010

dne 25. 10. 2010 podal obžalovaný O.T. jako jednatel společnosti Okonstav, s.r.o., se sídlem v Praze, Záběhlická 33/131, IČ 27650294, Finančnímu úřadu v Praze 10 za tuto společnost přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce září 2010, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstup, které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný Ing. V.T. jako jednatel společnosti „ERTEC“ spol. s r. o., Brno, IČ 41603974, na stavební práce prováděné v souvislosti s výstavbou fotovoltaické elektrárny Klenovka, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 3.598.245 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, a tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracovištěm pro Prahu 10 se sídlem v Praze, Petrohradská 1486/6 (dříve Finanční úřad Praha 10), škodu ve výši **3.658.466 Kč** za zdaňovací období měsíce září 2010,

5. d)

za zdaňovací období měsíce prosince 2010

dne 25. 1. 2011 podal obžalovaný O.T. jako jednatel společnosti Okonstav, s.r.o., se sídlem v Praze, Záběhlická 33/131, IČ 27650294, Finančnímu úřadu v Praze 10 za tuto společnost přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce prosince 2010, do kterého byly,

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., zahrnutý níže uvedené fiktivní faktury na vstupu, které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný Ing. V.T. jako jednatel společnosti „ERTEC“ spol. s r. o., Brno, IČ 41603974, na stavební práce prováděné v souvislosti s výstavbou fotovoltaické elektrárny Klenovka, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 2.681.804 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, a tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracovištěm pro Prahu 10 se sídlem v Praze, Petrohradská 1486/6 (dříve Finanční úřad Praha 10), škodu ve výši **2.677.976 Kč** za zdaňovací období měsíce prosince 2010,

5. e)

za zdaňovací období měsíce ledna 2011

dne 25. 2. 2011 podal obžalovaný O.T. jako jednatel společnosti Okonstav, s.r.o., se sídlem v Praze, Záběhlická 33/131, IČ 27650294, Finančnímu úřadu v Praze 10 za tuto společnost přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce ledna 2011, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., zahrnutý níže uvedené fiktivní faktury na vstupu, které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný Ing. V.T. jako jednatel společnosti „ERTEC“ spol. s r. o., Brno, IČ 41603974, na stavební práce prováděné v souvislosti s výstavbou fotovoltaické elektrárny Klenovka, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností Okonstav, s.r.o., Praha, IČ 27650294, zastoupenou obžalovaným O.T., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 1.893.672 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, a tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracovištěm pro Prahu 10 se sídlem v Praze, Petrohradská 1486/6 (dříve Finanční úřad Praha 10), škodu ve výši **1.897.594 Kč** za zdaňovací období měsíce ledna 2011.

Celkové odpočty DPH za období 2009 - 2011 dle podaných přiznání k DPH:

Tabulka č.18

zdaňovací období	základ	daňová povinnost			odpočet(-)	Poznámka
		vstup-DPH	základ	výstup-DPH		
2009-2012						
1.Q 2009	36 091 135	6 857 320	1 836 211	324 183	-6 533 137	příloha strana 417 - 418
2.Q 2009	52 311 881	9 939 257	5 511 388	1 031 242	-8 908 015	příloha strana 425 - 426
3.Q 2009	41 610 159	7 905 931	7 806 388	1 483 214	-6 422 717	příloha strana 427 - 428
4.Q 2009	47 765 128	9 075 375	11 220 772	2 131 947	-6 943 428	příloha strana 429 - 430
leden 2010	15 901 051	3 180 210	6 350 105	1 270 021	-1 910 189	příloha strana 430a-431
únor 2010	15 479 698	3 095 940	7 733 634	1 546 727	-1 549 213	příloha strana 432 - 433
březen 2010	27 382 548	5 476 510	18 665 505	3 733 101	-1 743 409	příloha strana 434-435
duben 2010	18 800 768	3 760 154	10 702 157	2 140 431	-1 619 723	příloha strana 436-437
květen 2010	36 780 501	7 356 102	21 594 907	4 303 161	-3 052 941	příloha strana 438-439

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

červen 2010	32 304 087	6 460 818	18 138 640	3 627 728	-2 833 090	příloha strana 440-441
červenec 2010	29 887 343	5 977 469	14 941 569	2 988 314	-2 989 155	příloha strana 442-443
srpen 2010	26 591 035	5 318 207	13 362 863	2 672 573	-2 645 634	příloha strana 444-445
září 2010	38 580 758	7 716 152	20 589 534	4 117 907	-3 598 245	příloha strana 446-447
říjen 2010	39 538 453	7 907 691	21 913 504	4 382 701	-3 524 990	příloha strana 448-449
listopad 2010	28 238 588	5 647 718	14 552 544	2 910 509	-2 737 209	příloha strana 450-451
prosinec 2010	29 794 183	5 958 837	16 385 163	3 277 033	-2 681 804	příloha strana 452-453
leden 2011	22 488 708	4 497 742	13 020 350	2 604 070	-1 893 672	příloha strana 454-455
únor 2011	147 452	29 491	8 076 250	1 615 250	1 585 759	příloha strana 456-457
březen 2011	129 956	25 991	185 900	37 180	11 189	příloha strana 458-459
duben 2011	0	0	297 262 652	59 452 530	59 452 530	příloha strana 460-461
květen 2011	55 000	11 000	63 440	12 688	1 688	příloha strana 462-463
červen 2011	526 764	105 353	528 861	105 772	419	příloha strana 464-465
červenec 2011	0	0	0	0	0	příloha strana 466-467
srpen 2011	528 425	105 685	530 226	106 045	360	příloha strana 468-469
září 2011	589 320	117 864	591 000	118 200	336	příloha strana 470-470a
říjen 2011	606 506	121 301	608 647	121 729	428	příloha strana 471-472
listopad 2011	288 890	57 778	290 200	58 040	262	příloha strana 473-474
prosinec 2011	290 100	58 020	290 830	58 166	146	příloha strana 475-476

Vyplacené odpůčty finančním úřadem:

Tabulka č.19

	odpočet ve výši		vráceno FÚ
1.Q 2009	-6 533 137		-6 533 137
2.Q 2009	-8 908 015		-8 908 015
3.Q 2009	-6 422 717		-6 422 717
4.Q 2009	-6 943 428		-6 943 428
leden 2010	-1 910 189		-1 910 189
únor 2010	-1 549 213		-1 549 213
březen 2010	-1 743 409		-1 743 409
duben 2010	-1 619 723		-1 619 723
květen 2010	-3 052 941		-3 052 941

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

červen 2010	-2 833 090		-2 833 090
červenec 2010	-2 989 155		-2 989 155
srpen 2010	-2 645 634		-2 645 634
září 2010	-3 598 245	nevyplaceno	0
říjen 2010	-3 524 990		-3 524 990
listopad 2010	-2 737 209		-2 737 209
Celkem	-57 011 095		-53 412 850

Rekapitulace vyloučených faktur znalcem:

Tabulka č.20

	vstup					
období	základ	DPH	celkem	číslo	akce	
31.7.2009	13 043 478	2 478 261	15 521 739	f1/2009420	Cholupice	XANIDU
31.8.2009	18 499 306	3 514 868	22 014 174	f1/2009421	Cholupice	XANIDU
31.8.2009	5 340 818	1 014 756	6 355 574	f1/2009422	Cholupice	XANIDU
31.8.2009	4 236 978	805 026	5 042 004	f1/2009423	Cholupice	XANIDU
Celkem 3.Q 2009	41 120 580	7 812 911			př.str. 492-500	
31.1.2010	15 900 823	3 180 165	19 080 988	101100001	FVE Klenovka	VITAL XANIDU
Celkem leden 2010	15 900 823	3 180 165	19 080 988			př.str.501
30.9.2010	21 514 200	4 302 840	25 817 040	2010120	FVE Klenovka	ERTEC s.r.o.
30.9.2010	17 065 900	3 413 180	20 479 080	2010121	FVE Klenovka	ERTEC s.r.o.
Celkem září 2010	38 580 100	7 716 020	46 296 120			př.str. 615-617,619,620
21.12.2010	18 320 500	3 664 100	21 984 600	f1/20100131 (47)	FVE Klenovka	ERTEC s.r.o.
31.12.2010	11 454 545	2 290 909	13 745 454	f1/20100132(48)	FVE Klenovka	ERTEC s.r.o.
Celkem	29 775 045	5 955 009	35 730 054	zdůvodnění FU,	př.str. 486-489,630-635	
17.1.2011	19 154 606	3 830 921	22 985 527	20110133	FVE Klenovka	ERTEC s.r.o.
31.1.2011	3 314 714	662 943	3 977 657	20110134	FVE Klenovka	ERTEC s.r.o.
Celkem leden 2011	22 469 320	4 493 864	26 963 184		zdůvodnění FU	př.str. 478-481, 636-638

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Celkové odpočty DPH za období 2009 – 2011 vyloučené znalcem:**Tabulka č.21**

zdaňovací období 2009-2012	základ	daňová povinnost			odpočet(-)	Poznámka
		vstup-DPH	základ	výstup-DPH		
1.Q 2009					0	
2.Q 2009					0	
3.Q 2009	41 120 580	7 812 911	0	0	-7 812 911	tabulka č.29 ZP
4.Q 2009						
leden 2010	15 900 823	3 180 210	5 950 000	1 190 000	-1 990 210	př.str. 501, tabulka č.31 ZP
únor 2010					0	
březen 2010					0	
duben 2010					0	
květen 2010					0	
červen 2010						
červenec 2010					0	
srpen 2010						
září 2010	38 580 100	7 716 152	20 288 430	4 057 686	-3 658 466	př.str. 618
říjen 2010					0	
listopad 2010					0	
prosinec 2010	29 775 045	5 955 009	16 385 163	3 277 033	-2 677 976	př.str. 627-628
leden 2011	22 469 320	4 493 864	12 981 350	2 596 270	-1 897 594	
únor 2011	0	0	0	0	0	
březen 2011					0	
duben 2011					0	
květen 2011					0	
červen 2011					0	
červenec 2011					0	
srpen 2011					0	
září 2011					0	
říjen 2011					0	
listopad 2011					0	
prosinec 2011					0	

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Celkem	147 845 868	29 158 146	55 604 943	11 120 989	-18 037 157	
--------	-------------	------------	------------	------------	-------------	--

Obžalovaný T., Ing. T. a Š.shora uvedeným jednáním v období 3. kvartálu roku 2009 až do měsíce ledna 2011 způsobili prostřednictvím společnosti Okonstav, s.r.o., se sídlem v Praze, Záběhlická 33/131, IČ 27650294, České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracovištěm pro Prahu 10 se sídlem v Praze, Petrohradská 1486/6 (dříve Finanční úřad Praha 10), škodu ve výši nejméně **18.037.157 Kč**, z toho obžalovaný O.T. jednáním pod body 5. a) – 5. e) způsobil škodu ve výši nejméně **18.037.157 Kč**, obžalovaný Ing. V.T. způsobil jednáním pod body 5. c) – 5. e) škodu ve výši nejméně **8.234.036 Kč**, a obžalovaný P.Š. způsobil jednáním pod body 5. a) – 5. b) škodu ve výši nejméně **9.803.121 Kč**.

6.)

Obžalovaný T.H., obžalovaný O.T.

za zdaňovací období 3. kvartálu roku 2010

dne 22. 10. 2010 podal obžalovaný T.H. jako jednatel společnosti KOPMAR s.r.o., (dříve MariL - ubytování, s.r.o., později KOBMAR s.r.o., nyní EKOMAR s.r.o.), IČ 28325681, se sídlem v Brně, Hybešova 46, v současnosti se sídlem v Praze, Nad lesním divadlem 1117/10, Finančnímu úřadu Brno I. za tuto společnost přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. kvartálu roku 2010, do kterého byla, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., zahrnuta níže uvedená fiktivní faktura na vstupu (od společnosti „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, na dodávku 2 180 ks fotovoltaických panelů SHARP), kterou vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný O.T., přičemž na základě této fiktivní faktury byl společností KOPMAR s.r.o., Brno, IČ 28325681, zastoupenou obžalovaným T. H., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 10.398.093 Kč, a to při vědomí, že k dodání fotovoltaických panelů nedošlo, následné práce v souvislosti s výstavbou fotovoltaické elektrárny Moravský Vyškov - Břeclav se neuskutečnily, a tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno I. se sídlem v Brně, Příkop 25 (dříve Finanční úřad Brno I.), škodu ve výši nejméně **4.004.660 Kč** za zdaňovací období 3. kvartálu roku 2010.

Rekapitulace znalcem vyloučených faktur:

Tabulka č.22

2011	vstup					
období	základ	DPH (20%)	Celkem	číslo	akce	
29.9.2010	20 023 300	4 004 660	24 027 960	100100023	FVE Břeclav	př.str.639-643
Celkem	20 023 300	4 004 660	24 027 960			

7.)

Obžalovaný P.J., obžalovaný O.T.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

7. a)**za zdaňovací období měsíce dubna 2011**

dne 25. 5. 2011 bylo jménem společnosti Evropská stavební společnost s.r.o., IČ 25719611, se sídlem v Praze, U Habrovky 11/247, zastoupené obžalovaným P. J. jakožto jednatelem, podáno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce dubna 2011, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu, které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný O.T. jakožto jednatel společnosti „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, na stavební práce prováděné v souvislosti s výstavbou Mateřské a základní školy v Kralupech, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností Evropská stavební společnost s.r.o., Praha, IČ 25719611, zastoupenou obžalovaným P. J., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 153.766 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, a tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracovištěm pro Prahu 4 se sídlem v Praze, Budějovická 409/1 (dříve Finanční úřad Praha 4), škodu ve výši nejméně **88.000 Kč** za zdaňovací období měsíce dubna roku 2011,

7. b)**za zdaňovací období měsíce května 2011**

dne 24. 6. 2011 bylo jménem společnosti Evropská stavební společnost s.r.o., IČ 25719611, se sídlem v Praze, U Habrovky 11/247, zastoupené obžalovaným P. J. jakožto jednatelem, podáno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce května 2011, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu, které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný O.T. jakožto jednatel společnosti „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, na stavební práce prováděné v souvislosti s výstavbou Mateřské a základní školy v Kralupech, s výstavbou centra Bikram Yoga Prague, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností Evropská stavební společnost s.r.o., Praha, IČ 25719611, zastoupenou obžalovaným P. J., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 259.842 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, a tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracovištěm pro Prahu 4 se sídlem v Praze, Budějovická 409/1 (dříve Finanční úřad Praha 4), škodu ve výši nejméně **324.200 Kč** za zdaňovací období měsíce května 2011,

7. c)**za zdaňovací období měsíce července 2011**

dne 25. 8. 2011 bylo jménem společnosti Evropská stavební společnost s.r.o., IČ 25719611, se sídlem v Praze, U Habrovky 11/247, zastoupené obžalovaným P. J. jakožto jednatelem, podáno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce července 2011, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu, které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný O.T. jakožto jednatel společnosti „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, na stavební práce prováděné v souvislosti s výstavbou Mateřské a základní školy v Kralupech, s výstavbou centra Bikram Yoga Prague, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností Evropská stavební společnost s.r.o., Praha, IČ 25719611, zastoupenou obžalovaným P. J., neoprávněně

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

snížen základ pro výpočet DPH, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracovištěm pro Prahu 4 se sídlem v Praze, Budějovická 409/1 (dříve Finanční úřad Praha 4), škodu ve výši nejméně **201.200 Kč** za zdaňovací období měsíce července roku 2011,

7. d)

za zdaňovací období měsíce srpna 2011

dne 23. 9. 2011 bylo jménem společnosti Evropská stavební společnost s.r.o., IČ 25719611, se sídlem v Praze, U Habrovky 11/247, zastoupené obžalovaným P. J. jakožto jednatelem, podáno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce srpna 2011, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu, které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný O.T. jakožto jednatel společnosti „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, na stavební práce prováděné v souvislosti s výstavbou centra Bikram Yoga Prague, s výstavbou Základní školy Bakov nad Jizerou, s výstavbou Mateřské školy Hrdlořezy, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností Evropská stavební společnost s.r.o., Praha, IČ 25719611, zastoupenou obžalovaným P. J., neoprávněně snížen základ pro výpočet DPH, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, a tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracovištěm pro Prahu 4 se sídlem v Praze, Budějovická 409/1 (dříve Finanční úřad Praha 4), škodu ve výši nejméně **437.400 Kč** za zdaňovací období měsíce srpna roku 2011.

Rekapitulace znalcem vyloučených faktur:

Tabulka č.23

2011	vstup					
období	základ	DPH (20%)	celkem	číslo	akce	
30.4.2011	440 000	88 000	528 000	110100014	ZŠ, MŠ Kralupy	MT DEPO
Celkem duben	440 000	88 000	528 000			
30.5.2011	520 000	104 000	624 000	110100016	ZŠ, MŠ Kralupy	MT DEPO
30.5.2011	451 000	90200	541 200	110100017	ZŠ, MŠ Kralupy	MT DEPO
31.5.2011	650 000	130 000	780 000	110100019	Bikram YOGA	MT DEPO
Celkem květen	1 621 000	324 200	1 945 200			
31.7.2011	786 000	157 200	943 200	110100024	ZŠ Bakov nad Jiz.	MT DEPO
31.7.2011	220 000	44 000	264 000	110100025	Bikram YOGA	MT DEPO
Celkem červenec	1 006 000	201 200	1 207 200			
31.8.2011	956 000	191 200	1 147 200	110100027	ZŠ Bakov nad Jiz.	MT DEPO
31.8.2011	820 000	164 000	984 000	110100030	MŠ Hrdlořezy	MT DEPO

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

31.8.2011	411 000	82200	493 200	110100029	Bikram YOGA	MT DEPO
Celkem srpen	2 187 000	437 400	2 624 400			

Celkové odpočty DPH za období 2009 – 2011 vyloučené znalcem:

Tabulka č.24

zdaňovací období 2009-2012	základ-vstup	daňová povinnost tabulka č.36			odpočet(-)
		vstup-DPH	základ-výstup	výstup-DPH	
duben 2011	440 000	88 000	0	0	-88 000
květen 2011	1 621 000	324 200	0	0	-324 200
červenec 2011	1 006 000	201 200	0	0	-201 200
srpen 2011	2 187 000	437 400	0	0	-437 400
Celkem					-1 050 800

Obžalovaní P.J. a O.T. shora uvedeným jednáním v bodech 7. a) – 7. d) za období měsíců dubna 2011 až srpna 2011 způsobili prostřednictvím společnosti Evropská stavební společnost s.r.o., IČ 25719611, se sídlem v Praze, U Habrovky 11/247, České republiky zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracovištěm pro Prahu 4 se sídlem v Praze, Budějovická 409/1 (dříve Finanční úřad Praha 4), škodu ve výši nejméně **1.050.800 Kč**.

8.)

Obžalovaný P.J.

jako jednatel společnosti Evropská stavební společnost s.r.o., IČ 25719611, se sídlem v Praze, U Habrovky 11/247, vyhotovil či nechal vyhotovit smlouvu o dílo č. 002/2011 o provedení stavebně montážních prací k akci „Výstavba fotovoltaické elektrárny Moravský Vyškov – Břeclav“, dne 1. 2. 2011 tuto smlouvu jako jednatel společnosti podepsal, následně vyhotovil či nechal vyhotovit smlouvu o dílo č. 015/2011 o provedení stavebně montážních prací k akci „Stavební práce na výstavbě provozní budovy v Pardubicích, Jana Potůčka“, poté vyhotovil či nechal vyhotovit dokumentaci (předání staveniště, rozpočet, kalkulace nákladů, výkazy práce), na podkladě těchto listin vyhotovil či nechal vyhotovit níže uvedené fiktivní faktury na stavební práce, a to při vědomí, že společnost Evropská stavební společnost s.r.o., Praha, IČ 25719611, práce na akci „Výstavba fotovoltaické elektrárny Moravský Vyškov - Břeclav“, a na akci „Stavební práce na výstavbě provozní budovy v Pardubicích, Jana Potůčka“ nikdy nevykonala, kdy tyto fiktivní faktury za smyšlené stavební práce byly zaúčtovány společností „MT DEPO“ s.r.o., Benešov u Prahy, IČ 25639617, která, zastoupená obžalovaným O.T. jakožto jednatelem, nárokovala vyplacení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce února 2011 ve výši 3.200.102 Kč, za zdaňovací období měsíce března 2011 ve výši 3.472.400 Kč, za zdaňovací období měsíce dubna 2011 ve výši 959.600 Kč, za zdaňovací období měsíce května 2011 ve výši 2.925.440 Kč, za zdaňovací období měsíce června 2011 ve výši 1.900.000 Kč, za zdaňovací období měsíce července 2011 ve výši 70.160 Kč, za zdaňovací období měsíce srpna 2011 ve výši 1.499.800 Kč, kdy neoprávněné nároky uplatnila u Finančního úřadu v Benešově, a tímto jednáním způsobil obžalovaný J. České republiky zastoupené Finančním úřadem pro

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Středočeský kraj, Územním pracovištěm v Benešově se sídlem v Benešově, Tyršova 2074 (dříve Finanční úřad v Benešově), škodu ve výši nejméně **14.027.502 Kč**.

vstup					
období 2011	základ	DPH (20%)	Číslo faktury	akce	
28.2.2011	11 354 000	2 270 800	1059900011	FVE Moravský Vyškov, Břeclav	od Evropská stavební spol.
28.2.2011	14 966 512	2 993 302	1059900012	FVE Moravský Vyškov, Břeclav	od Evropská stavební spol.
28.2.2011	27 862 000	5 572 400	1059900030	FVE Moravský Vyškov, Břeclav	od Evropská stavební spol.
30.4.2011	24 838 000	4 967 600	1059900046	FVE Moravský Vyškov, Břeclav	od Evropská stavební spol.
31.5.2011	23 381 200	4 676 240	1059900067	FVE Moravský Vyškov, Břeclav	od Evropská stavební spol.
30.6.2011	16 350 000	3 270 000	1059900084	Prov. objekt J.Potůčka, Pardubice	od Evropská stavební spol.
31.7.2011	17 306 800	3 461 360	1059900109	Prov. objekt J.Potůčka, Pardubice	od Evropská stavební spol.
31.8.2011	14 775 000	2 955 000	111100138	Prov. objekt J.Potůčka, Pardubice	od Evropská stavební spol.

zdaňovací období 2011	daňová povinnost		rozdíl
	daňové přiznání	znalec	
Leden-jiný subjekt, nikoliv ESS s.r.o.	-3 548 533	-1 453	3 547 080
únor	-3 202 128	-2 026	3 200 102
březen	-3 473 305	-905	3 472 400
duben	-961 545	-1 945	959 600
květen	-2 928 773	-3 333	2 925 440
červen	-1 904 269	-4 269	1 900 000
červenec	-73 679	-3 519	70 160
srpen	-1 503 883	-4 083	1 499 800

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

září	-88	-88	0
říjen	-72	-72	0
listopad	-72	-72	0
prosinec	-72	-72	0
			-17 574 582
			+3 547 080
Celkem	-17 596 419	-21 837	= -14 027 502

Shora uvedeným jednáním tedy

- I. **obžalovaný O.T.** způsobil České republice zastoupené příslušnými finančními úřady škodu v celkové výši nejméně **150.606.972 Kč** dílem jako škodu skutečně vzniklou, dílem jako škodu, k jejímuž vzniku jeho jednání směřovalo,
- II. **obžalovaný Ing. V.T.** způsobil České republice zastoupené příslušnými finančními úřady škodu v celkové výši nejméně **24.692.117 Kč**,
- III. **obžalovaný P.Š.** způsobil České republice zastoupené příslušnými finančními úřady škodu v celkové výši **15.293.918 Kč**,
- IV. **obžalovaný P.C.** způsobil České republice zastoupené příslušnými finančními úřady škodu v celkové výši nejméně **61.507.156 Kč** dílem jako škodu skutečně vzniklou, dílem jako škodu, k jejímuž vzniku jeho jednání směřovalo,
- V. **obžalovaný T.H.** způsobil České republice zastoupené příslušnými finančními úřady škodu v celkové výši nejméně **4.004.660 Kč**,
- VI. **obžalovaný P.J.** způsobil České republice zastoupené příslušnými finančními úřady škodu v celkové výši nejméně **15.078.302 Kč**,

tedy

obžalovaný O.T.

1.), 2.c), 3.), 4.b) – 4.c), 5.), 6.), 7.)

jednak ve velkém rozsahu zkrátil daň,

4.d)

jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby ve velkém rozsahu zkrátil daň, přičemž jednal v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

obžalovaný P.Š.**2.a) – 2.c), 5.a) – 5.b)**

ve velkém rozsahu zkrátil daň,

obžalovaný P.C.**4.a) – 4.c)**

jednak ve velkém rozsahu zkrátil daň,

4.d)

jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby ve velkém rozsahu zkrátil daň, přičemž jednal v úmyslu tento čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

obžalovaný P.J.**7.), 8.)**

ve velkém rozsahu zkrátil daň,

obžalovaný Ing. V.T.**2.), 3.), 5. c) – 5. e)**

ve velkém rozsahu zkrátil daň,

obžalovaný T.H.**6.)**

ve značném rozsahu zkrátil daň.

Tím spáchali

obžalovaný O.T.**1.), 2.c), 3.), 4.b) – 4.c), 4.d), 5.), 6.), 7.)**

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

zákoníku k § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

obžalovaný P.Š.

2.a) – 2.c), 5.a) – 5.b)

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

obžalovaný P.C.

4.a) – 4.c), 4.d)

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

obžalovaný P.J.

7.), 8.)

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

obžalovaný Ing. V.T.

2.), 3.), 5. c) – 5. e)

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

obžalovaný T.H.

6.)

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

a za to se odsuzují

obžalovaný O.T.

jakož i za sbíhající se zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, kterým byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 18. června 2015, č. j. 46T 84/2014 - 184, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10.9.2015, sp. zn. 8 To 310/2015,

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **9 (devíti) let.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **10 (deseti) let.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušuje výrok o trestu, který byl obžalovanému pravomocně uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 18. června 2015, č. j. 46T 84/2014 - 184, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10.9.2015, sp. zn. 8 To 310/2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný P.Š.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 58 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1, § 84 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let za současného vyslovení dohledu úředníka Probační a mediační služby.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši 100 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1.000 Kč, tedy peněžitý trest v celkové výši 100.000 Kč (stotisící korun).

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanovuje **náhradní trest** odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pěti) let.**

Obžalovaný P.C.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pěti) let.**

Obžalovaný P.J.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice s ostrahou .**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pěti) let.**

Obžalovaný Ing. V.T.

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 58 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1, § 84 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let za současného vyslovení dohledu úředníka Probační a mediační služby.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pěti) let.**

Obžalovaný T.H.

podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2,5 (dvou a půl) let.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1, trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **4 (čtyř) let.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození Finanční úřad Středočeského kraje, Územní pracoviště Benešov, se sídlem Tyršova 2074, 256 01 Benešov, Finanční úřad Plzeňského kraje, Územní pracoviště Plzeň, se sídlem nám. Českých bratří 2490/8, 301 00 Plzeň 3-Jižní Předměstí, Finanční úřad Jihomoravského kraje, Územní pracoviště Brno I, se sídlem Příkop 25 604 23, Brno, a Finanční úřad Jihomoravského kraje, Územní pracoviště Brno III, se sídlem Šumavská 35 663 49 Brno, odkazují s nárokem na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Dokazováním v hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti:

1. Obžaloba státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Brno ze dne 7.11.2016 č.j. 3 VZV 9/2015-249, kladla obžalovaným O. T., P. Š., RNDr. P. C, P. J., Ing. V. T. a T. H. za vinu, že obžalovaný O.T. jako jednatel společnosti MT DEPO s.r.o. (dále jen MT DEPO) a jako jednatel společnosti OKONSTAV s.r.o. (dále jen OKONSTAV), obžalovaný Ing.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

V.T. jako jednatel společnosti ERTEC spol. s r.o. (dále jen ERTEC), jako předseda představenstva společnosti CESA ENGINEERING a.s. (dále jen CESA ENGINEERING) a jednající také na základě plné moci od P. Š. a následně jako jednatel společnosti VITAL XANIDU s.r.o. (dále jen VITAL XANIDU), obžalovaný P.Š. jako jednatel společnosti VITAL XANIDU, obžalovaný P.C. jako předseda představenstva společnosti CESA ENERGO a.s. (dále jen CESA ENERGO), obžalovaný T.H. jako jednatel společnosti MariL - ubytování s.r.o., po změně firmy na KOBMAR s.r.o., později KOPMAR s.r.o., nyní EKOMAR s.r.o. (dále jen MariL, KOBMAR, KOPMAR, EKOMAR), obžalovaný P.J. jako jednatel společnosti Evropská stavební společnost s.r.o. (dále jen ESS), v době nejméně od 28.2.2009 do 31.12.2012 vyhotovili či nechali vyhotovit fiktivní daňové doklady, na základě kterých si v řetězci společností, za něž byli oprávněni jednat, vzájemně fakturovali stavební práce, a to na akcích – Bytový soubor Slatina (dále jen Slatina), Rekonstrukce domova důchodců Znojmo (dále jen Domov důchodců Znojmo), Fotovoltaická elektrárna (dále FVE) Bystřice pod Hostýnem (dále jen Bystřice), Klenovka, Moravský Vyškov – Břeclav (dále jen Moravský Vyškov), Výstavba provozního objektu – Pardubice, J. Potůčka (dále jen Pardubice), Mysletice a Cholutice, které ve skutečnosti nebyly nikdy provedeny, ale přesto tyto faktury byly zahrnuty do daňových přiznání k dani z přidané hodnoty a následně obžalovanými neoprávněně uplatněny u místně příslušných finančních úřadů nadměrné odpočty daně z přidané hodnoty v celkové výši nejméně 159 117 309 Kč. Obžaloba pak detailně rozvedla dané jednání jednotlivých obžalovaných vzhledem k jednotlivým podnikatelským subjektům, za které obžalovaní jednali, zdaňovacím obdobím, jakož i akcím, ve vztahu k nimž byly vyhotovovány fiktivní faktury, jenž byly zahrnuty na vstupu a výstupu a na jejichž základě byl nárokován obžalovanými nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty.

2. Konkrétně se tedy jednalo o v bodě 1 o obžalovaného O. T., který ve zdaňovacím období březen 2010 až srpen 2011 jako jednatel MT DEPO podal přiznání k DPH, do něhož byly zahrnuty fiktivní faktury, na jejichž základě byl nárokován nadměrný odpočet DPH, a to s vědomím, že práce a dodávky na akcích Slatina, Domov důchodců Znojmo, FVE Bystřice ze strany společnosti VITAL XANIDU /body 1a)-j)/ resp. na akcích FVE Moravský Vyškov a Pardubice ze strany ESS /bod 1k)-q)/ nebyly vykonány a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, územní pracoviště v Benešově, celkovou škodu ve výši nejméně 58 010 494 Kč.
3. V bodě 2 pak bylo kladeno za vinu obžalovaným Ing. V. T. a P. Š., že ve zdaňovacím období září 2009 a ve čtvrtém kvartálu 2009 bylo jménem společnosti XANIDU stav podáno přiznání k dani z přidané hodnoty, do něhož byly zahrnuty fiktivní faktury, které nechal vyhotovit či vyhotovil P.Š. v součinnosti s obžalovaným Ing. V. T. a na jejich základě byl nárokován nadměrný odpočet DPH s vědomím, že práce na akcích Mysletice (bod 2a) a Cholutice (2b), nebyly ze strany společnosti METROSTAV realizovány. Dále pak obžalovaným Ing. V. T., P. Š. a O. T. bylo kladeno za vinu, že za zdaňovací období červen 2010 bylo jménem společnosti VITAL XANIDU (dříve XANIDU stav) podáno daňové přiznání k DPH, do něhož byly zahrnuty fiktivní faktury na vstupu pro společnost VITAL XANIDU od společnosti MT DEPO, které vyhotovil či nechal vyhotovit O.T. a společností OKONSTAV a na výstupu pro společnost MT DEPO, BSB stavební.s.r.o. a CESA ENGINEERING, které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný Š. v součinnosti s Ing. T., přičemž na základě těchto faktur byl nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty, a to při vědomí, že fakturované práce na akci Slatina a FVE Bystřice a Klenovka, nebyly realizovány /bod 2c)/. Konečně pak obžalovanému Ing. V. T. bylo kladeno za vinu, že ve zdaňovacím období srpen 2010 jménem společnosti VITAL XANIDU bylo podáno přiznání k DPH, do něhož byly zahrnuty fiktivní faktury na vstupu pro společnost VITAL XANIDU od společností HILTI ČR, spol. s r.o., BSB STAV s.r.o. a DS, a.s. které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný T. a na výstupu pro společnost OKONSTAV a MT DEPO, které nechal vyhotovit či vyhotovil týž obžalovaný a na základě toho byl nárokován

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

nadměrný odpočet DPH s vědomím, že dodání materiálu na výstavu FVE Klenovka od společnosti HILTI nedošlo /bod 2d)/. Tímto jednáním byla České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I., způsobena celková škoda 11 911 306 Kč (obžalovaný T.), 5 490 797 Kč (obalovaný Š.), resp. 3 485 050 Kč (obžalovaný T.).

4. V bodě 3 bylo kladeno za vinu obžalovaným Ing. V. T. a O. T., že za zdaňovací období třetího kvartálu 2010 bylo podáno jménem společnosti VITAL ENGIENEERING (nyní CESA ENGIENEERING) přiznání k DPH, do něhož byly zahrnuty fiktivní faktury na vstupu pro společnost VITAL ENGIENEERING od společnosti OKONSTAV a MT DEPO, které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný T. a převzal obžalovaný T., na základě nichž byl nárokován nadměrný odpočet DPH, a to s vědomím, že fakturované stavební práce ze strany společnosti OKONSTAV na FVE Klenovka, resp. MT DEPO na akci Slatina a Domov důchodců Znojmo, nebyly vykonány a tímto jednáním oba obžalovaní způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I., škodu nejméně 4 546 775 Kč.
5. V bodě 4 bylo kladeno obžalovanému RNDr. P. C. a v bodech 4b) – 4d) též obžalovanému O. T., že ve zdaňovacím období prvního kvartálu 2010 až druhého kvartálu 2011 bylo jménem společnosti CESA ENERGO podáno přiznání k DPH, do něhož byly zahrnuty fiktivní faktury a na jejich základě nárokován nadměrný odpočet vědomím, že na akci FVE Klenovka nebyly vykonány deklarované práce ze strany společnosti CESA ENGIENEERING a OKONSTAV a tímto jednáním byla způsobena České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno III., škoda nejméně 61 507 156 Kč (obžalovaný RNDr. C.) resp. 61 472 036 Kč (obžalovaný T.), kdy dílem se jednalo o škodu faktickou a dílem škodu, k níž jejich jednání směřovalo, a to ve výši nejméně 53 752 530 Kč, kdy tato nebyla příslušnými orgány vyplacena.
6. V bodě 5 pak bylo kladeno obžalovanému O. T. za vinu, že společně s obžalovaným P. Š. /body 5a-5b)/ a V. T. /bod 5c-5e)/ za období třetího kvartálu roku 2009 až ledna 2010 resp. ledna 2011 bylo společností OKONSTAV podáno přiznání k DPH, do něhož byly zahrnuty fiktivní faktury, které vyhotovil či nechal vyhotovit P.Š. jakožto jednatel XANIDU stav, později VITAL XANIDU /bod 5a)-b)/ resp. V.T. jako jednatel společnosti ERTEC /bod 5c)-e)/ a na základě nich fakturován, nárokován nadměrný odpočet DPH, a to vše při vědomí, že fakturované stavební práce na akcích Cholupice a FVE Klenovka, nebyly ze strany XANIDU stav (VITAL XANIDU) a ERTEC provedeny a České republice zastoupené Finančním úřadem pro Hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, tak byla způsobena škoda nejméně 18 037 157 Kč (která je v plné výši přičítána obžalovanému O. T.), resp. z této je obžalovanému Ing. V. T. přičítána škoda 8 234 036 Kč a obžalovanému P. Š. ve výši 9 803 121 Kč.
7. V bodě 6 obžaloby pak bylo kladeno za vinu obžalovaným T. H. a O. T., že za zdaňovací období třetího kvartálu 2010 podal obžalovaný T.H. jako jednatel společnosti KOPMAR (dříve MARIL – ubytování) přiznání k DPH, do něhož byla zahrnuta fiktivní faktura na vstupu od společnosti MT DEPO, kterou nechal vyhotovit obžalovaný O.T. a na základě této byl nárokován nadměrný odpočet DPH při vědomí, že k dodání fotovoltaických panelů nedošlo a následné práce na akci FVE Moravský Vyškov se neuskutečnily, přičemž obžalovanými byla způsobena České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I., škodu ve výši nejméně 4 004 660 Kč.
8. V bodě 7 se dle obžaloby trestné činnosti měli dopustit obžalovaný P.J. a O.T., a to tak, že jménem společnosti ESS, kterou zastupoval obžalovaný P.J. jakožto jednatel, bylo podáno za zdaňovací období duben 2011 až srpen 2011 přiznání k DPH, do něhož byly zahrnuty fiktivní faktury, které vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný O.T. a na jejichž základě došlo

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

k nárokování nadměrného odpočtu DPH, to vše s vědomím, že fakturované práce na akcích MŠ a ZŠ Kralupy, centrum Bikram jóga Prague (dále též den BIKRAM JÓGA), ZŠ Bakov a MŠ Hrdlořezy, nebyly ze společnosti MT DEPO, jejímž jednatelem byl právě O.T. uskutečněny a České republice zastoupené Finančním úřadem pro Hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu IV., tak byla oběma obžalovanými způsobena škoda nejméně 1 050 800 Kč.

9. Konečně v bodě 8 obžaloby bylo kladeno obžalovanému P. J. za vinu, že jako jednatel ESS vyhotovil či nechal vyhotovit smlouvu o dílo k akci FVE Moravský Vyškov a dále pak na akci Pardubice a na jejich základě pak vyhotovil či nechal vyhotovit fiktivní faktury na stavební práce s vědomím, že na těchto akcích FVE Moravský Vyškov a Pardubice nebyly práce ze strany ESS vykonány, kdy tyto fiktivní faktury byly zaúčtovány společností MT DEPO zastoupené O.T. a na jejich je nárokováno vyplacení nadměrného odpočtu DPH za zdaňovací období únor 2011 až srpen 2011 a České republice zastoupené Finančním úřadem pro Středočeský kraj, Územní pracoviště v Benešově tak vznikla škoda nejméně 14 027 502 Kč.
10. V uvedeném jednání pak obžaloba spatřovala spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, u obžalovaných O. T., P. Š., RNDr. P. C., P. J. a Ing. V. T., kdy v případě O. T. a RNDr. P. C. se jednalo o čin dílem dokonáný a dílem spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku /bod 4d)/. U obžalovaného T. H. pak bylo jednání posouzeno jako zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku.
11. Krajský soud provedl rozsáhlé dokazování, a to zejména slyšením všech obžalovaných, jakož i řady svědků, čtením svědeckých výpovědí, slyšením znalce z oboru ekonomiky, odvětví účetní evidence, ústavními znaleckými posudky Všeobecné fakultní nemocnice v Praze a Fakultní nemocnice v Olomouci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, jakož i listinnými důkazy, které jsou obsaženy v trestním spise. Tyto důkazy pak nalézací soud hodnotil jednotlivě, jakož i ve vzájemných souvislostech a tyto hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení za současného plného šetření procesních práv obžalovaných. Po provedeném dokazování pak žádná z procesních stran nevznesla žádných námitek proti způsobu, jakým tak nalézací soud činil.

K výpovědím obžalovaných:

12. Obžalovaný Ing. V.T. vystupoval v rámci trestního řízení jako spolupracující obviněný a vypovídal u hlavního líčení (č.l. 3429-3440) shodně jako v přípravném řízení (č.l. 549-559). Jmenovaný se ke své trestné činnosti plně doznal. Na počátku uvedl, že v současné době je v invalidním důchodu, kdy v polovině roku 2016 mu byla diagnostikována částečná demence, a proto ve vyjadřování nebude úplně dokonalý. Ze spoluobžalovaných zná pouze P. J., osobu T. H. zná pouze okrajově. V předmětné době působil jako jednatel společností ERTEC a VITAL XANIDU a byl rovněž předsedou představenstva společnosti CESA ENGINEERING. Přibližně v roce 2007 v rámci společnosti CESA SAT začal spolupracovat s investorem bytových domů Brandýs nad Labem, panem S., který je požádal, aby dělali generálního dodavatele pro výstavbu. Jako subdodavatel pak byl ze strany S. domluven pan Ž. a jeho firma, která od nich vyinkasovala 2 000 000 Kč. Poté však firma zkrachovala a snahy obžalovaného o vymození peněz byly neúspěšné. Proto v roce 2008 požádal svého bývalého kamaráda, pana L. z Ukrajiny o pomoc a tento jej seznámil s osobou J. R.. Dohoda byla taková, že pokud obžalovaný pomůže R. získat v České republice společnost pro zaměstnávání Ukrajinců, pomůže mu na oplátku R. s vymožením dluhu. Na toto obžalovaný přistoupil a nabídl Ukrajincům svou tehdejší společnost ERTEC, v níž byl jednatelem. Následně přijel R. s L. do Brna, kde je obžalovaný seznámil s P. Š., který byl ochoten pro J. R. vzít na sebe společnost XANIDU STAV. Na obě dvě společnosti, tedy ERTEC a XANIDU STAV, si pak J. R. nechal vystavit generální plnou moc, aby jejich jménem mohl podnikat. K tomuto došlo na jaře roku 2008. Později v roce 2010 obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

nabídl R. k dispozici také společnost CESA ENGIENEERING. V mezidobí se obžalovaný snažil získat peníze pro společnost CESA SAT, a to od J. S., který byl investorem ve výše uvedené akci bytových domů Brandýs nad Labem. Obžalovaný to chápal tak, že peníze byly proinvestované a ačkoliv byly poskytnuté firmě pana Ž., měl to být právě S., kdo ty peníze měl vrátit. S. pak přijel v doprovodu O. T. a řekl, že prostřednictvím firem posledně jmenovaného, finance vrátí. Mezi tím obžalovanému nabídl půjčku 2 000 000 Kč také J.R., ačkoliv primárně chtěl Ing. T. peníze, nikoliv po R., ale S., který mu je dlužil. Nicméně částku 2 000 000 Kč převzal a vrátil do účetnictví CESA SAT, což je zadokladované také ze strany JUDr. Ch., která dělala správkyni konkursní podstaty.

13. Pokud se týká vlastní spolupráce mezi obžalovaným a O.T., T.přišel s ideou, že budou vystavovat faktury, z nichž následně bude čerpán odpočet daně. Celý systém fakturace pak fungoval tak, že O.T. řekl částku, kterou bude třeba vyfakturovat a k této přidal náplň faktury. Daným způsobem začala spolupráce se společností OKONSTAV. Naopak T. pak dostával faktury od jiných společností podle jednotlivých zakázek, kdy v tomto případě, pokud šlo o společnosti CESA ENGIENEERING a XANIDU STAV resp. VITAL XANIDU, tuto náplň dodával J.R.. Podklady k tomu získával na základě práce Ukrajinců na jednotlivých zakázkách po celé České republice. O této nabídce spolupráce řekl obžalovaný J. R. a ten uvedl, že nejprve pro daný mechanismus bude vhodné použít společnost XANIDU STAV. Primárně vzešel nápad k páčání trestné činnosti od J. S.. J.R. to pak celé odsouhlasil. Vše probíhalo tak, že S. přijel, řekl, aby vyfakturovali určitou částku, což znamenalo, že někdo musel dostat zakázku a na tuto proběhla fakturace. Pokud šly faktury od společností XANIDU STAV, ERTEC a CESA ENGIENEERING, řekl obžalovaný R. o fakturu, ten se podíval, kde Ukrajinci pracovali a rozhodl o výši fakturace. Doložil také projektovou dokumentaci, předávací protokoly a další materiály. V případě, že jednání směřovalo z druhé strany, tedy od obžalovaného T., ten měl informace o svých zakázkách a J.R. řekl, kolik potřebuje na danou firmu fakturovat. Toto odsouhlasil S., obžalovaný dostal dokumentaci a předl ji R.. K předávání podkladů docházelo většinou v Brně na ulici Kaštanová nebo na čerpací stanici OMV mezi Prahou a Brnem. Z přijatých odpočtů DPH pak byla dohodnuta provize v takovém rozdělení, že 2/3 si ponechával obžalovaný T.a 1/3 náležela na stranu společností XANIDU STAV, ERTEC a CESA ENGIENEERING. Obžalovaný opakovaně potvrdil, že za společnost XANIDU STAV vystavoval faktury J.R., který fakticky řídil společnost a následně je dával podepsat P. Š.. Tento jemu předložené listiny ani nečetl a vše podepisoval jen automaticky z důvodu, že se mu tak řeklo. Za společnosti ERTEC a CESA ENGIENEERING pak rovněž vystavoval faktury J.R. a podepisoval je obžalovaný T.. Společnost VITAL XANIDU disponovala třemi razítky. Jedno měl u sebe obžalovaný P.Š. a toto neslo na sobě adresu Moravské náměstí, Brno. Jednalo se pouze o virtuální sídlo společnosti. J.R. nechal vyrobit také fialové razítko s adresou ulice Smetanova v Brně, které nosil u sebe, a rovněž se jednalo o virtuální adresu společnosti. Obžalovaný T. pak nechal vyrobit třetí razítko s adresou Příkop 6, Brno, kdy i v tomto případě se jednalo pouze o virtuální adresu společnosti. Jediná kancelář, kterou společnost disponovala, se nacházela na ulici Kaštanové v Brně. Společnost CESA ENGIENEERING pak disponovala asi čtyřmi razítky. Jedno používal J.R., další účetní společnosti paní D.. Společnosti XANIDU a CESA ENGIENEERING disponovaly svými účty u Komerční banky, kdy veškerá data a údaje k internetovému bankovníctví odevzdávaly J. R.. Obžalovaný T., jakož i P.Š. prováděli pouze hotovostní operace v rozsahu statisiců, a to vždy na základě pokynů J. R.. Z každé takové operace pak obžalovaní dostávali odměnu, kdy něco chodilo i na účet manželky obžalovaného T.. Obžalovaný připomněl, že peníze dostával v menším rozsahu, neboť v podstatě musel splácet R. výše uvedenou půjčku. Převedl si asi 230 000 Kč a k tomu nějaké výdaje na naftu a podobné věci. Někaké peníze dostal za svou činnost také od J. S.. Ve finále pak vznikl rozpor díky tomu, že S. nebyl ochoten vyplatit peníze pro R.a obžalovaný s tím měl problémy. Obžalovaný tedy potvrdil, že jeho role v podstatě byla komunikovat s obžalovaným O.T., kdy si navzájem vyměňovali

doklady, které vystavoval T. za svou společnost a obžalovaný T. je pak předával J. R. nebo naopak od posledně jmenovaného přebíral materiály, které podepsal buď on či P. Š. a předával je O. T.. To nic neměnilo na tom, že s nápadem páchat trestnou činnost přišel primárně J. S., věc odsouhlasil J. R. a s protiprávní činností byli obeznámeni a srozuměni všichni dosud jmenovaní. Je rovněž pravdou, že obžalovaný byl asi 2x přítomen daňové kontrole za VITAL XANIDU, k čemuž byl vybaven od P. Š. plnou mocí. Důvodem, proč se nezúčastnil této kontroly právě P. Š., bylo, že vůbec nechápal, o co se jedná. J. R. poskytl obžalovanému T. doklady, s nimiž pak on šel na finanční úřad. Zde verifikoval kopie dokladů podle originálů, které přinesl. Následně po kontrole vše vrátil R.. Obžalovaný též potvrdil, že v době svého jednatelectví podepsal asi dvě daňová priznání a jak již bylo uvedeno také další doklady.

14. Pokud se týká akcí, které jsou uvedeny v obžalobě a k nimž se měly vztahovat vystavené faktury, resp. následně docházelo k nárokování nadměrného odpočtu DPH, pak si je vědom, že se jednalo o akce Slatina, Domov důchodců Znojmo, FVE Bystřice, Klenovka, Moravský Vyškov, Pardubice, Mysletice a Cholupice. Je pravdou, že žádná z firem, tedy VITAL XANIDU, CESA ENGINEERING a ERTEC se na těchto akcích nepodílela, jednalo se o stavby, kde pracovali Ukrajinci napojení na J. R., ale pracovali zde pod jinými firmami. K tomuto uvedl jako příklad rekonstrukci domova důchodců, který však nebyl ve Znojmě, ale v Újezdu u Znojma. Účtovalo se tedy vlastně vše 2x. Obžalovaný setrval na svém vyjádření z přípravného řízení, že faktury, které jsou uvedeny v obžalobě, nepředstavují reálné zdanitelné plnění a jedná se pouze o fiktivní obsah. Pokud se týká dalších osob, tak P. Š. označil jako šikovného zedníka, který se nechal přesvědčit, aby napsal na sebe pro J. R. společnost VITAL XANIDU a pravděpodobně ani nebyl seznámen, co je předmětem jejího podnikání. Pokud se týká RNDr. C., tento založil firmu CESA ENERGO a CESA ENGINEERING a společně měli vždy dobré vztahy. Pokud se týká jeho zapojení do trestné činnosti, obžalovaný uvedl, že se domnívá, že C. o tom moc nevěděl, pokud mu to ovšem neřekl obžalovaný T.. V podstatě seznámil C. s celou záležitostí ve chvíli, kdy nechtěl pokračovat se S. ani R. a nabídl jim, že je seznámí s někým jiným. Jak pak jednal C. s T. neví, u podpisů dokladů, které se jich týkaly, nebyl. Je pravdou, že obžalovaný RNDr. C. měl zdravotní problémy permanentně a z toho důvodu byl i v nemocnici, přičemž říkal, že ho tam obtěžoval O. T.. Předmětem vztahu mezi C. a T. pak byla akce FVE Klenovka. Pokud se týká spoluobžalovaného T. H., tohoto zná pouze okrajově, je možné, že H. prodával jeho ženě nějakou firmu nebo naopak ona jemu, ale na bližší podrobnosti už si nevzpomíná. Obžalovaný dodal, že jeho manželka vlastnila firmu MARIL – ubytování. Konečně pak k osobě obžalovaného P. J. obžalovaný sdělil, že tohoto nezná a nikdy jej neviděl.
15. Obžalovaný se dále vyjádřil k osobě A. J.. Tento se pojí ke společnosti VITAL XANIDU, přičemž, když obžalovaný T. odmítal dál tuto společnost vést, protože k ní nedostal žádné doklady a chtěl zrušit J. R. generální plnou moc, narazil a stal se terčem výhrůžek. Protože měl všeho plné zuby, společnost vrátil notářským zápisem P. Š. a tato se obratem přepsala na A. J.. Obžalovaný tohoto hodnotil jako hodného člověka, který byl v předmětné době bez práce a v podstatě se jednalo o tzv. bílého koně. Pokud se týká daňových priznání za společnost XANIDU, tyto vždy vystavovala její účetní. Podklady dostávala od J. R.. Pokud se týká osoby J. S., tohoto popsal jako bývalého policistu, který je „za vodou“. Ze začátku byl při jednání příjemný, ale v závěru došlo dokonce i k výhrůžkám a docela tvrdému chování S. vůči T.. Vztah S. a T. byl normální, T. byl podřízeným J. S., ale ten se k němu choval tvrdě, když zařval, tak T. dělal, co po něm S. chtěl. K dotazu, zda si všiml, že by S. vyhrožoval T. uvedl, že snad jednou zaslechl, že S. vyhrožuje T., že ho pošle do tepláků a chlubil se, že ho nechal někde šlapat na dálnici. Když chtěl obžalovaný T. v srpnu 2010 či přibližně v té době skončit spolupráci se S. a R., S. mu vyhrožoval, že pokud nedokončí práci, tak se o něj postará, resp. se domluví s R. a postarají se o něj. Pokud se týká majetkové situace O. T., o ní obžalovaný T. nic bližšího neví.

16. Ke svému prospěchu z trestné činnosti pak souhrnně obžalovaný uvedl, že uhradil dluh ve výši 2 000 000 Kč, dále jednu platbu obdržel na účet své ženy a z toho zaplatil exekuci ve výši 2,3 milionu Kč. Jinak získal 230 000 Kč a dále prostředky na nákup nafty a podobné drobnější výdaje. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že je ženatý, má 6 dětí v rozmezí od 20 do 31 let. Dvě z dětí žijí s ním ve společné domácnosti. Obžalovanému byl přiznán invalidní důchod s diagnózou Bechtěrevovy nemoci, cukrovky a počínající demence. Jeho příjem je 6 114 Kč měsíčně, přičemž má dluhy resp. exekuce v souhrnu okolo 15 000 000 Kč. V současné době bydlí u své ženy, trvalý pobyt má však formálně hlášen na adrese Brno, Cejl 72. Dům na ulici Poděbradova 143 je nemovitostí, která patří jeho manželce. Obžalovaný nevlastní žádný majetek. V minulosti byl 3x soudně trestán a v současné době je proti jeho osobě vedeno trestní stíhání pro dotační podvod.
17. Obžalovaný O.T. (č.l. 3373-3386, 3398b-e) u hlavního líčení uvedl, že v roce 2006 se při realizaci komplexu bytových domů v Brandýse nad Labem seznámil s J. S., který vystupoval za společnost Portly, ačkoliv nebyl jejím společníkem ani jednatelem. Obžalovaný si se svým společníkem vzal pro společnost Smoda, kde byl jednatelem, půjčku od J. S. ve výši 20 000 000 Kč, kterou zajistil svým rodinným majetkem. V roce 2007 na něj S. začal tláčit, aby peníze vrátil, což učinil zasláním peněz na účet společností Portly a LEDOPOST a určité části v hotovosti. I přesto měl však S. v zástavě stále majetek obžalovaného. V roce 2008 si jej zavolał na svůj statek v Radimovicích u Prahy, kde na něj čekali rusky mluvící lidé a požadovali vrácení peněz S.. Na to obžalovaný odpověděl, že vše je již zapláceno a ostatně dluh byl vůči společnosti Portly a ne samotnému S.. Řekli však, že si dělá legraci a začali ho mlátit. Musel slíbit, že přinese další peníze. Následně jej násilím odvedli k notáři, kde byl připraven notářský zápis o další půjčce, který musel podepsat. Před tím mu drželi pistoli u kolena, chtěli mu ho prostřelit, pokud neuposlechne. Následovaly další výhrůžky stříháním prstů, useknutím ruky apod. Obžalovaný uvedl, že byl pod stálým tlakem ve strachu o sebe, jakož i o rodinu. Poté jej obžalovaný S. seznámil v Brně s panem T., a to v Kaštanové ulici. Uvedl, že má velké zakázky a obžalovaný T., že disponuje firmami, které mají oprávnění na stavební práce. T. se se S. znal již ze stavby v Brandýse nad Labem, na kterou T. dodával železo a vyřizoval úvěr pro pana Ž. a T. Celá akce však nedopadla a S. dlužil T. peníze za dodávky oceli. S. proto přišel s plánem, jak tento dluh vyrovnat, přičemž svou roli v něm hrál právě obžalovaný T.. Ten měl přes své firmy dělat subdodavatele, mezi firmami obžalovaného T. tak, aby si mohli vystavovat faktury. Jednalo se o společnosti VITAL XANIDU, ERTEC, CESA ENGINEERING a CESA ENERGO. T. měl připravenou dokumentaci a smlouvu, která byla podepsána, stejně jako předávací protokol a ostatní už si hlídal sám. S. obžalovanému T. udělal pokyny, na jaké částky se má udělat fakturace. Když jednou T. poslal T. pro dokumenty a T. se do nich podíval, objevil faktury společností MT DEPO a OKONSTAV, v nichž sám dělal jednatele. Toto jej rozčílilo a dotazoval se S. s T., co to má znamenat. Výsledkem toho však bylo, že na něj S. po cestě z Brna do Prahy začal rvát, co si to dovolil, nechal ho na dálnici vystoupit a T. musel jít pěšky před autem, což si S. fotil telefonem a posílal to nějakým lidem a současně telefonoval s někým, aby na T. počkali před Prahou, že ho neposlouchá, ať ho odvedou do lesa a přivážou nahého ke stromu, kde si ho najdou divoáci. S. s T. tedy na obžalovaného T. opakovaně tlačili a nutili ho k jednání, které je popsáno v podané obžalobě. Ukázali mu také výpis z karty obžalovaného T. pocházející z Ministerstva vnitra, který měl dokladovat, že V.T. je spolupracovníkem policie, již v minulosti měl problém s kráčením daně a nic se mu nestalo. Výhrůžky, že pokud nebude spolupracovat, bude zle, se stupňovaly. Mechanismus trestné činnosti byl tedy takový, že T. sdělil částku, na kterou obžalovaný T. fakturoval jako na firmu generálního dodavatele a S. zase sdělil částku, kterou bude fakturovat firma obžalovaného T. jako subdodavatele na firmu T.. Z tohoto postupu byly získávány vratky DPH. Pokud se týká společnosti OKONSTAV, tuto dal obžalovanému S., společnost MT DEPO založil se společníkem v letech 1998-1999, avšak S. přikázal, aby jeho společník odešel a dosadil do ní paní R. Obžalovaný musel S. slíbit, že ho bude poslouchat, podepisovat přiznání k DPH, toto vybírat

a vratky mu dávat. S. vždy věděl, kdy budou vratky na účtě nebo zda budou pozdrženy kontrolou. Pak musel obžalovaný peníze hned předat, popřípadě je vkládal na účet manželky obžalovaného T. v Komerční bance. S. obžalovaného také nutil, aby se zúčastňoval kontrol na finančním úřadu a pokud při kontrole mluvil špatně či nevěrohodně, opět následovalo bití a výhrůžky ze strany S.. S. s T. se dohodli, že do celé činnosti zapojí další firmu CESA ENERGO, kde byl statutárním orgánem P. C.. S tímto obžalovaného seznámil V.T., jelikož byl C. v dané době v nemocnici, čekalo se, až se vrátí, neboť se domlouvala velká zakázka na výstavbu FVE. T., T. a S. se sešli ve školícím středisku u C., kde se dohodlo, že vše bude řídit T. a povede to účetně. Obžalovaný T.měl jezdit za C. a nechávat podepisovat smlouvy a předávací protokoly. Takto došlo k fakturaci projektu FVE Klenovka a následně další FVE na Slovensku z Dunajské Stredy. C. s T. navštívili společně také Finanční úřad pro Prahu I., který se týkal kontroly společnosti STAFOL, ale jelikož k tomu nevěděli moc údajů, musel tam jít podruhé obžalovaný T.spolu s T.. Na tyto kontroly ho T. vybavoval nejrůznějšími doklady a fotodokumentací. Dále bylo dohodnuto, že T. se S. převedou společnosti STAFOL a Okonstav na někoho jiného. Obžalovaný též zdůraznil, že J. S. si opakovaně fotil jeho občanský a řidičský průkaz. Jména Ukrajinců R. a L., mu nic neříkají, stejně tak nezná P. Š. a T. H.. Je možné, že je viděl někde v kanceláři v Brně či na benzínové pumpě, kde se scházel se S., ale na bližší detaily si nevzpomíná a k žádné přímé spolupráci nedocházelo. Pokud se týká vztahů mezi T. a S., tyto obžalovaný hodnotil jako dobré, větší slovo měl S., T. později nechtěl pro S. dělat, ale tento ho nutil. Obžalovaný potvrdil, že výhrůžky nebyly pouze ze strany S., ale bál se též V.T.. Pokud se týká stavu C. a T., domnívá se, že T. C. dlužil, byly tam nějaké zmínky o autech, v každém případě mezi nimi spor nezaznamenal. Pokud se týká obžalovaného P. J., s tímto se seznámil obžalovaný přes pana M., a to skrz provozování lomu v Makedonii. S. pak s J. seznámil právě na žádost S. a tyto společně řešili odkup domu v Brandýse nad Labem a akci domova důchodců. Důvodem zájmu S. o seznámení s J. bylo to, že stejně jako T.disponoval J. stavební firmou, která měla certifikát ISO, který byl třeba na některé stavby. S. pak požadoval po J. také podíl na částce, za kterou J.prodá lom v Makedonii. S. J. donutil podepsat nevýhodnou smlouvu pod smluvní pokutou 20 milionů Kč a vyvíjel na něj také fyzický nátlak, v obchodním centru Harfa v Praze, kde mu chtěl vypíchnout nožem oko.

18. Při fakturaci obžalovaný T.chodil za účetní paní D., kam jej posílal V.T.. D. pracovala pro obě T. společnosti. Chodila také na finanční úřad s T. a C.. Pokud se týká akcí Slatina, Domov důchodců Znojmo, FVE Bystrice, Klenovka, Moravský Vyškov a akce v Pardubicích, pak na těchto figuroval jako prostředník způsobem, který byl popsán výše. Fyzicky na daných akcích nic neprováděl, pouze spolupracoval při fakturování, na základě žádostí T. a S.. V případě akcí Mysletice a Cholupice jeho firma drtila a prodávala kámen a písky.
19. V případě projektů, na kterých se měl podílet pan J., k těmto skutečně došlo, obžalovaný potvrdil realizaci akcí ZŠ Kralupy, Bikram Joga a dalších dvou či tří projektů, na jejichž jména si již nepamatuje. I přesto, že nosil S. vratky DPH, jeho nátlak za situace, kdy neměl peníze, se zvyšoval a donutil obžalovaného, aby na schůzce v restauraci Eureka podepsal dvě směnky na 9 000 000 Kč a 13 000 000 Kč, pod pohrůžkou fyzické likvidace a za účasti dvou mužů s ruským přízvukem. Obžalovaný tedy uvedl, že celkem za svou dobu nátlaku ze strany S. tomuto předal z vratek DPH a dalších peněz asi 100 000 000 Kč. Po incidentu se směnkami pak S. přijel k obžalovanému domů, T.s ním však odmítl mluvit a jeho syn před S. zavřel dveře, které však S. vyrazil. Celou věc oznámili na policii jako vydírání, ovšem policie řešila pouze směnky, ačkoliv se jednalo o podstatně delší jednání a celé vyšetřování bylo odloženo pro nedostatek důkazů, o dozorování případu pak požádal Generální inspekci bezpečnostních sborů. Žalovaný uvedl, že jak v minulosti, tak v současnosti má stále strach ze S., bojí se s ním setkat a obává se o svůj život.
20. Dále obžalovaný uvedl, že pokud se týká společnosti MT DEPO, nemá k dispozici účetnictví, jak probíhaly úhrady za stavební práce, kterých se společnost účastnila, si již nevzpomíná. V roce

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

2011 neměli žádný úvěr. Faktury za MT DEPO, jakož i za Okonstav vystavoval obžalovaný T., předávací protokoly byly předtištěné, většinou je vypisoval buď, anebo spoluobžalovaný T.. Za společnost CESA ENERGO pak materiály podepisoval obžalovaný C.. K tomuto doplnil, že není pravdou, že by ho navštěvoval v rehabilitačním zařízení. On sám s C. žádný spor neměl. Pokud mezi nimi došlo k setkání, bylo to na firmě MIPECOM, popřípadě se setkávali v Praze. Na doplnění k vratkám DPH a jejich vyplacení obžalovaný uvedl, že tyto byly vybírány v hotovosti a předávány S., kdy k předání docházelo poblíž banky či např. v garážích a platby byly pravidelně každý měsíc podle DPH. Z těchto vratek dostával obžalovaný určitou část, kterou použil na úhradu daní a platbu účetní. Peníze, které vkládal na účet M. T., odevzdával na základě pokynu obžalovaného T.. Společnosti MT DEPO a Okonstav pak disponovaly bankovními účty u Komerční banky a UniCredit, kdy vratky DPH chodily právě do druhé z uvedených. Účty zřizoval obžalovaný na pokyn S.. Dispoziční právo měl pouze on, a to i pokud se týká internetového bankovníctví.

Ke své osobě obžalovaný uvedl, že je ženatý, má dvě děti ve věku 29 a 21 let. Podniká jako fyzická osoba ve stavebnictví s měsíčním příjmem 20 000-30 000 Kč. V současné době bydlí v rodinném domku, který patří synovi, anebo je v Praze u sestry. Nevlastní žádnou nemovitost či hodnotnější movitou věc. K původu rodinného domu uvedl, že v tomto žije i se svou manželkou, jedná se o dům, který si musel odkoupit jeho syn od S. a splácí hypotéku 31 000-33 000 Kč měsíčně. Celková výše hypotéky je kolem 6 000 000 Kč a platilo se vše firmě Portly. Jedná se o nemovitost Radoňov, kterou si jeho syn, ročník 1985, musel koupit od S., který na to vyřizoval hypotéku. Opět se z jeho strany jednalo o nátlak, neboť je chtěl vystěhovat. Syn je poměrně úspěšný architekt, navíc mu obžalovaný s manželkou ručili. Dále obžalovaný přiznal existenci dluhů a exekucí, které se snaží po malých částkách splácet. Exekucí je dotčeno přibližně 4 000 000-5 000 000 Kč.

21. Obžalovaný P. C. u hlavního líčení vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č.l. 452-466) a dále doplnil následující (č.l. 3387-3394). Potvrdil, že v roce 2008 se seznámil s V. T. a rozhodli se podnikat v oblasti fotovoltiky. K tomuto zakoupili již připravené akciové společnosti CESA ENGINEERING a CESA ENERGO. CESA ENERGO byla zpočátku pouze tzv. papírovou společností bez vykonávání jakékoliv činnosti, kterou prováděla CESA ENGINEERING. V obou společnostech figuroval na pozici předsedy představenstva. V průběhu roku 2009 však obžalovaný zjistil, že jej jeho spolupracovníci podvádějí a převádějí zakázky jinam. Proto byly veškeré aktivity převedeny na společnost CESA ENERGO, která poté vyvíjela běžnou obchodní činnost. V roce 2010 jej T. představil obžalovanému T. s tím, že budou spolupracovat. V téže době však obžalovaný C. měl značné zdravotní potíže a byl opakovaně hospitalizován. Do Brna proto jezdil pouze někdy a byl přesvědčen, že vše probíhá řádně, neboť o tom jej ostatní utvrzovali. T. uváděl, že CESA ENERGO spolupracuje s jeho společností na jeho zakázkách výstavby FVE. Tomuto neměl obžalovaný C. důvod nevěřit. T.C. navštěvoval v Praze, dokonce pak byl za ním i v rehabilitačním zařízení, což bylo obžalovanému nepříjemné. Obžalovaný C. předpokládal, že veškeré práce na akcích probíhají řádně, kdy takto usuzoval např. z informací od paní V., zaměstnankyně jeho společnosti k FVE Klenovka. Rovněž se účastnil v roce 2011 dvou kontrol na finančních úřadech, a to v Praze a Brně. Na těchto byly předloženy fotografie ze stavby, hovořilo se o podrobnostech a o tom, že se uskutečnila či skutečná kontrola ze strany finančního úřadu na stavbě. Je pravdou, že informace, které podával u finančního úřadu v Praze, získal od obžalovaného T., který po něm chtěl, aby vypovídal určitým způsobem a obžalovaný C. mu v tomto vyhověl. Pokud se týká kontroly v Brně, pak na této byl obžalovaný poměrně vyděšený, neboť se uskutečnila ve vysoké budově na ulici Šumavská, kdy do kanceláře musel přijet výtahem, z něhož má fobii, proto vypovídal převážně O.T.. Společnost CESA ENGINEERING prodali v roce 2010, CESA ENERGO koncem léta 2011. Společnost CESA ENERGO měla přibližně 10, možná více zaměstnanců, byli to obchodníci, asistentky a servisní technici. Rovněž však měla společnost i externí pracovníky. Cílem CESA ENERGO byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

výstavba vlastní FVE, kdy byla spojena s jednou výstavbou v Krkonoších a dále v Jesenici u Prahy i na Jižní Moravě. Za společnost CESA ENERGO jednali C. i T.. On sám byl většinou v Praze a další věci zařizoval právě V.T.. Faktury a podklady k daním předkládal externí účetní firmě, která vedla účetnictví v letech 2008-2010 či možná ještě počátkem roku 2011. Následně byla za účetnictví odpovědná paní D., s níž se znal z dřívější doby. Obžalovaný negoval, že by podepisoval přiznání k DPH za období 3. a 4. kvartálu 2010. Není si vědom toho, že by CESA ENERGO nárokovala za rok 2010 či první polovinu 2011 nadměrný odpočet DPH. On sám účetnictví nerozumí, a proto se spoléhal na informace a práci ostatních osob. Rovněž si nepamatuje na obrat společnosti v roce 2010, přičemž údaje za rok 2011 se k němu již nedostala. Společnost MT DEPO mu nic neříká. Doklady k FVE Bystřice viděl v rámci trestního řízení poprvé a nenacházel se na nich jeho podpis. Pokud se týká FVE Klenovka, pak poukázal, že na této akci spolupracovali se společností Okonstav a měl o jejím průběhu informace od dalších osob, popřípadě obžalovaného T.. Bankovní účty zakládal obžalovaný C. u Komerční banky. Sám z účtu nikdy peníze neposílal, k tomu byla zmocněna jeho asistentka, paní V. Obžalovaný popřel obeznámenost se smlouvami mezi CESA ENGINEERING, popřípadě CESA ENERGO a MT DEPO k FVE Bystřice a Okonstav k FVE Klenovka, nebyl si vědom podpisu smlouvy mezi CESA ENERGO a Resig, kdy podpis na tomto dokumentu je naskenovaný a fyzicky jej nepodepsal.

22. Obžalovaný dle svého vyjádření nezná spoluobžalované P. Š., T. H. a P. J.. Zopakoval, že bezmezně věřil svým spolupracovníkům, ať již informacím, které mu podával V.T., tak rovněž O.T.. Pokud vypovídal určitým způsobem na finančním úřadu při kontrolách, činil tak na základě scénáře, který připravil právě O.T.. Pokud se týká jména J. S., párkrát ho slyšel, od V.T., ale není si vědom, že by se spolu setkali, možná v nějaké skupině lidí, ale k bližšímu jednání mezi nimi nedošlo. Nemá rovněž žádné informace o tom, že by měl J. S. vyvíjet nějaký nátlak na spoluobžalované T. a T.. Pokud se týká paní D., tuto obžalovanému představil V.T. s tím, že se bude jednat o novou účetní. Z akcí, které jsou rozvedeny v podané obžalobě, P. C. neví nic o projektech Pardubice, Mysletice, Cholutice, FVE Bystřice či FVE Moravský Vyškov. Povědomá je mu pouze akce FVE Klenovka, o které ho informoval V.T., a k níž dostal informace též od paní V. Další informace mu poskytoval rovněž O.T..
23. Pokud se týká osobních poměrů obžalovaného, je ženatý, nemá žádnou nemovitost, pokud se týká bytu na adrese Chotovická 6, jedná se o družstevní byt, kde je nájemcem a členem družstva je pouze jeho žena. Vlastní motorové vozidlo značka Fabia z roku 2006 na leasing. Obžalovanému byl přiznán částečný invalidní důchod, podporují ho rodiče a funguje jako lektor, takže si něco vydělá, a to přibližně 10 000-12 000 Kč. Invalidní důchod má ve výši 5 000 Kč. Svůj zdravotní stav hodnotil jako nedobrý. Trpí vysokým krevním tlakem a je po operaci oboustranné endoprotézy. Má dvě zletilé děti. V současné době proti němu není vedeno žádné další trestní stíhání, v minulosti byl vyšetřován na základě trestního oznámení v Ostravě, kde státní zástupce následně podmíněně zastavil trestní stíhání o pokus dotačního podvodu.
24. Obžalovaný P.Š. (č.l. 494-501, 3350-3355) potvrdil, že v minulosti byl majitelem společnosti Xanidu stav, později Vital Xanidu. V této pozici se ocitl z důvodu přání J. R.. O něm mu řekl jeho známý, V.T.. Poznali se v hospodě na ulici Křenová v Brně, jednalo se o Ukrajince, který byl pravděpodobně zedníkem. Tento mu za vstup do společnosti slíbil pravidelné platby 10 000-20 000 Kč měsíčně, ale ve výsledku se jednalo spíše o jednorázovou výplatu. Naposledy se s J. R. obžalovaný viděl někdy v letech 2011 či 2012. Kromě společnosti Vital Xanidu pak na sebe obžalovaný přepsal také společnosti AD Tisk a Bonum Europe. V kanceláři společnosti Xanidu stav obžalovaný nikdy nebyl. Chod společnosti zajišťoval R., k čemuž mu obžalovaný poskytl plnou moc. Tuto udělil, jak R., tak T.. K přepisu došlo u notáře za přítomnosti R.a, T. a původního majitele. S V. T. se obžalovaný znal ze stavby, poté se společně setkávali a obžalovaný pro T. dělal u něj fasádu. Za přepis společnosti peníze vyplácel právě T.. Obžalovaný potvrdil, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

v souvislosti s převodem a následným chodem společnosti podepisoval nějaké papíry, ale již si nevzpomíná jaké. Vždy mu je někdo předložil, občas něco orazil razítkem, které poté odevzdal R.. Pro společnost Vital Xanidu obžalovaný zařizoval též účet, kdy jej o to opět požádal R.. Z tohoto pak na jeho žádost vybíral peníze, řádově se jednalo o tisíce až po částku 400 000 Kč. Tyto peníze předával v hotovosti vždy různým osobám Ukrajinské národnosti. Obžalovaný neví, kdo za společnost zpracovával účetnictví. Pokud podepisoval za společnost materiály, tyto přivezl přibližně 2x do měsíce R., obžalovaný je podepsal, aniž by cokoliv četl. Obžalovaný se rovněž účastnil jednání na Finančním úřadu v Brně Na Příkopě, kdy o způsobu jeho chování ho instruoval V.T.. Konkrétně mu řekl, že má vypadat nemocně, má přijít s berlema. Nepídil se o důvodech takového chování, bylo mu pouze sděleno, že J.má „nějaké záseky na úřadu a potřebuje se to uhladit“. Jelikož později mu přestaly chodit odměny od J. R., spolupráci ukončil a ze společnosti odešel. Tuto předal u notáře, již neví komu.

25. Obžalovaný uvedl, že nezná společnosti Okonstav či MT DEPO, stejně tak mu nic neříkají akce Cholupice, Mysletice a FVE Klenovka. Neslyšel ani o dalších akcích, které jsou popsány v obžalobě a znovu zopakoval, že za společnost Xanidu stav, resp. Vital Xanidu nikdy fakticky nejednal a pouze podepisoval doklady v rychlosti a na žádost obžalovaného T. a J. R.. Za svou účast ve společnostech pak získal v souhrnu 70 000, maximálně 100 000 Kč. Jinak se v předmětné době živil brigádně na stavbách. K dalším osobám uvedl, že nezná ani T., ani C., H. a J.. Ke vztahům mezi J. R. a V. T. uvedl, že nabyl dojmu, že se jedná o obchodní partnery. Na konci byly jejich vztahy dost vyhrocené. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že je svobodný, bezdětný, žije s matkou, nevlastní žádné nemovitosti či hodnotnější movité věci. Má nějaké exekuce, ale o jejich výši nemá přehled. V minulosti nebyl soudně trestán a v současné době proti němu další trestní stíhání není vedeno.
26. Obžalovaný T.H. (č.l. 427-475, 3344-3349) uvedl, že působil v roce 2010 jako jednatel společnosti MariL-ubytování, s pozdějšími obměnami názvů na KOBMAR, KOPMAR a EKOMAR, ovšem toto jeho působení bylo pouze fiktivní, nikdy za společnost nejednal. Důvodem k takovému jednání bylo oslovení ze strany Ukrajince, kterému říkal Lopata a který jej požádal, zda by na sebe obžalovaný nenapsal nějakou firmu, za což by inkasoval peníze. Tuto nabídku obžalovaný dostal v průběhu svého pobytu v Chorvatsku. Jelikož v dané době se potýkal s finančními problémy, přišla mu takováto nabídka vhod. Nutno poukázat, že k oslovení došlo někdy v letech 2008 či 2009. K realizaci došlo až později, kdy se dostavil k notáři do Brna a zde ho Ukrajinec seznámil s M. T., od které společnost kupoval. Společně s ní tam byl i její manžel, V.T.. Za převod společnosti nic neplatil a neobdržel žádné věci ve spojení se společností. Poté obžalovanému někdo volal, že je třeba zřídit pro společnost účet, kdy toto učinil v Komerční bance v Brně na Náměstí Svobody. Veškerou dokumentaci k účtu pak předal neznámému člověku, který jej do banky přivedl. To se týká i platební karty a PINu, které mu přišly časem poštou. Následně z účtu vždy vybíral hotovost a předával různým osobám, které mu zavolaly, sešli se a peníze inkasovaly. Pokaždé se jednalo o někoho jiného. Výměna probíhala tzv. z ruky do ruky bez jakéhokoliv podpisu. Daným způsobem předával částky v rozmezí od 50 000 do 1 000 000 Kč. Pokud se týká dané společnosti, mělo se jednat o stavební firmu, nic špatného v takovémto jednání nespatořoval, chtěl pouze pomoci jiným osobám a za to dostat odměnu. Dnes již ví, že udělal hloupost a působil jako tzv. bílý kůň. Ze své činnosti, resp. částek, které vybíral pro osoby, měl slíbenou odměnu, a to ve výši 10 000 Kč měsíčně, ale ve skutečnosti dostával peníze jen z toho, co vybíral, a to přibližně 5 000-10 000 Kč. Ve skutečnosti vůbec netušil, čím se společnost MariL-ubytování zabývá, kolik má zaměstnanců, či kde sídlí. Po nějaké době mu lidé zavolali, že ho ve společnosti už nechťejí a došlo opět u notáře k přepisu. Osobu A. K., na kterého přepis proběhl, nezná. Obžalovanému také nic neříká společnost MT DEPO, stejně jako další společnosti, které jsou uvedeny v podané obžalobě. Žádné přiznání k DPH nepodařilo a za uvedenou společnost nikdy neviděl účetnictví. Pokud mu byly v rámci přípravného řízení předloženy písemné smlouvy či další materiály, pak svůj vlastnoruční podpis poznal pouze u dokladů vztahujících se k přepisu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

společnosti. Na smlouvách či fakturách však jeho pravý podpis není, ten vypadá úplně jinak. K rozporu s výpovědí v přípravném řízení, kdy nejprve uvedl, že ze společnosti vystoupil z důvodu žádosti jiných osob, zatímco u hlavního líčení uvedl, že skončit chtěl on sám, doplnil, že daným osobám říkal, že se společností nechce mít nic společného. Byl to tedy jeho popud a bylo mu přislíbeno, že se vše vyřeší. Zmiňoval také příslib finanční odměny, který nebyl splněn, načež mu osoby řekly, že to skončí a ve společnosti ho nechťejí.

27. Pokud se týká dalších osob, jména T., Š., C. a J. nic neříkají, tyto nikdy neviděl. Zná pouze obžalovaného T., resp. jeho manželku, od které získal společnost MariL. Ke své osobě dále uvedl, že je svobodný, bezdětný, a je v invalidním důchodu. Pobírá 9 400 Kč měsíčně, žije v obecním bytě, nemá žádný nemovitý či movitý majetek. Jsou proti němu vedeny exekuce v řádech tisíců či desetitísiců. Pokud se týká trestní minulosti, byl dříve vyslýchán policií pro obdobnou věc, v níž také figuroval V.T.. Nechal na sebe napsat další tři společnosti, vybíral peníze a tyto předával, tedy obdobně jako v případě, který je projednáván tímto nalézacím soudem. Za toto rovněž obdržel nějakou finanční odměnu.
28. Obžalovaný P.J. u hlavního líčení uvedl, že se pouze samostatně vyjádří s tím, že odmítá odpovídat na položené dotazy procesních stran s výjimkou svých obhájců. Shodně jako v přípravném řízení (č.l. 479-485) pak uvedl (č.l. 3355-3356, 3360-3370), že z obžalovaných zná pouze O. T., a to jako zástupce společnosti MT DEPO, která spolupracovala se jeho společností ESS. Podíleli se na Akcích Bikram Joga, ZŠ Bakov, MŠ Hrdlořezy a ZŠ Kralupy nad Vltavou. Společnost MT DEPO byla v těchto akcích subdodavatelem. S T. se seznámil počátkem roku 2010, a to přes jeho známého T. M.. Prvotní setkání souviselo s projektem obžalovaného J. v Makedonii, kde společně s dalšími osobami investoval do lomu na kámen. V letech 2010-2011 se tímto projektem dlouhodobě zabýval a často pobýval v zahraničí. Po danou dobu vedla společnost ESS její ředitelka J.. O.T. se zajímal o jeho projekt v Makedonii a stále hovořil o tom, že za ním stojí velký hráč v podobě J. S.. S jejich pomocí měl lom prodat za velké peníze. Současně O.T. měl velké plány a sliboval značné zakázky na stavby. Výhodou mělo být, že ESS disponovala, kromě zkušeností, také certifikací kvality ISO. Po celou dobu spolupráce T. nikdy nehovořil o tom, že by mělo docházet k nezákonné činnosti v podobě podvodů s DPH. Vždy jednali o reálných stavebních zakázkách. Na přelomu roku 2010 a 2011 přišel T.s tím, že má pro ESS stavební zakázku v centru Prahy na rekonstrukci domu, kterou získali a částečně realizovali. Na oplátku chtěl po ESS stavební zakázky či subdodávky pro MT DEPO. Jelikož obžalovanému J. hořely některé termíny, neměl důvod této nabídky nevyužít. Jednalo se zejména o zakázky výše uvedené ZŠ a MŠ Kralupy, Bikram Joga, ZŠ Bakov nad Jizerou a MŠ Hrdlořezy. Jednalo se o akce reálné, na kterých se MT DEPO skutečně podílela. Kromě toho MT DEPO spolupracovala i na dalších stavbách. Je možné, že se na nich MT DEPO podílela i prostřednictvím svých subdodavatelů, tzv. íčařů. S obžalovaným T. a společností MT DEPO opakovaně jednala tehdejší ředitelka Jančarová, která svým chováním společnost ESS velmi poškodila a podílela se výraznou měrou na jejích ekonomických problémech, které skončily až insolvenčí. Dále mohou zapojení MT DEPO potvrdit i stavbyvedoucí ESS, zejména pan J. a S.. Pokud se týká projektu fotovoltaiky Moravský Vyškov a objektu v Pardubicích, v roce 2011 s těmito přišel O.T. a tvrdil, že se jedná o reálné stavební akce se zahraničními investory. Měl se na nich podílet právě s MT DEPO, ale potřeboval přefakturaci přes ESS právě kvůli tomu, že MT DEPO nedisponovalo certifikátem ISO. Naléhal na něj a ujišťoval, že je vše v pořádku a tlačí na něj investoři. Současně uvedl, že pokud mu s tím J. nepomůže, budou lidé, kteří za ním stojí, zejména onen J. S. velmi naštvaní. Pokud by si je zneprátelil, mohli by se postarat o to, aby jeho firma skončila a ještě mohou J. připravit o investici v Makedonii. K daným projektům obdržel od T. stavební dokumentaci a podrobné rozpisy a neměl tedy důvod se domnívat, že jsou akce jakkoliv fiktivní. ESS vystavovala faktury pro MT DEPO a dostávala faktury od VITAL XANIDU, o níž T.říkal, že na stavbu dodávají materiál. Pro ESS šlo tedy o daňově neutrální postup, kterým nikterak nekrátila daně. Obžalovaného T. ani nikoho dalšího z firmy VITAL XANIDU však nikdy neviděl

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

a nezná je. Následně řešil s tehdejší účetní, paní K. a daňovým poradcem panem P. situaci, kdy tito ho upozornili, že z účetního a právního hlediska ESS dluží VITAL XANIDU a měli by jim tedy zaplatit, ale nemají z čeho, neboť jim zase dluží MT DEPO. Proto je opakovaně urgovali o zaplacení a zval T. na jednání, kde T. neustále sliboval, že vše zaplatí. Z tohoto je zřejmé, že celou záležitost brali poctivě, vše řádně danili a z ničeho nebylo možné usoudit, že se jedná o trestnou činnost s DPH. Nikdy ho nenapadlo, že T. bere faktury a chodí z nich nárokovat vratky DPH. Toto ho vede k podezření, že se na trestné činnosti musel aktivně podílet někdo z finančního úřadu. Následně proběhala kontrola na finančním úřadu, na které obžalovaný nebyl, ale zastupoval ho Ing. P.. Po této kontrole mu volal T. a říkal, že o všem ví a mají to společně se S. pod kontrolou. Dále mu T. řekl, ať se připraví na další kontroly, neboť jedna z generálních dodavatelských firem má politické problémy a ať „drží basu, aby ho nechťeli zlikvidovat“. Následné jednání už nebylo vůbec kamarádské, ale dostal se pod velký tlak. Na dalších kontrolách na finančním úřadu již byl přítomen, ale nikdo neřekl, o co se jedná. Pokaždé kontrole se u něj T. zastavoval či volal a ptal se, jak vše probíhalo. Poté se T. ozval s tím, že má vzkaz od S., který chce 2 miliony a za to J. pomůže. Asi v červenci 2011 pak na schůzku T. přivedl osobně J. S.. Ten přímo požadoval 2 miliony Kč, aby vše zahladil, jinak zlikviduje veškerý J. business. Z obavy z těchto výhrůžek se obrátil na svého kamaráda P. C. a policistu L. K., kteří mu sdělili, že má být neústupný a nikomu, nic nedávat. Následně jej T. i S. začali intenzivně navštěvovat v kanceláři a posílali výhrůžné vzkazy. S tímto tlakem na něj a vydíráním se svěřil i dalším osobám jako L. V., Ing. P., R. U., J. V., D. M. a bratru K. J., stejně jako své manželce. Pochopil, že pravým důvodem, proč jej zatáhli do této situace, byl projekt v Makedonii, aby ho mohli vydírat a dostat podíl v této firmě. Na jedné schůzce v obchodním centru Fénix v Praze se sešli obžalovaný J. T., S., M. Š. a J. V. a řešila se Makedonie. Bylo to asi na podzim 2011 a S. vyhrožoval nejprve ústně a poté i fyzicky M. Š. a snažil se mu vypíchnout oči nožem. Rovněž vyhrožoval J. V. fyzickým násilím. Na začátku roku 2012 pak S. J. dotlačil k podepsání nevýhodné smlouvy o zprostředkování lomu v Makedonii, a to z důvodu, že dokázal natolik manipulovat informacemi, kterým uvěřili i společníci v Makedonii a způsobili tak vážný rozkol a zmaření investic. Po několika měsících byl předvolán na policii v Praze, kdy k tomuto T. již dopředu říkal, že se jedná o jejich lidi a má potvrdit to, co říkal na finančním úřadu. Pod tlakem těchto okolností se společnost ESS ekonomicky položila, byť se ji snažil vlastními investicemi do poslední chvíle zachránit. Pak vše asi po dobu tři a půl let utichlo, nic se neřešilo, on spolupracoval se správkyňou konkursní podstaty. S. se průběžně ozýval, vždy s nějakou pohružkou, aby nezkoušel něco říkat. Ještě na jaře 2016 se s ním S. setkal ve firmě v Boleslavi, kde hovořil o prodeji lomu v Makedonii. Důvodem, proč v přípravném řízení nevypovídal k akcím FVE Moravský Vyškov a budově v Pardubicích (č.l. 487-488) tedy bylo, že měl zkušenosti s pražskou policií na Zbraslavi, kdy se mělo jednat o T. či S. lidi a měl tedy strach, že i v tomto případě může dojít k policejní manipulaci. Ostatně ani policisté, kteří vyšetřovali věc v Brně, se o S. pořádně nezajímali, vyslechli ho, ale neobvinili, což obžalovaný nechápe. Z daných akcí proto neměl žádný zisk, domníval se, že se jedná o legální činnost a o tomto byl ze strany S., resp. T. vždy ujišťován. Pokud se týká činnosti firmy ESS jako takové, pravomoci podepisovat smlouvy či objednávky delegoval na jednotlivé stavbyvedoucí. Některé dokumenty mohla podepisovat také asistentka J. Ď. a dále pak ředitelka A. J., která způsobila společnosti ESS značné problémy. On sám nikdy žádnou stavbu nepřebíral, vždy za něj vystupovali stavbyvedoucí. Tito byli nepořádní, a proto nedocházelo k zhotovení předávacího protokolu rovnou na stavbě, ale až dodatečně. Pokud pak tyto protokoly podepisoval, činil tak výhradně na základě informací svých podřízených. Obžalovaný v rámci přípravného řízení odmítl poskytnout vzorek písma k případnému dalšímu zkoumání.

29. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že je ženatý, má dvě děti ve věku 9 a 13 let. Je obchodním zástupcem Evropské strojírenské a stavební a jednatelem společnosti ES Style s příjmem asi 30 000 Kč měsíčně. Závazky má z předchozí insolvence, kdy platí zástavu bance ve výši

2 000 000 Kč. V minulosti nebyl soudně trestán a nyní proti němu není vedeno další trestní stíhání.

Ke skutkovým okolnostem případu

30. Nálezací soud v první řadě na tomto místě stručně rekapituluje popis trestné činnosti, kterou klade obžaloba O. T., P. Š., RNDr. P. C.ovi, P. J., Ing. V. T. a T. H. za vinu, jakož i obhajobu výše uvedených obžalovaných. Dle žalobního návrhu se obžalovaní měli dopustit zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) (T.H.), odst. 3 (O.T., P.Š., P. C., P.J., V.T.). Jejich protiprávní jednání spočívalo v tom, že jako statutární orgány či osoby jednající na základě plné moci za společnosti MT DEPO, Okonstav (T.), ERTEC, CESA ENGINEERING (T.), VITAL XANIDU (Š.), CESA ENERGO (C.), MariL-ubytování (H.) a ESS (J.), v době nejméně od 28.2.2009 do 31.12.2012 vyhotovili či si nechali vyhotovit fiktivní daňové doklady, na základě kterých si ve výše uvedeném řetězci společností fakturovali stavební práce, které však nikdy vykonány nebyly, ale i přesto obžalovaní tyto faktury zahrnuli do daňových přiznání k DPH a u finančních úřadů došlo k uplatnění nadměrných odpočtů DPH s celkovou výší přes 150 milionů Kč. Stavební akce, ke kterým se tato fakturace vztahovala, představovaly bytový komplex Slatina, Domov důchodců Znojmo, FVE Bystrice, Klenovka a Moravský Vyškov, výstavba objektu Pardubice, J. Potůčka, Mysletice, Cholutice, ZŠ a MŠ Kralupy, ZŠ Bakov, MŠ Hrdlořezy a Bikram Joga Praha.
31. Obžalovaný V.T. v postavení spolupracujícího obviněného potvrdil celý rozsah páčání trestné činnosti, tedy zejména, že shora uvedené stavební akce byly ryze fiktivní, na kterých se společnosti, za které vystupovali obžalovaní, nepodíleli, ale jedná se o projekty, na kterých pracovali ukrajinští dělníci, které řídily osoby, jenž se podle obžalovaného, měly na trestné činnosti spolupodílet, resp. ji iniciovat. Obžalovaný T. uvedl, že prvotní nápad k páčání trestné činnosti vzešel od J. S. a byl přijat ze strany J. R., potažmo o něm evidentně musel vědět další z Ukrajinců S. L., s nímž se obžalovaný z dřívějšího znal. Právě tyto Ukrajinci pak disponovali informacemi o stavebních projektech, na které bylo fiktivně fakturováno. Obžalovaný T. potvrdil, že na trestné činnosti se podílel zejména O.T., který byl spolupracovníkem J. S., a který zastupoval společnosti MT DEPO a Okonstav. Byli to pak S. s R., kdo určovali částky a způsob fakturace, který realizovali jakožto zástupci společností ERTEC, VITAL XANIDU (XANIDU STAV), CESA ENGINEERING, Okonstav a MT DEPO obžalovaný T. a T.. Do trestné činnosti pak byli podle obžalovaného zapojeni také P.Š. a A. J., a to v podobě tzv. bílých koňů, na které byly přepisovány obchodní společnosti figurující ve fakturačním řetězci. Pokud se týká P. C., tohoto obžalovaný T. rovněž usvědčuje z trestné činnosti, byť doplňuje, že jednání mezi C. a T. nebyl přítomen, resp. se domnívá, že C. o dané věci moc nevěděl. Obžalovaný T.H. pak na sebe převedl společnost, kterou provozovala dříve jeho manželka M. T., a to MariL-ubytování. Důvodem zapojení obžalovaného T. měla být existence dluhu, která mu vznikla při realizaci akce v Brandýse nad Labem. Tyto peníze mu dlužil pan Ž., resp. jako investor J. S., přičemž mu přes osobu L. a bylo J. R. slíbeno uhrazení dluhu, poskytne-li mu T. společnosti pro zaměstnávání ukrajinských dělníků.
32. Obžalovaný T. pak konstatoval, že jeho jednání bylo ovlivněno strachem z J. S. a tlaku, který na něj společně s V. T. vyvíjeli, kdy tyto výhrůžky byly fyzického rázu a hraničily i s likvidací. Takovýto nátlak přitom S. nevyvíjel pouze proti obžalovanému T., ale rovněž i vůči P. J.. Obžalovaný potvrdil, že akce Slatina domov důchodců, FVE Bystrice, Klenovka a Moravský Vyškov byly skutečně fiktivního rázu. Akce Mysletice a Cholutice souvisely s jeho podnikatelskou činností a byly reálné, stejně jako došlo k realizaci stavebních prací ve spojení s P. J. na ZŠ Kralupy, Bikram Joga a dalších. Z výpovědi obžalovaného T. bylo možno jako důvod páčání trestné činnosti vysledovat jím tvrzený řetězec údajných dluhů, kdy J. S. dlužil V. T. a ten zase

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

pravděpodobně P. C.. Sám T.pak byl S.em donucen podepsat nepravdivé závazky a dostal se tak nedobrovolně a neodůvodněně do postavení dlužníka J. S..

33. Obžalovaný P. C. tak potvrdil spolupráci s V. T. ve společnostech CESA ENERGO a CESA ENGINEERING a následné jednání a spolupráci s O.T.. Protiprávní činnosti si nebyl vědom, v předmětné době byl dlouhodobě nemocný a neměl důvod nevěřit spoluobžalovaným. U smluv o dílo k FVE Klenovka a Bystřice, které mu byly předloženy, potvrdil, že tyto vidí poprvé a nepodepisoval je. Následně se účastnil také jednání v rámci kontrol finančního úřadu v Praze a v Brně, kdy tyto navštěvoval společně s O.T., který jej instruoval, co má říkat, ale spíše na nich mluvil právě T., kdy v případě Finančního úřadu Brno byl P. C. zcela mimo, neboť musel podstoupit cestu výtahem, z něhož má panickou hrůzu.
34. Obžalovaný P.Š. potvrdil, že na sebe na základě žádosti, obžalovaného T. a J. R., převedl společnost VITAL STAV, později VITAL XANIDU, podepisoval doklady, které mu byly předkládány, aniž si je četl a pouze na základě pokynů vybíral peníze, které předával v hotovosti Ukrajincům. Žádnou z uvedených akcí v obžalobě nezná, nepodílel se na nich a neví, zda tak činila společnost, za kterou jednal. Za uvedené jednání obdržel od V.T. odměnu a tento jej též instruoval, jak se má chovat při jednáních u finančního úřadu.
35. V obdobném duchu vypovídal rovněž obžalovaný T.H., který na žádost V.T. a osoby, kterou nazývá Lopata (evidentně S. L., o kterém hovoří obžalovaný T.) na sebe převedl společnost MariL-ubytování, kterou dříve vlastnila manželka obžalovaného T.. Také on si časem uvědomil, že se stal tzv. bílým koněm. Akce, které společnost měla realizovat, nezná, nijak se na nich nepodílel a jeho činnost ve společnosti byla ryze fiktivní. Také on vybíral a předával peníze v hotovosti různým osobám, na žádost jiných osob. Mimo to, se obdobného jednání pro obžalovaného T. dopouštěl i v jiných případech, které jsou projednávány mimo tento případ.
36. Konečně obžalovaný P.J. potvrdil, že z obžalovaných zná pouze O. T., s jehož společností MT DEPO spolupracoval na realizaci projektu ZŠ a MŠ Kralupy, ZŠ Bakov, MŠ Hrdlořezy a centrum Bikram Joga Prague. Tyto akce byly reálné, proběhly a žádná trestná činnost v nich nebyla páchána. Pokud se týká dalších akcí, a to FVE Moravský Vyškov a výstavba objektu v Pardubicích, o reálnosti těchto projektů ho utvrzoval obžalovaný T.s tím, že obžalovaný J.był T. požádán, aby ESS prováděla přefakturace ze strany MT DEPO na VITAL XANIDU, neboť MT DEPO, které realizovalo výše uvedené projekty, nedisponovalo certifikačními doklady, které k tomuto byly třeba. Neměl důvod obžalovanému T. nevěřit, k celé věci se snažil přistupovat velmi zodpovědně, ale když začaly na povrch vyplouvat problémy, ocitl se pod silným tlakem ze strany T. a zejména J. S., který jej vydíral a snažil se zlikvidovat, s vidinou, aby získal jeho projekt lomu v Makedonii.
37. Z obhajoby výše uvedených obžalovaných tedy lze již na tomto místě konstatovat, že jmenovaní nikterak nepopírají trestnou činnost jako takovou, tedy neoprávněné nárokování nadměrných odpočtů DPH, minimálně ve vztahu k určitým stavebním akcím uvedeným v obžalobě. Soud připomíná, že obžalovaný T. potvrdil fiktivnost všech akcí uvedených v žalobním návrhu, stejně tak je zřejmé, že vzhledem k postavení obžalovaných Š. a H., kteří ve svých společnostech plnili pouze formální roli a vykonávali příkazy jiných osob stran podpisu či vybírání peněz, je tedy evidentní, že také jejich společnosti se nemohly na akcích FVE Klenovka, FVE Bystřice, Slatina, Mysletice a Cholutice (Š.) potažmo FVE Moravský Vyškov (H.) podílet. Možnost páchání trestného činu nevyvrátil ani obžalovaný P. C. ve vztahu k FVE Klenovka, kdy listinné materiály k akcím FVE Klenovka a FVE Bystřice v podobě smluv o dílo mezi CESA ENGINEERING a MT DEPO resp. CESA ENERGO a Okonstav, vidí poprvé, ačkoliv byl sám osobou, která za CESA ENERGO resp. CESA ENGINEERING jednala. Obžalovaný O.T. pak potvrdil fiktivnost akcí Slatina, domov důchodců Znojmo, FVE Klenovka, Bystřice a Moravský Vyškov.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Naopak k akcím Mysletice, Cholutice a dále stavebním projektům ve spojení se společností ESS (J.) uvedl, že tyto byly reálné a byly prováděny. Konečně pak z výpovědi obžalovaného P. J. lze dovodit fiktivnost akcí FVE Moravský Vyškov a Pardubice, byť jmenovaný popírá, že by se dopouštěl vědomé trestné činnosti, neboť ESS byla oslovena v rámci dispozice s certifikátem ISO k přefakturaci z MT DEPO na VITAL XANIDU. Naopak k akcím ZŠ a MŠ Kralupy, ZŠ Bakov, MŠ Hrdlořezy a Bikramjoga setrval na svém tvrzení, že se jednalo o reálné akce, na kterých se podílela ESS ve spolupráci s MT DEPO.

38. Z výše uvedeného tedy soud má za potvrzené samotnými tvrzeními všech obžalovaných, že akce Slatina, domov důchodců Znojmo, Pardubice, FVE Klenovka, Bystřice a Moravský Vyškov, byli skutečně fiktivními akcemi, na kterých se společnosti, jejichž jménem jednali, nikterak nepodílely, a proto bylo-li na základě daňových dokladů pojičích se k těmto akcím žádáno vrácení odpočtu DPH, jednalo se o protiprávní jednání přesně ve smyslu trestného činu zkrácení daně, poplatku a jiné povinné platby. K dalším akcím, a to Mysletice a Cholutice, jakož i akcím, na kterých se podílela ESS, pak bude věnována pozornost stran prokázání viny obžalovaných níže.
39. Řada obžalovaných též potvrdila vědomost, že se podílejí na trestné činnosti, zejména tak učinil V.T. a zavinění připouští též T.H. a P.Š., kteří se staví do role tzv. bílých koňů. Rovněž obžalovaný O.T. se doznal minimálně ve vztahu k akcím, které označil za fiktivní k zapojení do trestné činnosti, nicméně tak nečinil dobrovolně, ale ze strachu z obžalovaného T. a zejména J. S., který se vůči němu opakovaně dopouštěl fyzického násilí a hrozil mu likvidací. Naopak obžalovaní P.J. a P. C. uvedli, že jednali v dobré víře v tvrzení spoluobžalovaných, a to C. ve vztahu k V. T., popřípadě O. T. a P.J. ve vztahu k O. T.. O samotné trestné činnosti jim nebylo ničeho známo, předpokládali, že se jedná o standardní realizaci stavebních projektů. Obžalovaný P.J. pak rozdělil svou obhajobu do dvou částí, kdy ve vztahu k bodu 7 uvedl, že trestná činnost se vůbec nestala, neboť akce proběhly, kdy odkázal na výpovědi svědků, zatímco v bodě 8 postupoval v dobré víře k informacím od O. T. a teprve později, kdy proběhly kontroly finančních úřadů a mohlo se jevit, že je něco v nepořádku, jednal v obavě z výhrůžek ze strany nejen O. T., ale zejména J. S..
40. Nalézací soud je nucen konstatovat, že provedené dokazování odhalilo poměrně rozsáhlou a sofistikovanou trestnou činnost, do které bylo – jak vyplynulo z dokazování v podobě výpovědí všech obžalovaných - zapojeno více pachatelů, než je uvedeno v obžalobě státního zástupce. Nelze mít žádných pochyb, že do protiprávního jednání byly zapojeny zejména osoby ukrajinské národnosti, o kterých hovoří již obžalovaný T. a jejich existenci potvrzují např. obžalovaní H. a Š., a to J.R. či S. L.. Organům činným v trestním řízení se však tyto osoby nepodařilo zajistit pro účely trestního řízení. Soud však musí dát zapravdu i obhajobě obžalovaného P. J., pokud tento vyjádřil podiv nad tím, že stíhán není také J. S.. Soud připomíná, že obžaloba vycházela a státní zástupce toto podrhl také ve své závěrečné řeči, z výpovědi obžalovaného V.T., coby spolupracujícího obviněného, jehož výpověď má za věrohodnou, a rozkrývající celý mechanismus trestné činnosti. Nutno zdůraznit, že právě obžalovaný V.T. označil jakožto iniciátora celé trestné činnosti J. S., byť takto učinil až při své výpovědi u hlavního líčení a v určité návaznosti na předchozí tvrzení spoluobžalovaného O. T.. Důvodem takto modifikované výpovědi se bude nalézací soud zabývat v jiné části tohoto odůvodnění. Již na tomto místě však poukazuje, že o existenci a zapojení J. S. do trestné činnosti vypovídají téměř ve shodě s obžalovaným T. také O.T. a P.J.. Této výpovědi je třeba přiznat svou váhu již proto, že výpovědi obžalovaných T., T. a J. jsou v dalších bodech odlišné, resp. jmenovaní se snaží vyvinut z páchaní trestné činnosti s poukazem na to, že do ní byli nevědomky zataženi právě ze strany zbývajících spoluobžalovaných. Jak bude níže uvedeno, k výpovědi svědka J. S., v této existuje rovněž řada rozporů a nelogičností, které samy o sobě podporují závěr minimálně o důvodném podezření, že tento byl do projednávané trestné činnosti zapojen. Soud proto již v ústním odůvodnění po vyhlášení rozsudku dal podnět státnímu zástupci k prověření trestné činnosti J. S..

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

41. Na druhou stranu však soud, jak bude rovněž rozvedeno níže, nepřistoupil na tvrzení jednotlivých obžalovaných, a to zejména C., T. a J., že k trestné činnosti byli nuceni, a to až takovým způsobem, který by bylo možné označit jako za jednání v tísní a vylučující či jakkoliv podstatným způsobem snižující jejich trestní odpovědnost. Soud dospěl k přesvědčení, že všichni obžalovaní byli do trestné činnosti zapojeni specifickým způsobem, o protiprávním jednání a jeho mechanismu věděli a trestné činnosti se dopouštěli naprosto vědomě.

42. Z výpisu z obchodního rejstříku, jakož i přehledné tabulky (č.l. 1047-1111) bylo potvrzeno, že v inkriminované době, v níž obžalovaní páchali trestnou činnost, se nacházeli v pozici statutárních orgánů obchodních společností, a to konkrétně O.T. jako jednatel společností MT DEPO a Okonstav, Ing. V.T. jako jednatel společnosti ERTEC a dále předseda představenstva CESA ENGINEERING, P.Š. jako jednatel VITAL XANIDU, P.C. jako předseda představenstva CESA ENERGO, T.H. jako jednatel MariL-ubytování (po změně firmy KOBMAR, později KOPMAR a EKOMAR) a obžalovaný P.J. jako jednatel společnosti ESS. Výše uvedené materiály rovněž prokazují propojení vazeb mezi jednotlivými obžalovanými a jejich spolupráci v rámci uvedených firem. Lze tak poukázat např. na existenci dalších obchodních subjektů, v nichž někteří obžalovaní společně působili, jakým je např. CESA SATELLITE, jakožto odštěpný závod zahraniční právnické osoby, kde působili obžalovaní C. a T.. V rámci společnosti CESA ENGINEERING pak je dohledatelná účast nejen obou výše uvedených obžalovaných, ale v pozici člena dozorčí rady též P. Š.. Je rovněž potvrzováno, že ve společnosti VITAL XANIDU byl činný jako osoba v pozici jednatele a následně likvidátora J.R., jehož jméno coby společníka prochází také společností ERTEC. Tato společnost pak z dlouhodobého hlediska vykazuje zapojení většího počtu účastí osob ukrajinské národnosti na chodu firmy. V neposlední řadě soud připomíná i zjištění k osobě T. H., jenž sám potvrdil, že se pro potřeby V.T. dopustil i dalšího obdobného jednání ve smyslu přepisu obchodních společností na svou osobu. Takové jednání obžalovaných proto nelze hodnotit jako náhodné či okrajové, ale lze z něj naopak dovodit cílené, dlouhodobé a vědomé zapojení takových osob do páčání trestné činnosti. Danou skutečnost, tedy výkon funkce statutárního orgánu ostatně sami obžalovaní nikterak nezpochybňují a pokud mají námitky k jednání, které jim obžaloba kladla za vinu, tyto nesměřovaly do existence jejich funkce v obchodních společnostech, ale zejména k nátlaku ze strany jiných osob, anebo jednání v dobré víře, kdy se sami staví do role „podvedených osob“.

43. Z hlediska výkonu funkce členů statutárních orgánů obchodních společností pak byl na jmenované kladen v intencích tehdy platného a účinného zákona číslo 513/1991 Sb., obchodní zákoník v platném znění, požadavek, aby jejich činnost byla vykonávána s tzv. péčí řádného hospodáře. Takovýto požadavek je formulován přitom nejenom pro členy představenstva akciové společnosti, ale vztahuje se též na jednatele společnosti s ručením omezeným, případně na faktické vedoucí ve smyslu ustanovení § 66 odst. 6 obchodního zákoníku. Soud poukazuje na ustálený výklad takovéhoho pojmu péče řádného hospodáře, který je třeba chápat tak, že osoba takto jednající činí veškeré právní úkony, které se týkají obchodní společnosti odpovědně a svědomitě, zejména pečuje o majetek právnické osoby způsobem jako by šlo o majetek její vlastní. Je třeba, aby veškerá činnost byla vykonávána tak, aby nevznikla škoda úbytkem či znehodnocením majetku. Je rovněž zcela neoddiskutovatelné, že statutární orgán má povinnost zajímat se a věnovat pozornost všem okolnostem, které jsou nezbytné pro řádný chod společnosti ve výše uvedeném smyslu, přičemž kroky, které ve své funkci činí, musí odpovídat stanovenému zákonnému rámci. Daný výklad proto nemůže způsobit vyvinění osob, které se fakticky nepodílejí na chodu společnosti, ale vědomě se dostávají do role pouze formálního člena statutárního orgánu, např. za situace, kdy jsou osloveni jinou osobou, aby na sebe převedli společnost či se stali jejím členem. Vstupem do pozice statutárního orgánu si musí každý jedinec být vědom svých povinností a odpovědnosti, která z takovéto funkce plyne. Rezignace na zájem o stav společnosti a její aktivity je proto neomluvitelná o to více, jestliže osoba bez takovéto

obeznámenosti např. na výzvu jiných osob podepisuje doklady, aniž se seznámí s jejich obsahem, zřizuje účty bez vědomí, odkud a kam na tyto plynou finanční prostředky, resp. s těmito nakládá pouze na základě pokynů dalších subjektů, aniž je seznámena s titulem takového plnění. Proto soud nemůže než souhlasit s žalobním návrhem, jestliže do rámce trestné činnosti jako pachatele zahrnul také osoby P. Š. a T. H.. Tito sami potvrdili, že do společností MariL resp. VITAL XANIDU se dostali toliko na základě žádosti jiných osob (V.T. či J. R.), o chod společnosti nejevili žádný zájem, resp. k tomuto nebyli připuštěni, a přesto podepisovali jim předložené dokumenty, aniž se seznámili s jejich obsahem, zřizovali pro uvedené společnosti bankovní účty a na pokyn dalších osob, zejména ukrajinské národnosti, činili z těchto účtů výběry v hotovosti a peníze předávali neznámo komu. Zcela průměrně inteligentní jedinec musí být obeznámen, že takovéto jednání je krajně podezřelé a je obvykle spojeno s pácháním majetkové trestné činnosti. Je ku prospěchu obou obžalovaných, že v rámci trestního řízení svou vinu nepopírali a sami se označili za tzv. bílé koně, za kterého bývá označována osoba, která je nastrčená k páchání trestné činnosti tak, aby zakryla jinou osobu, která má z trestné činnosti prospěch. Soud však má za to, že obžalovaní H. a Š. nevystupovali v pozici tzv. bílých konů tak, jak je běžně známa, tedy zejména v situacích, kdy osoba je, při minimálně srozumění s povahou svého postavení jako „nastrčeného subjektu“, vmanévrována do role formálního statutárního orgánu či např. žadatele o úvěrový produkt, čímž její činnost podpisem příslušných materiálů končí. Oba jmenovaní totiž dané kroky podstupovali opakovaně ve vztahu k vícero obchodním subjektům a při kontaktu s lidmi stojícími v pozadí vykazovali určitou pravidelností. Obžalovaný Š., jak vyplývá z výpovědi jeho bratra P. Š. inicioval další přepisy na něj, a byť se tyto k projednávané trestné činnosti nevztahují, lze si učinit představu o tom, že obžalovaný P.Š. vyvíjel stran podezřelých přepisů a podstatně větší aktivitu, než by tato příslušela pozici klasického bílého koně. Obdobné pak lze konstatovat ve vztahu vazby mezi obžalovanými H. a T.. Soud proto uzavírá, že z hlediska všech obžalovaných tito vědomě vykonávali činnosti spojené s chodem uvedených obchodních společností a pakliže došlo k prokázání trestné činnosti ve spojení s aktivitami takovýchto právnických osob, jsou za to, coby statutární orgány, plně odpovědní.

44. Stěžejní bod obžaloby spočíval v jednání obžalovaných tak, že v řetězci společností, za něž vystupovali a za které byli oprávněni jednat, si vzájemně fakturovali stavební práce na stavební projekty, k nimž ve skutečnosti nedošlo, resp. nebyly realizovány právě uvedenými společnostmi, a přesto na základě takovýchto fakturací a vyhotovení fiktivních daňových dokladů došlo k následnému nárokování nadměrného odpočtu DPH. Jak již soud uvedl výše, ve vztahu k akcím Slatina, Domov důchodců Znojmo, FVE Bystřice, Klenovka a Moravský Vyškov a provozní objekt Pardubice, nebylo v podstatě obhajobou rozporováno, že skutečně na těchto dílech se uvedené společnosti nepodílely. Kromě výpovědi obžalovaných měl soud k dispozici svědecké výpovědi řady osob, které s danými projekty byly spojeny, a které potvrzují výpovědi obžalovaných stran fiktivnosti realizace akcí v takové podobě a rozsahu, jak bylo následně prezentováno orgánům finanční správy při uplatnění nadměrného odpočtu DPH.
45. K akci Slatina /bod 1a), b), 2c), 3 výroku rozsudku/ byli vyslechnuti u hlavního líčení svědci V. F. (č.l. 3482-3483) a A. Ř. (č.l. 3553-3556) a čtena výpověď svědkyně N. M. (č.l. 654-660).
46. Svědek V. F. uvedl, že zastupuje z pozice ředitele divize společnost STAVOS Brno, a.s., která byla zhotovitelem a zároveň spoluinvestorem obytného komplexu Šmahova, kdy se jednalo o jeden z bytových souborů, který se ve Slatině stavěl. Bytové domy stavělo sdružení STAVOS Brno a Bouwfonds ČR, přičemž on sám měl na starosti výkup pozemků, přípravu a realizaci stavby a podílel se též na prodeji hotové nemovitosti. Podepisoval a kontroloval spolupráci se subdodavateli, přičemž jednoznačně vyvrátil, že by znal jména osob obžalovaných, popřípadě společností, za které v předmětné době vystupovali. Potvrdil, že v rámci přípravného řízení mu policejním orgánem byly předloženy smlouvy o dílo č. 4309 mezi CESA ENGINEERING a MT

DEPO ze dne 1.11.2009 a č. 5409 mezi MT DEPO a XANIDU STAV, které mu však nic neříkaly. Výše uvedená výstavba bytů probíhala v letech 2006-2012.

47. Rovněž svědek A. Ř. z pozice senior projekt manažera společnosti VCES, a.s. Praha potvrdil, že měl odpovědnost za kompletní výstavbu bytových domů v Brně-Slatina, kdy zakázka byla pro společnost BEMETT, která byla investorem celé stavby. Výstavbu komplexu situoval do doby let 2010-2012 (bloky A až D), přičemž žádná ze společností, které jsou uvedeny ve výrokové části rozhodnutí coby subjekty, za které jednali či jinak vystupovali jednotliví obžalovaní, se na výstavbě nepodílela. Akce s názvem „Výstavba bytových domů Loučky, Slatina, Brno“ mu nic neříká. Svědkovi byly již v přípravném řízení předestřeny faktury a smlouvy o dílo, které jsou rozvedeny výše u svědka F.a a rovněž svědek Ř. uvedl, že se nevztahují k dílu, na kterém se podílela jeho společnost a faktury postrádají oboustranně podepsaný soupis provedených prací. Tyto materiály nikdy v minulosti neviděl. Jedinou společností, která je mu povědomá je CESA SAT, kterou zastupoval obžalovaný T. a která byla poptána v nabídkovém řízení na výstavbu parkovacích stání, chodníků a oplocení akce Brno-Popůvky 2 v letech 2007-2009, přičemž tato společnost ve výsledku vybrána nebyla. Jména ostatních obžalovaných mu pak nic neříkají.
48. Konečně svědkyně N. M. pracovala jako vedoucí odboru výstavby a územního rozvoje Stavebního úřadu Brno-Slatina a vyjádřila se k realizaci stavby „Obytný soubor Brno, Šmahova“, která probíhala ve dvou etapách. Zhotovitelem byla společnost STAVOS BRNO. Rovněž probíhala v lokalitě Slatina realizace stavby „Obytný soubor Slatina, Brno“, kde stavebníkem byla společnost BEMETT a zhotovitelem společnost VCES Praha. Dále pak v katastru Slatiny probíhala bytová výstavba „Bytový dům Loučky“, kdy se jednalo o přestavbu rozestavěného ubytovacího pavilonu SOU Stavební podnik města Brna. K jeho kolaudaci však došlo již v roce 1999, tedy v době, která se rozhodně vymyká výstavbě, na které se měli podílet obžalovaní. Svědkyně potvrdila, že se při své práci nesetkala s názvy společností VITAL XANIDU, CESA ENGINEERING či MT DEPO, stejně jako jí neříkají nic jména jednotlivých obžalovaných. K smlouvám mezi společnostmi CESA ENGINEERING a MT DEPO a MT DEPO a XANIDU uvedla, že tyto nikdy neviděla. Pokud jí byly předkládány faktury mezi uvedenými společnostmi, které tvoří přílohy ke smlouvě č. 43/09 z předmětného období, tyto nikdy neviděla, jednalo se o záležitost mezi investorem a zhotovitelem. Poukázala na skutečnost, že na fakturách č. 100100012, 16-20, 22 ani na předložených předávacích protokolech, do nichž mohla nahlédnout, není uvedena bližší specifikace, kde se stavby nacházejí. Pro společnosti uvedené na výše zmiňovaných smlouvách a fakturách pak nebylo vydáno žádné stavební povolení, případně kolaudační rozhodnutí. Stavební úřad přitom nevyžaduje seznam subdodavatelů, ale zná pouze hlavního zhotovitele tak, jak byl uveden výše.
49. Z výše uvedených výpovědí má tedy soud za potvrzené vyjádření obžalovaných, zejména Ing. V.T., že v případě výstavby bytového souboru Slatina nebyly zainteresovány společnosti CESA ENGINEERING, MT DEPO a XANIDU STAV, neboť v dané lokalitě a uvedeném čase byly realizované stavby provedených dokazováním podchyceny a žádný ze subjektů, který se na výstavbě podílel obžalované, či společnosti, jejichž jménem vystupovali, nezná. Pokud tedy došlo i přesto na základě listinných materiálů, jakými jsou smlouvy o dílo a následně vystavené faktury, uplatňován nadměrný odpočet DPH, jednalo se o postup bez jakéhokoliv oprávnění, neboť účast těchto společností resp. obžalovaných, kteří za ně vystupovali (T., T., Š.) byla ryze fiktivní.
50. K rekonstrukci Domova důchodců ve Znojmě /body 1b), 3/ byla čtena výpověď svědkyně M. P. (č.l. 726-731). Jmenovaná vypovídala z pozice referenta odboru investic a technických služeb Městského úřadu Znojmo, která měla na starosti přípravu a realizaci staveb, jejichž investorem je město Znojmo. Popsala mechanismus zadávání zakázek, které realizuje město, které vychází ze zadání výběrového řízení, v němž uchazeči jsou povinni předložit rovněž seznam případných subdodavatelů stavby. Tyto pak je zhotovitel povinen nahlásit i v případě uzavření smlouvy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Pokud se týká Domova důchodců ve Znojmě, na této budově se prováděly nejprve jen drobné úpravy a v roce 2011 pak byl postaven nový pavilon, přičemž práce provádělo sdružení firem IMOS Brno a Pozemní stavby Znojmo. Akce byla dokončena v roce 2013. Dále pak je město Znojmo provozovatelem dvou domů s pečovatelskou službou, avšak na žádném z nich se neprováděly větší stavební práce. Pokud se týká předestřených prací, na kterých se měly podílet společnosti VITAL XANIDU, CESA ENGINEERING a MT DEPO, pak žádnou z těchto společností nezná a svědkyně jednoznačně vyvrátila, že by se kterákoliv ze společností v uvedené době podílela na zakázkách pro domov důchodců či domy s pečovatelskou službou. Pokud jí byly předloženy faktury k těmto pracem, které byly zajištěny v průběhu přípravného řízení, tyto nikdy neviděla, stejně jako nikdy neslyšela jména jednotlivých obžalovaných. Jednoznačně tedy vyvrátila fakt, že by výše uvedené společnosti, za které jednali obžalovaní, se podílely na projektu, který by se týkal Domova důchodců ve Znojmě. Mimo to doplnila, že je nereálný postup, který byl zvolen v podobě objednávky č. 201023 ze dne 2.4.2010 od společnosti CESA ENGINEERING jako objednatele pro společnost MT DEPO jako zhotovitele, kdy v takovémto finančním rozsahu, v jakém je objednávka činěna, by muselo dojít k uzavření smlouvy o dílo na základě předchozího výběrového řízení. K tomuto však rozhodně nedošlo. Dále pak k jí předloženým fakturám uvedla, že na těchto je uvedeno DPH ve zvýšené sazbě 20%, ale z důvodu, že se jedná o budovu bydlení, by musela být sazba snížena. Již samotný tento fakt je pro svědkyni podezřelý.

51. Rovněž tedy vyjádření svědkyně M. P. prokazuje výpověď obžalovaného T., že akce v podobě rekonstrukce Domova důchodců ve Znojmě byla jen fiktivní akcí, na základě nichž došlo k neoprávněnému uplatnění nadměrného odpočtu DPH.
52. K výstavbě FVE Bystřice pod Hostýnem /bod 1c) – j), 2c)/ byl v rámci hlavního líčení vyslechnut svědek M. V. (č.l. 3562-3566) a čtena výpověď svědkyně I. M. (č.l. 732-737).
53. M. V. uvedl, že zakoupil v roce 2010 od pánů S. a K. obchodní podíl ve společnosti SJUKO s.r.o., jejž se stal jednatelem. Důvodem byl zájem na výstavbě FVE, k čemuž došlo v katastru obce Bystřice pod Hostýnem. Jako hlavní dodavatel byla vybrána společnost APIN, která dodala panely a ocelové konstrukce, následně pak převzala výstavbu společnost Lavimont Brno, v níž byl svědek předsedou představenstva. Celou výstavbu prováděli vlastními silami a pouze drobnosti subdodavately. Výstavba začala v září 2010 a ukončena byla 28.12.2010. Elektrárna je v současné době v provozu. Pokud se týká společností CESA ENGINEERING, MT DEPO či VITAL XANIDU, stejně jako dalších subjektů, které figurují v rámci výroku tohoto rozsudku, svědek vyvrátil, že by jakoukoliv ze společností znal či s nimi kdykoliv spolupracoval, o to více při výstavbě FVE Bystřice. Stejně tak nezná jména obžalovaných, s výjimkou V.T.. Tento se objevil s nabídkou možnosti zajištění investiční příležitosti do FVE. Nabízel lokality jako Hradec Králové či Jižní Čechy, avšak nabídka, která se týkala FVE Bystřice, přišla od někoho jiného. Ani tento obžalovaný tedy na předmětném díle nebyl nikterak zainteresovaný. Svědek rovněž vyvrátil, že by dříve viděl listinné materiály zajištěné a jemu předložené policejním orgánem v rámci přípravného řízení, na jejichž základě došlo k uplatnění nároku na vrácení nadměrného odpočtu DPH, a to zejména smlouvy mezi společnostmi MT DEPO a VITAL XANIDU, resp. faktury na dodávky mezi uvedenými subjekty.
54. Výpověď výše uvedeného svědka je v souladu s tvrzeními svědkyně I. M., coby referentky stavebního úřadu na Městském úřadě v Bystřici pod Hostýnem. Žádost o umístění stavby podávala společnost SJUKO a byla prověřována předložená dokumentace. Zhotovitelem stavby pak byla společnost Lavimont Brno a dále se na dodávání stavebních částí podílely společnosti AIN, POWER ENERGO, ČKD Praha, ELPIK a EXTRANET. Dále se podrobněji vyjádřila k průběhu výstavby až po vydání kolaudačního souhlasu dne 14.11.2012. Svědkyni jména společností VITAL XANIDU, MT DEPO, CESA ENGINEERING, VITAL ENGINEERING a ESS, nic neříkají.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

55. K výstavbě FVE Klenovka /body 2d), 3, 4, 5b)-e)/ byli soudem slyšeni svědci M. F. (č.l. 3487-3490) a T. N. (č.l. 3491-3493) a čteny výpovědi z přípravného řízení svědků L. N. (č.l. 750-753), P. H. (č.l. 785-789), M. Š. (č.l. 802-807), J. H. (č.l. 808-814) a M. M. (č.l. 818-823).
56. Svědek M. F. je majitelem společnosti Mauring zabývající se inženýrskou činností. Potvrdil, že se v minulosti podíleli na výstavbě řady FVE pro společnost Lumen Energetický Development, a to včetně FVE Klenovka. On sám ovšem na místě samém nikdy nebyl, vše zařizovali jeho zaměstnanci. Společnost Mauring měla se společností Lumen uzavřenou mandátní smlouvu, kdy jim byla předána projektová dokumentace, veškeré související materiály a následně vykonávali inženýrskou činnost, za kterou inkasovali příslušnou částku. Svědkovi nic neříkaly názvy společností, které jsou uvedeny ve výrokové části rozsudku, zejména pak ne CESA ENERGO a OKONSTAV, které se měly na uvedené akci podílet. Rovněž potvrdil, že v přípravném řízení mu byly předloženy smlouvy a faktury, které se pojí s uvedenými společnostmi, ale on sám je nikdy neviděl. Nezná ani nikoho z obžalovaných. Za společnost Mauring to byl pak právě on, kdo podepisoval veškeré zakázky týkající se FVE Klenovka.
57. Za společnost Mauring byl dále vyslechnut M. Š. jako projektový manažer. Společnost Mauring prováděla činnost při výstavbě FVE Klenovka na základě mandátní smlouvy se společností Lumen Energetický Development, kdy inženýrskou činnost zajišťoval přímo on, výkon technického dozoru na stavební části pak jeho kolega Z. Generálním dodavatelem stavebních prací byla společnost Skanska. Pokud se týká smlouvy o dílo mezi společnostmi CESA ENERGO a RE-SIG ze dne 4.3.2010, tuto svědek nikdy neviděl a nezná ani osoby C. a M.. Stejně tak mu nic neříká jméno T., resp. další z obžalovaných a nikdy neviděl smlouvu mezi společností CESA ENERGO a Okonstav ze dne 9.2.2010 s předmětem plnění výstavby FVE Klenovka. Pokud byly svědkovi předloženy další materiály ke společností, za které jednali obžalovaní, tyto nezná, nikdy se s nimi nesetkal.
58. Za společnost Lumen Energetický Development byl slyšen její jednatel T. N., který potvrdil výpovědi shora uvedených svědků, tedy zejména, že v letech 2009-2012 se daná společnost zabývala výstavbou a provozováním energetických zdrojů, kdy jedním z projektů byla i FVE Klenovka. Výstavbu realizovala společnost Skanska, která poté provedla fakturaci společnosti Lumen. Byl to právě svědek, kdo podepisoval mandátní smlouvu mezi Lumen a Mauring, kdy se jednalo o rámcovou smlouvu k výstavbě přibližně 30-35 FVE. Naopak nezná a nikdy neviděl smlouvy mezi společnostmi CESA ENERGO a RE-SIG, resp. CESA ENERGO a Okonstav a rovněž mu nic neříkají jména jednotlivých obžalovaných.
59. Za již zmíněnou společnost Skanska byl vyslechnut J. H. působící na pozici hlavního stavbyvedoucího, a to také na akci FVE Klenovka. Vyjádřil se velmi podrobně k průběhu výstavby, jednotlivým dodavatelům a způsobům fakturace, kdy hlavními dodavateli byly společnosti Lumen, STECOMTRA, APIN a pak menší společnosti, které dodávaly oplocení či komunikaci, avšak jednalo se o již podružné subjekty. Předmět takového plnění byl vždy do 1 000 000 Kč. Tito dodavatelé pak fakturovali společnosti Skanska, a tato vystavovala faktury na investora, tedy na společnost Lumen Energetický Development. Shodně jako předchozí svědci také uvedl, že mu není nic známo o smlouvách mezi společnostmi CESA ENERGO a RE-SIG ze dne 4.3.2010, popřípadě CESA ENERGO a Okonstav ze dne 9.2.2010, tyto nikdy neviděl a nesetkal se s osobami, které za uvedené společnosti měly jednat. Jména jednotlivých obžalovaných mu nejsou známa. K dotazům obhájců nevyloučil, že by se sice na stavbě mohly jako subdodavatelé podílet společnosti jako např. MT DEPO, Okonstav, ERTEC či Stavfol, ovšem musely by tak činit jako subdodavatelé dodavatelů společnosti Skanska.
60. Svědek P. H. působil jako jednatel ve společnosti FVE Klenovka s.r.o. a potvrdil pravost svého podpisu na dohodě o převodu a postoupení práv z veřejnoprávní smlouvy ze dne 24.11.2010.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Výstavbu FVE Klenovka si objednala společnost Lumen Energetický Development a tato si následně najala společnost Skanska, která prováděla stavební práce. O zapojení společnosti RE-SIG mu není nic známo, stejně jako neví, kdo vystavoval faktury za stavební práce provedené na FVE. Smlouvy mezi CESA ENERGO a RE-SIG, resp. CESA ENERGO a Okonstav nikdy neviděl a nezná ani obžalované, zejména C. a T.. Rovněž tak neviděl jednotlivé faktury, včetně předávacích protokolů k výstavbě, které vystavila jako dodavatel společnost Okonstav pro CESA ENERGO.

61. Svědek M. M. byl zaměstnán jako referent odboru majetkových investic Magistrátu města Pardubice a rovněž působil ve společnosti RE-SIG jako člen představenstva až do výmazu dne 4.10.2010. Společnost RE-SIG připravila v letech 2007-2008 projekt výstavby FVE Klenovka, který prodali jiné společnosti, patrně FVE Klenovka s.r.o. Realizaci výstavby pak prováděl již nový majitel. Jako zhotovitel stavby byla vybrána společnost Skanska a k provedení inženýrské činnosti společnost Mauring. Pokud se týká smlouvy o spolupráci mezi CESA ENERGO a RE-SIG ze dne 4.3.2010, tuto svědek viděl poprvé na policii při svém výslechu. Žádnou takovouto smlouvu neuzavíral a nezná ani obžalovaného P. C.. Rovněž tak nikdy neviděl smlouvu mezi CESA ENERGO a Okonstav ze dne 9.2.2010. Ostatně on sám držel majoritní podíl ve společnosti RE-SIG až do června 2010, v této době došlo k převodu pozemku. Obžalovaný negoval, že by znal kteréhokoliv z obžalovaných či společnosti, za které jednájí a stejně tak se negativně vyjádřil k jemu předloženým fakturám, které pak byly užity k uplatnění nároku nadměrného odpočtu DPH.
62. Konečně svědek L.N., jakožto vedoucí stavebního odboru na Městském úřadu v Přelouči, popsal způsob výstavby FVE Klenovka, počínaje vydáním povolení v roce 2009 pro společnost RE-SIG, následnou změnu stavebníka na FVE Klenovka s.r.o. až po kolaudační souhlas. V tomto řízení zastupovala stavebníka společnost Mauring. Svědek rovněž uvedl, že v katastru Klenovka byla připravována výstavba též druhé FVE pro společnost WD ENERGY s.r.o. Pardubice, ovšem k její realizaci nakonec nedošlo. Ani tento svědek nezná jména jednotlivých obžalovaných a společností, za které jednali.
63. Z výše uvedených výpovědí tedy má soud za plně prokázané, že výstavba FVE Klenovka proběhla zcela jiným způsobem, než který byl prezentován příslušným finančním úřadům při nárokování nadměrného odpočtu DPH, tedy zejména, že na výstavbě FVE Klenovka se rozhodně nepodílely společnosti CESA ENERGO a Okonstav, které k tomuto předkládaly příslušné faktury. Stejně jako v případě ostatních akcí, které byly rozebrány či ještě budou rozebrány v odůvodnění tohoto rozhodnutí, tedy byla prokázána pravdivost tvrzení obžalovaného V. T. o fiktivnosti zapojení společností obžalovaných do dané akce. Jména obžalovaných a daných společností nezná žádná z oprávněných osob jednajících za klíčové subjekty projektu, tedy zejména Lumen Energetický Development, Mauring a Skanska. Soud rovněž připomíná, že není možné, aby takováto neobeznámenost byla dána např. subdodavatelem povahou jednotlivých společností, neboť jak zdůraznil svědek Heneberk, subdodavatelé byli zapojeni v případě dodávek do 1 000 000 Kč a muselo by se tak jednat spíše o drobné činnosti. Oproti tomu v rámci fakturace, kterou obžalovaní předložili k akci FVE Klenovka, byly nárokovány odpočty DPH v řádech několika desítek milionů Kč, tedy zcela mimo jakýkoliv relevantní rámec.
64. K výstavbě FVE Moravský Vyškov – Břeclav /body 1 k) – n), 6), 8)/ je třeba poukázat na výpovědi svědků S. H. (č.l. 831-835), P. V. (č.l. 3544-3546) a V.H. (č.l. 3557-3558).
65. Svědek V. H. uvedl, že katastrální území Moravský Vyškov – Břeclav vůbec neexistuje. Dále se, stejně jako další svědci, vyjadřoval pouze k výstavbě FVE v katastru Moravského Žižkova. V letech 2002-2013 působil na pozici jednatele ve společnosti NELUMBO s.r.o., která se

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

zabývala solárními systémy pro ohřev vody. V předmětném katastru prováděla výstavbu dvou FVE, kdy investorem první byla společnost První Moravskožičkovská s.r.o. a u druhé investorem Moravia Sun s.r.o. On sám nikdy nepřišel do kontaktu se společnostmi VITAL XANIDU, CESA ENGINEERING, Okonstav, ESS a MT DEPO. Rovněž tak nezná jména kteréhokoliv z obžalovaných. Již v přípravném řízení mu byla předložena smlouva o dílo č. 002/2011 o provedení montážních prací mezi společnostmi MT DEPO a ESS, kterou však nikdy neviděl, stejně tak nemá jakékoliv povědomí k předloženým fakturám na toto dílo.

66. Ve stejném duchu vypovídal svědek P. V., coby předseda představenstva společnosti Perfektia, jež byla vlastníkem pozemku, na kterém došlo k realizaci projektu výstavby FVE Moravský Žižkov o výkonu 5 MW. Generálním dodavatelem byla společnost Elektromontáže Němeček se stanovením rozpočtu okolo 300 milionů Kč. Vzhledem ke změně legislativy a odmítnutí bank financovat nákup fotovoltaických panelů byla stavba zastavena, následně zlikvidována a rozprodána. Na jména dodavatelů či subdodavatelů si svědek již nebyl, vzhledem k dlouhé době, schopen vzpomenout, s výjimkou jediné, a to společnosti Č.. Vyjádřil se také k tomu, že pokud mu byly předkládány v přípravném řízení smlouvy mezi společnostmi MT DEPO a ESS, popřípadě faktury k realizaci díla, tyto nikdy neviděl, nic mu neříkají jména obžalovaných ani společností, za které tito jednali. Poukázal rovněž na skutečnost, že souhrn jemu předestřených faktur představoval částku skoro 100 milionů Kč, ovšem pokud se týká vlastního proinvestování, pak společnost Elektromontáže Němeček proinvestovala asi 15 milionů Kč a sama společnost Perfektia cca 3 miliony Kč. Rozhodně tak faktury, které mu předložil policejní orgán, se nemohly vztahovat k jejich akci. Tuto celou řídil zaměstnanec společnosti Perfektia pan P., který docházel na stavbu a tuto kontroloval. Pokud se týká jeho výpovědi z přípravného řízení, kde uvedl, že bylo proinvestováno maximálně 40 milionů Kč, doplnil, že v rámci hlavního líčení nezapočítával služby za právní pomoci a další, které se těžko vyčíslují. Pokud se však týká sumy více než 100 milionů Kč, tato by rozhodně k uvedené akci nepříslušela, neboť za takovou částku by se postavila polovina FVE. Pokud byly vystavovány faktury na 17,9 milionů Kč či 29,8 milionů Kč tak, jak mu byly předkládány policejním orgánem, tyto absolutně neodpovídají jakékoliv činnosti na zmíněné FVE.
67. Výpovědi obou výše uvedených svědků pak plně korespondují s tvrzením svědkyně S. H., vedoucí stavebního úřadu Městského úřadu Velké Bílovice, která uvedla, že v katastru obce Moravský Žižkov probíhaly v letech 2009-2012 výstavby tří FVE. U první byla stavebníkem společnost První Moravskožičkovská s.r.o., u druhé Moravia-Sun s.r.o. Tyto dvě byly zkolaudovány 30.3.2010, resp. 3.11.2009 a v průběhu nich nedošlo ke změně vlastníka projektu či investora. Jednalo se o FVE do 1 MG. Třetí FVE měla mít výkon 5 MG, avšak nebyla dostavěna a stavebník ji pak odstranil na vlastní náklady. Jednalo se o společnost Perfektia a.s. Břeclav. Jména jednotlivých obžalovaných ani společností, za které vystupovaly, pak svědkyni nic neříkají.
68. I v tomto případě tedy soud má za jednoznačně prokázané, že žádná FVE Moravský Vyškov – Břeclav nebyla nikdy v minulosti realizována, kdy ostatně katastrální území takového označení neexistuje. Do úvahy by přicházelo pouze území u obce Moravský Žižkov, kde však došlo k realizaci dvou menších elektráren, na kterých se obžalovaní či jejich společnosti rozhodně nepodílely, stejně jako tomu bylo v případě třetí, nedostavěné elektrárny. Ostatně tato jediná by svým rozsahem mohla odpovídat investicím, které dokládaly jednotlivým finančním úřadům obžalovaní při nárokování nadměrného odpočtu DPH. Jakoukoliv spojitost s firmami obžalovaných však stavebník díla, společnost Perfektia a.s. Břeclav, jednoznačně vyvrátila, o to více, že k realizaci vlastního díla nedošlo a proinvestován byl pouze zlomek částky, která byla ze strany obžalovaných uváděna.
69. K akcím Cholupice a Mysletice /body 2a, b), 5a)/ pak byl slyšen svědek J. K. (č.l. 3547-3548). Jmenovaný vypovídal z pozice vedoucího úřadu hlavního účetního společnosti Metrostav, na

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

kteřé pracuje od roku 2008. Hlavním předmětem činnosti společnosti Metrostav je pak stavební výroba, kdy jmenovaný popsal mechanismus fakturace, která vychází z interně nastavených pravidel. Ty stanovují vzhled dokladů, stejně jako pravidla, kdo tyto podepisuje, resp. vystavuje. Svědkovi nebylo známo žádné ze jmen obžalovaných, stejně jako společností, ve kterých tito působili. Výjimkou byla pouze Evropská stavební společnost, a to pouze v tom ohledu, že svědkovi název subjektu něco říká, ovšem nikoliv v souvislosti s jeho zaměstnavatelem, tedy společností Metrostav. Jmenovaný potvrdil, že byl vyslýchán na policii kvůli falešně vystaveným daňovým dokladům, které měl někdo vystavit jménem společnosti Metrostav. Již na policii potvrdil, že tyto doklady nebyly ve skutečnosti Metrostavem nikdy vystaveny, neboť již samotným vzhledem a formou neodpovídají dokladům společnosti. Rovněž popřel, že by se společnost Metrostav měla podílet na akcích či činnosti v katastrálních územích Mysletice a Cholupice. Pokud mu tedy byly předloženy faktury k uvedeným dílům, na nichž je uvedena společnost Metrostav, jedná se o padělané listiny. Svědek potvrdil, že společnost XANIDU stav, není evidována v účetním systému Metrostavu, stejně jako k Metrostavu nikdy nebyly v obchodním vztahu společnosti MT DEPO, CESA ENGINEERING, MIPEKOM, Okonstav či ESS.

70. I v tomto směru tedy soud má za fiktivní materiály, které se pojí k uvedeným akcím, kdy ostatně ani obžalovaný O.T. nebyl schopen vysvětlit existenci faktur mezi Metrostavem a XANIDU stav, s nímž ostatně žádnou činnost neřešil. Pokud pak uvádí, že projekty Mysletice a Cholupice byli reálnými akcemi, na nichž se on, resp. jeho společnost podíleli, soud a priori takovou možnost pochopitelně nevylučuje (ostatně stejně jako to učinil ve vztahu k dílům, na nichž se podílela ESS – viz níže), ovšem rozhodně nikoli za participace spol. Metrostav, jak je uvedeno v materiálech sloužících ve výsledku k nárokování nadměrného odpočtu DPH. Tyto jsou zcela zřejmě nepravdivé, a proto i jakákoliv plnění na jejich základě nemají své opodstatnění a byly činy protiprávně.
71. Poslední skupinu svědků, kteří vypovídali k realizaci akcí označených již samotnou obžalobou jako nerealizovaných, k nimž se pojí neoprávněné nárokování nadměrných odpočtů DPH, představují osoby svázané se společností Evropská stavební společnost (ESS). Tito se vyjadřovali, jak k činnosti tohoto subjektu na stavebních Pardubicích, J. P. /bod 1o)-q), 8/, MŠ a ZŠ Kralupy, Bikram Joga, ZŠ Bakov a MŠ Hrdlořezy /bod 7/, ale též k samotnému chodu společnosti ESS, popřípadě činnosti obžalovaného P. J.. Na tomto místě soud připomíná, že obhajoba posledně jmenovaného vykazuje dvě základní roviny, kdy jednak proklamuje reálnost činností ze strany ESS na akcích uvedených v bodě 7, resp. pokud se týká zapojení do akcí v Pardubicích či na FVE Moravský Vyškov, namítá absenci subjektivní stránky trestného činu za situace, kdy měl důvěru ve spoluobžalované (O. T., jakož i následné vyvíjení nátlaku na jeho osobu ze strany T. a zejména J. S., které zcela ovlivnilo jeho jednání. K tomuto byly zjištěny následující skutečnosti:
72. Svědek A. K. (č.l. 915-921) uvedl, že ve společnosti ESS pracoval od března 2010 do března 2012 jako zedník. Z akcí, na nichž se podílel, si vzpomenu na zateplování domu v Mladé Boleslavi, v Brandýse nad Labem, Mnichově Hradišti či školy v Poděbradech. Rovněž pracovali v Kralupech nad Vltavou. Naopak akce Bikram Joga, ZŠ Bakov, MŠ Hrdlořezy, mu nic neříkají, stejně jako společnosti, které se na nich měly podílet. Rovněž vyvrátil, že by kdykoliv pracoval v rámci společnosti ESS na Moravě, rozhodně nevykonával žádné stavební práce na FVE Moravský Vyškov – Břeclav. Totéž platí také o budově v Pardubicích, kde nikdy nebyl. Pokud mu byly policejním orgánem pracovní výkazy, kde je uvedeno jeho jméno ve spojení s výstavbou FVE Moravský Vyškov a budovy v Pardubicích, tyto nejsou pravdivé, na místech nikdy nebyl, písmo není jeho a na fotografiích, na nichž je zachycena budova v Pardubicích na ul. J. Potůčka, nikdy nebyl. Svědek dále doplnil, že společnost ESS řídil obžalovaný J.v době jeho přítomnosti ji vedla nějaká ředitelka. Hlavním stavbyvedoucím byl pan J.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

73. V podstatě shodnou výpověď podal též svědek P. V. (č.l. 929-935), kterého předchází svědek K. označil za „svého partáka“. Svědek V. uvedl, že jako zedník pracoval u ESS v letech 2005-2012 a pracoval např. v Brandýse nad Labem na akci Škoda Auto, Technická univerzita Liberec a odváděl rovněž práce na nějaké škole v Praze. Naopak stavební práce na ZŠ a MŠ Kralupy, Bikram Joga, ZŠ Bakov nad Jizerou, mu nic neříkají. Rovněž svědek V. popřel, že by pracoval v rámci ESS kdekoliv na Moravě, resp. při výstavbě FVE, možná společnost dělal něco v Černé Hoře na nějakém paneláku. Pokud mu byl policejním orgánem předložen pracovní výkaz na jeho jméno pojící se k výstavbě FVE Moravský Vyškov uvedl, že tento vidí poprvé, písmo není jeho. Totéž uvedl i k výstavbě domu v Pardubicích, kde on sám žádnou práci neodváděl, výkazy s jeho jménem nejsou pravdivé a na fotografiích, kde je zachycena budova viděl stavbu poprvé. Svědkovi nic neříkaly společnosti, na jejichž chodu se podíleli obžalovaní, O. T. nezná.
74. Svědek M. D. (č.l. 885-890) uvedl, že ve společnosti ESS pracoval jako zedník v letech 2006-2012. V zájmovém období let 2010-2012 vykonával stavební práce na Základní škole v Poděbradech a zmiňoval také další projekty, na nichž ESS participovala. Popřel však, že by se účastnil jakýchkoliv prací na Moravě, zejména na FVE Moravský Vyškov – Břeclav, stejně jako nepracoval za společnost v Pardubicích. Totéž zopakoval poté, co mu byly předloženy pracovní výkazy s uvedením jeho jména, popřípadě fotografií k uvedenému dílu. Svědek potvrdil, že jména společností uvedených ve výrokové části rozsudku nezná, stejně jako jména obžalovaných s výjimkou obžalovaného P. J.. Tento byl majitelem ESS, který jezdil po stavbách, ale zda to bylo také v období let 2010-2012, si nevzpomíná. Svědek nezjišťoval, z jakých dalších společností se pohybují lidé na stavbách. Skončil v ESS v březnu 2012, neboť byli propuštěni všichni zaměstnanci.
75. Svědkyně M. U. pracovala ve společnosti ESS v období červenec 2009 až duben 2012 jako rozpočtářka. Pokud se týká vedení společnosti, obžalovaný P. J. se ve firmě vyskytoval zřídka, spíše firmu řídila její ředitelka. Svědkyně potvrdila, že v době jejího působení ve firmě nikdo jiný, než ona, rozpočty nepřipravoval. Potvrdila též realizaci zakázek v Brandýse nad Labem, v Mnichově Hradišti, restaurace v Praze, školy a školky v Kralupech, centra Bikram Joga, akci Škoda Auto, Technická univerzita Liberec, MŠ Hrdlořezy a MŠ Bakov. S těmito akcemi se však setkala pouze tak, že připravovala rozpočty, smlouvy ani faktury nedělala, neúčastnila se převzetí staveb. Práci jí většinou zadával obžalovaný J. Stejně jak předchozím svědkům, také M. U. nic neříkají FVE Moravský Vyškov či stavby v Pardubicích na ulici J. Potůčka. Jména společností uvedených ve výrokové části tohoto rozsudku jí nic neříkají, stejně jako jména jednotlivých obžalovaných.
76. Svědek F. H. (č.l. 3580-3583) uvedl, že ve společnosti ESS pracoval v období let 2011-2012 jako stavbyvedoucí, kdy na stejné pozici pracovali jeho kolegové M. a K. Hlavním stavbyvedoucím pak byl M. J. Svědek se vyjádřil ke stavebním pracím, na nichž se podílel, a to zateplení budovy v Brandýse nad Labem, na akcích v Čerčanech, Mladé Boleslavi a na ZŠ Bakov a MŠ Hrdlořezy. Pokud se týká projektů Bikram Joga, tento mu nic neříká a ZŠ Kralupy měl pravděpodobně na starosti jiný stavbyvedoucí. Pokud se týká obžalovaného P. J., byl majitelem firmy, každý pátek měl se stavbyvedoucími schůzku. Byl to rozhodně on, kdo měl ve společnosti hlavní slovo. Jméno A. J., P. V., J. S. a dalších obžalovaných mu nic neříká. Stejně tak se vyjádřil ke společností, v nichž působili jednotliví obžalovaní. Svědek také popřel, že by se účastnil výstavby jakékoliv FVE či provozní budovy na ulici Jana Potůčka v Pardubicích. Důvodem jeho odchodu ze společnosti ESS bylo oznámení vedení, že ukončují stavební a pracovní činnosti, všichni pracovníci pak dostali výpověď. Za své působení dostal řádně zapláceno a nikdo mu nic nedluží.
77. Dalším zaměstnancem ESS v pozici stavbyvedoucího byl J. S. (č.l. 3718-3721). Rovněž tento znal z obžalovaných pouze P. J., jakožto majitele firmy. V této svědek působil přibližně v letech 2006-

2010, poté zde rok nepracoval, následně se vrátil a pracoval až do ukončení činnosti společnosti, jejímž důvodem byla insolvence ESS. Svědkovi rovněž nic neříkají názvy společností, které jsou uvedeny ve výrokové části rozsudku a za něž vystupovali jednotliví obžalovaní. Pokud se týká provedených stavebních prací, tyto probíhaly zejména v lokalitě Středočeského kraje. Konkrétně svědek zmínil akce v Mladé Boleslavi, Kutné Hoře, v Kralupech nad Vltavou, rekonstrukci rodinného domu v Praze a zateplení domu v Mnichově Hradišti a v Turnově. Pokud se týká stavebních prací na ZŠ Bakov a MŠ Hrdlořezy, o těchto ví, ale nepracoval na nich. Projekt Bikram Joga mu nic neříká. Pokud se týká subdodavatelů na akci v Kralupech, tito byli sjednaní na střechu a zateplení a okna, ale na názvy firem si svědek již nevzpomíná. Jejich práci řídil a kontroloval právě on. Výběr probíhal společně s hlavním stavbyvedoucím M. J.. Fakturaci prováděl rovněž stavbyvedoucí, musel je odsouhlasit. K dotazu obhajoby na obeznámenost se jménem O. T. a společnosti MT DEPO uvedl, že tyto mu nic neříkají, setkal se s nimi až na základě předvolání k soudu. S ohledem na časový odstup a neschopnost vzpomenout si na podrobnosti, nemohl vyloučit, že se takováto společnost mohla, jako subdodavatel na akcích řízených ESS podílet, ale nikdo se mu jako firma MT DEPO výslovně nepředstavil. Pokud mu byly dány k nahlédnutí listinné materiály, na nichž je MT DEPO označena a listiny nesou jeho podpis, tak tam asi museli být.

78. S ohledem na výpovědi obou předchozích svědků byl slyšen rovněž M. J. (č.l. 3592-3596), který potvrdil, že ve společnosti ESS pracoval jako hlavní stavbyvedoucí. Celkem pracoval pro obžalovaného P. J. 13 let, když před tím dělal u něj pod firmou Saurat. Jména ostatních obžalovaných mu nic neříkají, pouze zaslechl na firmě jméno T.. Kompetencí svědka bylo řízení chodu firmy a stavbyvedoucích, kteří pod něj spadali. V předmětné době měla společnost asi 20 kmenových zaměstnanců. V roce 2010 byl odvolán z funkce a místo něj nastoupila ředitelka A. J.. Tato jej sesadila na funkci stavbyvedoucího a řídila ho. Daná situace trvala zhruba rok. Spory s ní neměl, ale nesedli si. Když skončila, P.J. ho vrátil zpátky do funkce, kde působil asi půl roku, ale firma již byla v takovém rozkladu, že nakonec také odešel. ESS vykonávala práce čistě na Mladoboleslavsku, občas i někde dál, za doby A. J. třeba i v Praze. O akcích na Moravě nic neví. Jednoznačně popřel, že by dělali jakoukoliv zakázku na FVE Moravský Vyškov či při výstavbě budovy v Pardubicích. Naopak potvrdil realizaci zakázek na ZŠ a MŠ Kralupy, MŠ Bakov, Bikram Joga, Škoda Auto, MŠ Hrdlořezy a Technické univerzitě v Liberci. Ke jménu T.a MT DEPO uvedl, že tyto zaslechl pouze na firmě, osobně se s obžalovaným T. nesetkal. Jména dalších společností, za které vystupovali obžalovaní, mu nic neříkají, stejně jako J. S.. K osobě A. J. dále doplnil, že z jeho pohledu nevedla firmu dobře. Do doby, kdy ji řídil svědek, fungovala společnost normálně. Potvrdil, že na akcích jako např. v Kralupech nad Vltavou působili subdodavatelé, kdy ESS zajišťovala něco jako engineering.
79. Svědkyně J. L. (č.l. 3837-3839) pracovala ve společnosti ESS jako asistentka, a to v rozmezí let 2006-2012. Z obžalovaných zná pouze jméno P. J., pro kterého pracovala a letmo O. T.. Tohoto viděla několikrát na firmě. Jaké však byly mezi jmenovanými vztahy, neví, stejně tak jí není nic známo, zda měli mezi sebou spor či zda obžalovaný J.měl strach z jiné osoby. Jméno J. S. jí nic neříká. Pokud se týká stavebních zakázek, potvrdila existenci prací na MŠ Kralupy, Bikram Joga, ZŠ Bakov a MŠ Hrdlořezy. Zde se na nich podílela jakoukoliv měrou společnost MT DEPO, která patřila O. T., si již nevzpomíná. K osobě A. J. uvedla, že se jednalo o ředitelku, do jejíž kompetence patřilo vyjednávání stavebních zakázek. Z jejího pohledu byla činnost ředitelky J. ve společnosti neekonomická. Zda se znala s O.T., netuší. T.se začal ve firmě objevovat v době jejího působení, takže předpokládá, že se znali. Svědkyni obžalovaný T.nebyl příliš sympatický. Na tomto místě soud poukazuje na určitý rozpor ve výpovědi svědkyně L. ve vztahu k osobě O. T. a J. S.. K dotazům soudu totiž uvedla, že jméno S. jí nic neříká a v případě O. T. si nevzpomíná na nic konkrétního. K dotazu obžalovaného P. J., *zda si vzpomíná, že za ním byla několikrát v restauraci a upozorňovala ho, že ředitelka Jančarová vedla firmu chybně a dostala ji do problémů, když se navázaly vztahy s O.T. a J. S., před čímž ho varovala*, uvedla, že toto je pravda a na to si

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

vzpomíná. Soud zdůrazňuje, že již v rámci hlavního líčení označil takto položený dotaz za návodný a nyní opětovně poukazuje na určitý rozpor v odpovědích svědkyně na dotazy soudu oproti dotazům obžalovaného P. J.. Výpověď svědkyně se tak jeví jako učiněná účelově ve prospěch obžalovaného J..

80. V neposlední řadě soud přistoupil k výsledku svědkyně A. J. (č.l. 3549-3553), na kterou poukazovala řada výše uvedených svědků. Jmenovaná potvrdila, že působila ve společnosti ESS jako její ředitelka, a to po dobu jednoho roku od května 2010 do dubna 2011, kdy následně jí smlouva nebyla rozhodnutím obžalovaného P. J. prodloužena. Docházelo mezi nimi k vážnutí komunikace, obžalovaný adresoval vůči ní výtky na neplnění na některých stavbách. V době, kdy nastupovala do společnosti, kam se dostala přes výběrové řízení, informovala obžalovaného, že tuto práci nezná a nikdy ji nedělala. Do její kompetence patřila komunikace s obchodními partnery či nabírání nových pracovníků, podepisovala též některé smlouvy, které nepodepsal P.J.. Hlavní slovo ve společnosti měl právě obžalovaný. Za dobu svého působení si nevšimla, že by P.J. byl pod vlivem jiné osoby či že by na něho byl vyvíjen nějaký nátlak. Společnost se zabývala převážně rekonstrukcemi objektů, zateplováním budov či údržbářskými pracemi. V době jejího působení měla přibližně 20-30 zaměstnanců. Svědkyně popřela, že by se společnost zabývala činností na poli fotovoltaiky. Zakázky byly v rozsahu několika milionů, dvě z nich přesahovaly hranici 10 milionů Kč. Zakázky pak byly realizovány v Mladé Boleslavi a okruhu cca 90 kilometrů od ní. O zakázkách na Moravě neví, ona žádnou smlouvu v tomto směru nepodepsala. Pokud se týká kontroly staveb, občas jezdila na ně sama, někdy jezdil obžalovaný, ale neví, zda vždy, anebo jednal po telefonu. Svědkyně též potvrdila aktivity obžalovaného v zahraničí, a to v podobě spoluvlastnictví lomu v bývalé Jugoslávii. Pokud se týká společností, za které měli jednat jednotliví obžalovaní, jejich názvy jí nic neříkají. K realizovaným akcím potvrdila realizaci staveb v Brandýse nad Labem, ZŠ v Poděbradech, VŠ v Liberci a údržbové práce pro Škoda Auto. Měla být též realizována zakázka ZŠ a MŠ Kralupy, ale v té době již ze společnosti odcházela, a proto neví, zda se uskutečnila. Stejně tak jí něco v obecné rovině říká akce MŠ Bakov. Naopak nic neví o akcích v Pardubicích, Moravském Vyškově, centrum Bikram Joga a MŠ Hrdlořezy. Stran obeznámenosti se jménem O.T. uvedla, že tento se spolu s obžalovaným J. zajímal o nějaký nedostavěný objekt a ona jim to nahrubo počítala. S T. se osobně setkala asi jednou. Neví nic o tom, že by se obžalovaný J. stýkal či jednal s ruskojazyčnými osobami, neví, že by mu někdo vyhrožoval a nezná jméno J. S.. Ve vztahu k němu pouze ví, že jméno S. je spojeno s developerskou firmou. Pokud se týká ekonomické situace v době jejího nástupu, pak uvedla, že až postupem času zjišťovala, že společnost na tom není dobře a byla nouze o zakázky. Svědkyni též nic neříkaly názvy akcí Mysletice a Cholupice.
81. Konečně poslední skupinu svědků představují osoby mající vztah k jednotlivým obžalovaným, ať již z hlediska vykonávání určitých činností pro ně, jakými jsou účetní I. D., I. R. a V. M., popřípadě osoby, které se s obžalovanými stýkaly a měly povědomí o jejich obchodní činnosti, anebo vazbách na další zainteresované subjekty, které byly zmíněny v tomto trestním řízení. Takovými to jsou svědci J. V., D. H., A. P., D. M., A. J. a P. Š. Specifickou pozornost pak nalézací soud věnoval též osobě svědka J. S..
82. Svědkyně I. R. (č.l. 3471-3481) uvedla, že pro O. T. ve společnosti MT DEPO vedla asi po dva roky účetnictví. Byl mezi nimi čistě pracovní vztah, blíže se neznali. Seznámil je J. S., pro kterého, resp. pro jeho firmy, dělala v té době rovněž účetnictví. Pro MT DEPO pracovala někdy v letech 2010 a 2011, kdy dojížděla do kanceláře v Benešově. Poklady pro účetnictví jí dodával obžalovaný O.T. a nikdo jiný. Jinak si vzpomíná, že firma měla jednoho zaměstnance, který se jmenoval Stríž a dělal řidiče. Pokud se týká ekonomické situace společnosti z hlediska účetnictví, svědkyně uvedla, že MT DEPO neměla velký majetek, ale velké obraty. Proběhlo několik kontrol z Finančního úřadu z Benešova, které dopadly vždy dobře. Pokud se týká činnosti MT DEPO, zabývala se stavbou FVE v Bystřici pod Hostýnem a dále prováděla opravy mateřských školek ve

Středočeském kraji. Svědkyně si dále vzpomněla na realizaci FVE Moravský Vyškov – Břeclav a u dalších akcí uvedených ve výroku rozsudku si již nebyla jistá. Pokud se týká J. S., tohoto zná od roku 1998 a jejich spolupráce skončila v roce 2013. Důvodem bylo, že jí S. dlužil peníze za výplaty, kdy celková dlužná částka činila kolem 200 000 Kč. Účetnictví vedla jako OSVČ pro firmy Gamaja, JOKO CZ, Harbor a A.ES.IMPEX, v níž po nějakou dobu byla též jednatelkou. Pokud se týká společností Gamaja a Harbor, v tomto případě též svědčila u pražského soudu, kde byl v pozici obžalovaného J. S.. Pokud se týká jeho majetkové situace, tuto hodnotila svědkyně jako dobrou, měl pěkná auta, nějaké nemovitosti, ale následně se dostal do problémů, neboť mu nešlo podnikání, např. v rovině dostihových koní. Vztahy S. a T. hodnotila svědkyně jako přátelské. K hádkám a sporům mezi nimi uvedla, že pouze občas slyšela S. říkat, že se T. zbláznil a používal v tomto ohledu negativní výrazy. Co však měli mezi sebou doopravdy, neví. Nedokáže si představit, že by T. dlužil S. 20 milionů Kč. Není jí známo, co by S. pro T. za 20 milionů dělal, či zda něco prodal. Ukončení spolupráce s T. pak rovněž proběhlo v důsledku toho, že obžalovaný svědkyni přestal platit a zůstal jí dlužen za 3 či 4 měsíce. Veškeré pokyny a podklady ke zpracování účetnictví jí dával obžalovaný, nejednalo se o podrobné podklady. Faktury pak vystavovala na základě jeho pokynů. Do kanceláře si jezdila převzít doklady a jinak vše účtovala a vystavovala z domova. K obchodům mezi S. a T. doplnila, že pokud je jí známo, firma MT DEPO nikdy, nic neúčtovala firmám J. S.. Svědkyně rovněž byla členkou představenstva společnosti AICHL, kam ji dosadil J. S.. Tato firma však nevyvíjela faktickou činnost. K dotazům obhajoby doplnila, že ze situace, kdy ji S. seznámil s T., nabyla dojmu, že S. ví o objemu účetnictví u O. T.. Ačkoliv původně činnost vykonávat nechtěla, T. tvrdil, že toho nebude moc a S. to potvrzoval. K neplacení ze strany obou jmenovaných dále uvedla, že u J. S. začaly dluhy vůči ní v roce 2011, resp. tehdy se zpožďoval s výplatami, což postupně narůstalo až do roku 2013. T. jí pak přestal platit ke konci roku 2012 a k dnešnímu dni jí dluží asi 30 000 Kč. Oba dva jí vypláceli v hotovosti. Svědkyně potvrdila, že společnost MT DEPO vykazovala nadměrné odpočty DPH, které nebyly nikterak výjimečné, jednalo se o statisícové částky. Hovořila o tom s T., který jí vysvětloval, že nyní přijali více faktur od dodavatelů a v dalším období budou naopak více fakturovat oni odběratelům, čímž se vše vyrovná. Sice jí záležitost přišla méně standardní, ale začínaly akce s FVE a ona s nimi neměla žádnou zkušenost. Jednání na Finančním úřadě v Benešově přítomna nebyla, kontroly probíhaly často, možná více častěji, než v jiných firmách, což přikládala tomu, že byly velké náklady, které přitahovaly pozornost.

83. Výpověď shora uvedené svědkyně soud musí hodnotit s jistou dávkou opatrnosti. Na jedné straně je možné konstatovat, že jmenovaná pravděpodobně nemá důvod vypovídat v případě osob T. a S. pro ně příznivě, když oba dotčení svědkyni dluží finanční obnosy za její účetní práce. Na druhé straně však nelze opomenout, že svou výpověď potvrzuje provázanost jejich „zaměstnavatelů“ a současně v minulosti sama byla jedním z nich – J. S. – dosazena do několika obchodních společností, které, dle jejích slov, nevyvíjely žádnou činnost. Sama svědkyně by tak mohla figurovat v obdobném postavení, jako tomu bylo např. u obžalovaných Š. a H., byť nikoli v tomto případě a dané tvrzení soud činí důrazně hypoteticky, neboť podezření z protiprávního jednání E. R. nebylo nikterak dáno. Připomenout lze v tomto směru pouze její vyjádření, že v pozici svědka vypovídala u trestního stíhání v Praze, které bylo vedeno právě proti J. S.. Přesto výše uvedené skutečnosti musí vést soud k již uvedené opatrnosti, že svědkyně může v obavě z možných potíží některé skutečnosti zamlčovat či uvádět tak, aby jí nepřitížily. Pokud uvádí, že je obeznámena s realizací staveb dvou FVE či škol a školek v blízkosti Prahy, nelze takové vyjádření brát jako prokázání reálnosti daných akcí. Je třeba si uvědomit, že informace o nich má svědkyně čistě ze své účetní činnosti, a tedy listinných materiálů, s nimiž přišla do styku. Tyto dokumenty či jejich existence nejsou nikterak rozporovány, neboť ostatně sloužily k páchání trestné činnosti při uplatňování nadměrných odpočtů DPH u finančních úřadů a jsou součástí spisového materiálu. Co však soud považuje za podstatnější, je sdělení o množství zaměstnanců, kteří se měli na takto rozsáhlé stavební činnosti údaně podílet. K tomuto totiž svědkyně uvedla,

že firma MT DEPO měla jednoho zaměstnance, v pozici řidiče. Ani její výpověď proto nikterak neosvětlila, kde MT DEPO nabírala pracovníky, kteří by se podíleli na jí fakturovaných akcích.

84. Svědkyně I. D. (č.l. 3447-3453) nejprve v rámci přípravného řízení využila svého práva a odepřela vypovídat, kdy toto stanovisko u hlavního líčení změnila a podala následující svědeckou výpověď. Z obžalovaných zná především V.T. jako svého zaměstnavatele a zbytek obžalovaných pak z nějakých telefonů či jednání. Pro obžalovaného T. pracovala jako účetní v jeho firmě CESA ENGINEERING, a to nejprve dva roky externě a poté asi rok jako zaměstnanec. Pokud se týká časového vymezení, jednalo se o roky 2011 až 2012. Společnost se zabývala stavebními pracemi a poté činností spojenou s FVE. S obžalovaným nikdy neměla žádný problém. Společnost měla kancelář nejprve v Brně-Komárově a poté na ulici Cejl. Do těchto míst docházela, ale většinou pracovala z domu. Důvodem jejího odchodu byly finanční problémy obžalovaného, který přestal platit. Důvody finančních problémů jí však neuvedl. Pokud se týká dalších zaměstnanců společnosti, pak v době, kdy společnost sídlila v Komárově, žádné neměla, následně ano. Vzpomíná si na T. L. a F. K., kteří jí občas dovezli papíry. K dalším spoluobžalovaným specifikovala, že T. a Š. nikdy neviděla, pouze slyšela jejich jména. Obžalovaný C. T. navštívil jednou v Komárově, T.H. pak byl za T. na Cejlu. Jediného, koho nezná, je P.J.. Objem faktur u CESA ENGINEERING si již nepamatuje, ovšem jednalo se o firmu, která ze všech, u kterých pracovala jako účetní, vykazovala největší tok peněz. Jednalo se o stotisícové částky. Svědkyně se vyjádřila k mechanismu vystavování faktur, kdy takto činila na pokyn obžalovaného T. a předala mu je, buď podepsané jí nebo to podepisoval sám obžalovaný. Z akcí uvedených ve výrokové části jí pouze říká něco akce FVE Bystřice, kde vystavovala faktury, ale bližší podrobnosti nevěděla. K Pardubicím pouze ví, že se tam jezdilo, ale nic bližšího. O ruskojazyčných osobách v blízkosti obžalovaného T. nezná podrobnosti, ví pouze, že si s někým v ruštině telefonoval. Jméno J. S. jí nic neříká, stejně jako většina společností, za které vystupovali jednotliví obžalovaní s výjimkou společnosti VITAL XANIDU, kde rovněž figurovaly nějaké faktury a dále společnost CESA ENERGO, kterou má spojenou s panem C.. Svědkyně se účastnila jednání u Finančního úřadu Brno I., vzpomíná si, že paní měla nějaké výhrady, ale detaily již neví. Svědkyně též potvrdila, že sestavovala daňová přiznání, ovšem nikoli všechny, některá si dělal obžalovaný T. sám. Potvrdila též, že T. míval v listinách nesrovnalosti, chyběly např. bankovní výpisy apod. Pokud chyběly údaje k fakturaci, tyto jí nadiktoval do počítače nebo jí to nechal na papíře.
85. Také svědkyně D. tedy potvrzuje skutečnosti, na které soud poukázal již u předchozí svědkyně R. Jedná se jak o malý či v některém období dokonce nulový počet zaměstnanců společnosti CESA ENGINEERING, který však nekoresponduje s největším tokem financí, jaký u subjektů, pro které pracovala, zaznamenala. Dokreslující povahu činnosti obžalovaného T. pak lze spatřovat i v nekompletnosti a nesrovnalostech v účetních listinách, kdy informace svědkyní vyplňované mnohdy nebyly jí verifikovatelně doloženy, ale obžalovaným pouze nadiktovány do počítače. Rovněž k FVE Bystřice soud nemůže výpověď svědkyně brát jako potvrzující realitu její vystavby, ale pouze údaj, který obdržela z titulu své funkce účetní.
86. Svědkyně V. M. (č.l. 3588-3592) vypovídala rovněž z pozice účetní obžalovaného V.T., který jí nabídl zaměstnání ve společnosti XANIDU stav. Se jmenovaným se znala dlouhodobě, kdy se seznámili před asi 20ti lety. Jezdila 3x týdně asi na dvě hodiny do Medlánků, kde měla firma sídlo, zvedala telefony, rovnala faktury a dělala sekretářské práce. Tuto činnost prováděla současně při svém zaměstnání v Brněnských papírnách, kde pracovala od roku 1984. Svědkyně zařadila svou činnost pro obžalovaného T. do let 1991-1992. Poté ho nejméně 15 let neviděla. V letech 2009 a 2010 s obžalovaným nespolečně pracovala, v té době byla doma s dítětem. Je pravdou, že jednou jí dovezl haldu papírů, které se vztahovaly k němu a k jeho ženě. Svědkyně tyto zpracovala a on si je odvezl. Jména společností uvedených ve výrokové části rozsudku, za něž vystupovali jednotliví obžalovaní, svědkyni nic neříkají, s výjimkou společnosti ERTEC, ale na bližší podrobnosti si nevzpomíná. Tuší, že se mluvilo rovněž o nějaké společnosti XANIDU, ale opět bez

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

podrobností, aniž by bylo specifikováno, zda se jednalo o XANIDU stav či VITAL XANIDU. Když působila u obžalovaného T. v kanceláři, chodila tam spousta lidí, už jen proto, že jmenovaný nabíral pracovníky z Ukrajiny. Rovněž si pamatuje, že jedna Ukrajinka tam chodila uklízet. Svědkyně potvrdila, že pro obžalovaného zpracovávala daňová přiznání, kdy tento jí předkládal doklady, ona to seskládala, očíslovala a zpracovala. Za tuto činnost jí obžalovaný platil 1 000-2 000 Kč měsíčně. Vzhledem k nesrovnalostem ve výpovědi svědkyně M., oproti jejím tvrzením v rámci přípravného řízení, četl soud za souhlasu procesních stran úřední záznam o podané vysvětlence (č.l. 2891-2895), ve které potvrdila, že jí obžalovaný V.T. nabídl možnost zaměstnání ve společnosti XANIDU STAV, později VITAL XANIDU v podobě vedení účetnictví, které zpracovávala z domova. Materiály k tomu jí nejprve dovezl obžalovaný, podruhé nějaký pán, kterého neznala a poté ho již nikdy neviděla. Jednalo se o doklady za leden 2010. Dále uvedla, že společnost ERTEC byla společností obžalovaného T., avšak více k ní neví. Když bylo svědkyni předloženo daňové přiznání společnosti VITAL XANIDU za čtvrté čtvrtletí 2009, kde je uvedeno jméno V. P. jako osoby, která přiznání sestavila, přičemž P. bylo její rodné příjmení, vyvrátila, že by takovéto přiznání viděla či sestavovala. Písmo, které se nachází na dokumentu, není ani její ani obžalovaného T.. Potvrdila však, že její příjmení za svobodna znal obžalovaný. K této výpovědi svědkyně u hlavního líčení potvrdila, že vypovídala pravdu.

87. Výše uvedené svědkyně R., D. a M., tedy potvrzují své zapojení v podobě vedení účetnictví či minimálně jeho částečného zpracování za společnosti VITAL XANIDU, CESA ENGINEERING a MT DEPO, přičemž je zřejmé, že minimálně u svědkyň D. a M. je třeba učinit závěr, že jejich role ve společnosti byla víceméně účelová a sloužila k tomu, aby pomáhaly (byť pravděpodobně bez obeznámení se skutečnou povahou věci) s vedením účetnictví tak, aby toto odpovídalo potřebám obžalovaných T. a T. při páchaní trestné činnosti. Svědkyně D. potvrdila určité nesrovnalosti v účetnictví a chybějící podklady, které byly doplňovány na její žádost informacemi ze strany obžalovaného T., jakož i existenci nestandardně vysokých odpočtů DPH, což jí bylo vysvětlováno tak, že v příštím období dojde k opačné situaci a vyrovnaní stavu. V případě V. M. pak lze vysledovat, že tato podle svých tvrzení, připravila daňové přiznání pouze za období leden 2010. Pakliže je dána existence dalších účetních dokladů za jiné období, konkrétně čtvrté čtvrtletí roku 2009, kde jako sestavitel přiznání je vedena osoba V. P., tedy jejího jména za svobodna, vyvrátila, že by takovéto přiznání skutečně připravovala a jedná se tedy o zřejmý padělek. O účelovosti zapojení svědkyň také hovoří jejich neobeznámenost s chodem společností, zakázkami, na kterých se měly podílet, kdy pokud měly vůbec nějaké informace o nich, získávaly je pouze z faktur, které jim prošly rukami. Nepotvrdily rovněž existenci jakéhokoli většího množství zaměstnanců, kteří by odůvodňovali realizaci větších zakázek. V neposlední řadě u svědkyň R. a D. je třeba poukázat na jejich informace ke vztahu mezi obžalovaným T. a J. S., a to skrze obhajobu O. T., že byl k trestné činnosti nucen právě posledně jmenovaný. Ačkoliv se této skutečnosti bude soud věnovat na jiném místě odůvodnění tohoto rozsudku, je možné již nyní konstatovat, že svědkyně R. potvrdila vazby mezi S. a T., ovšem tyto nepopsala jakkoliv vyhrčeně, ale hovořila naopak o tom, že vztahy byly normální a v pořádku, přičemž S. s T. hovořili o její činnosti pro MT DEPO shodně tak, že nabyla dojmu, že nejen T., který byl statutárním orgánem MT DEPO, ale rovněž J. S. ví podrobnosti o její činnosti. Pokud přece jen svědkyně popisovala, že se S. negativně vyjadřoval o T., šlo o jeho vyjádření pouze v přítomnosti svědkyně a rozhodně o žádné nucení či útoky směřující vůči O. T.. Svědkyně Irena D. pak jméno J. S. nezaregistrovala ve vztahu k O. T. vůbec. Pouze okrajově pak soud poukazuje ve výpovědi svědkyně M. na zmínku o tom, že obžalovaný T., resp. společnost zaměstnávala osoby z Ukrajiny, přičemž jedna Ukrajinka chodila do firmy uklízet. Soud má tímto za doložené vazby obžalovaného T. na osoby ukrajinské národnosti, kdy tyto se podle jeho vyjádření též podílely na trestné činnosti. Je notorietou, že právě osoby z této země se na území ČR velmi často pohybují jako stavební dělníci. Obžalovaný tak jejich prostřednictvím mohl mít informace o různých akcích, které pak se spoluobžalovanými využívali k vlastní fiktivní fakturaci. Pokud se

týká osoby ukrajinské uklízečky, tuto soud identifikoval již dříve ve svém usnesení ze dne 2.5.2017, č.j. 39 T 3/2016-3522, jako N. F., a to v případě zajištění nemovitosti psané na její jméno, kdy po policií předložených materiálech dospěl k závěru, že dané nemovitosti – pozemek s rodinným domem byly získány z finančních prostředků pocházejících z trestné činnosti, přičemž posledně jmenovaná je toliko nastrčenou osobou, která měla provedenou koupi legalizovat původ protiprávně nabytých prostředků.

88. Svědek A. J. (č.l. 2888-2890) uvedl, že na přelomu let 2009 a 2010, tedy v době, kdy byl bez práce jej kontaktoval člověk jménem J., který mu nabídl, že mu za úplatu na něj převede společnosti, a to z důvodu, že tento J.(mohlo se jednat o J. R.) nemůže mít na sebe napsáno více společností. Firma se měla zabývat stavební, obchodní a realitní činností. On sám v jejím rámci měl pomáhat v administrativě, přebírat zboží a jednat s úřady. K tomuto převodu došlo na jaře 2010, ovšem nedostal žádné další informace, nepřevzal žádné účetnictví, ale naopak udělil nějakému muži generální plnou moc k jednání za společnost. J.pak chtěl po svědkovi, aby na sebe převedl ještě další společnosti, kdy se jednalo o VITAL XANIDU, BSB stavební, AM Michal, COOPTERA, EPORO, PORTLI. Za toto inkasoval svědek 20 000 Kč. Na základě pokynu J. svědek požádal za VITAL XANIDU u Komerční banky o úvěr ve výši 2 000 000 Kč, aniž by však měl později jakékoliv dispoziční právo k účtu kterékoliv ze společností. Popřel, že by za tyto vybíral peníze či zadával příkazy, také za ně nikdy fakticky nejednal, nevystavoval ani nepřijímal faktury či nepodával daňová přiznání. Po určité době již nechtěl být v celé činnosti zainteresován, a proto požádal J., aby firmy převedl na někoho jiného, k čemuž také došlo. Posléze byl svědek kontaktován dvěma finančními úřady, aby podal vysvětlení. Pokud se týká jména P. Š., jedná se o osobu, kterou viděl při převodu společnosti VITAL XANIDU. Rovněž se setkal s obžalovaným T., po němž chtěl radu, co má se společnostmi dělat. Jména dalších obžalovaných mu nejsou známa, stejně jako názvy společností MT DEPO, CESA ENGINEERING, Okonstav, MIPECOM, EKOMAR, ERTEC, EKOPEPLUS a STAVFOL. Pokud bylo svědkovi předloženo přiznání k DPH za měsíce srpen až říjen 2010, pak k těmto uvedl, že žádné z nich neviděl ani nevyplňoval či nepodepisoval. Stejně tak neviděl nikdy faktury vystavené VITAL XANIDU pro MT DEPO. Je naopak pravdou, že plnou moc ze dne 18.10.2010 udělil panu T..
89. Pavel Š.(č.l. 2897-2899) uvedl, že je bratrem obžalovaného P. Š.. Potvrdil také, že byl statutárním orgánem tří společností, a to na základě žádosti jeho bratra P.. Nejprve se jednalo o společnost EKOPRODAT, jejíž koupi však za něj vyřizoval bratr P.Š. a za tuto dostal také účetnictví. Fakticky však za ni nejednal ani neudělil nikomu plnou moc. V roce 2011 jej P. opět kontaktoval a zařídil koupi společnosti EKOPE PLUS. Za tuto sice podepsal převzetí účetnictví, k čemuž však fyzicky nikdy nedošlo a rovněž za tuto společnost nikdy nejednal ani k tomuto jiného nezmocnil. Nevystavoval rovněž žádná daňová přiznání. V roce 2011 jej pak P.Š. oslovil s nabídkou koupě společnosti MEOSOLAR, jejímž jednatelem byl několik měsíců. Konečně v roce 2012 zakoupil svědek společnost BERENGER GLOBAL, tentokrát na žádost druhého bratra, J. Š.. Pokud se týká dalších společností, které jsou uvedeny v tomto rozsudku, potvrdil pouze obeznámenost se společností VITAL XANIDU, jejímž majitelem byl jeho bratr P.. Ten se také zmiňoval o CESA ENGINEERING, ale bez dalších souvislostí. Svědkovi byly policejní orgánem předloženy výpisy z bankovního účtu společnosti VITAL XANIDU, na němž jsou rozvedeny platby přijaté či odeslané společností EKOPRODAKT, EKOPEPLUS a MEOSOLAR v období let 2009 až květen 2011, k nimž uvedl, že neví, o co se jedná, neboť on žádné takové příkazy nedával ani netuší, z jakého důvodu by společnosti mohly plnění přijímat. Pokud se ptal na společnosti svého bratra P., tento jej vždy ujišťoval, že je vše v naprostém pořádku.
90. Výpovědi obou shora uvedených svědků pouze dokreslují ryzí účelovost existence společností, za které jednali a které jsou propojeny s osobami jednotlivých obžalovaných. Je typické pro obdobnou majetkovou trestnou činnost, že pachatelé používají pouze formálně existující

právnícké osoby k páčání trestné činnosti, kdy tyto bez vyvíjení jakýchkoliv aktivit jsou využívány čistě účetnický za účelem přijímání a výdeje faktur, na jejichž základě dochází k nárokování nadměrných odpočtů DPH při absenci reálného plnění. Jedná se o společnosti, do jejichž vedení se dostávají osoby bez jakýchkoliv zkušeností, resp. v dané době bez pracovního zařazení, které se nechají snadno zlákat vidinou snadného přívýdělku. Pachatelé trestné činnosti pak sami stojí v pozadí těchto subjektů, dávají jim pokyny k podepisování, jednání či vybírání finančních prostředků k účtu, k nimž drží dispoziční právo na rozdíl od formálních statutárních orgánů. Je rovněž typická častá změna v osobách jednajících za společnosti, aby došlo k vytvoření nepřehledného mechanismu vazeb mezi osobami podílejícími se na trestné činnosti, resp. znemožnění identifikace hlavních pachatelů. V každém případě svědek Aleš Jindra potvrzuje, že v pozadí trestné činnosti projednávané tímto soudem nestáli pouze obžalovaní uvedení ve výrokové části tohoto rozsudku, ale rovněž osoby, které se doposud nepodařilo policejnímu orgánu zajistit, jakým je osoba J. R., který nabídl převody vícero společností A. J. Podobně postupoval obžalovaný P.Š. ve vztahu ke svému bratrovi poté, co mu zařídil v letech 2010-2011 nákup tří společností, aniž by svědek P. Š. za tyto kdykoliv jednal či činil v jejich rámci jakékoliv úkony. Soudu proto uniká legitimní důvod takového chování svědka P. Š., neboť musel být minimálně srozuměn s tím, že dané společnosti mohou být užívány k protiprávnímu jednání. O fiktivnosti jeho zapojení pak svědčí také skutečnost, že dle svého vyjádření, neměl žádné informace o prováděných platbách mezi danými společnostmi a firmou VITAL XANIDU, za níž jednal jeho bratr, obžalovaný P.Š..

91. Svědek D. M. (č.l. 3566-3572) uvedl, že z obžalovaných zná pouze O. T., od něhož, poté co mu přišlo předvolání k hlavnímu líčení zjistil, že se má jednat o prověřování daňových úniků. O těchto nezná žádné bližší detaily. V letech 2009-2012 svědek pracoval jako účetní a finanční poradce, a to ve své firmě FIREPA. Asi v roce 2010 zprostředkoval pro obžalovaného T. financování rodinného domu v Krkonoších, který si kupoval jeho syn. Šlo přibližně o částku 5 000 000 Kč. S obžalovaným se seznámil prostřednictvím J. S.. Z celého průběhu svědek nabyl dojmu, že nemovitost původně vlastnil O.T., poté mu ji de facto J. S. sebral a on si ji musel koupit zpátky, kdy se jednalo papírově o nákup nemovitosti synem pana T.. V té době bylo synovi obžalovaného kolem 20 či 30 let. Tento dokládá standardní podklady pro hypotéku, které požadovala banka. Pokud se týká závěru, že J. S. nemovitost sebral, tento odvodil svědek od toho, že ze znaleckého posudku a historie nemovitosti byla tato původně napsaná na O. T. a poté přešla na nastrčenou firmu J. S. s následným prodejem T.. Pokud svědek použil termín „S. sebral“ učinil tak u hlavního líčení proto, že tento pojem použil právě J. S.. Zmiňoval, že T. dlužil nějaké peníze, a proto mu sebral dům, ale aby o něj nepřišel úplně, mohl si ho koupit T. zpět. S J. S. se svědek zná od roku 1993 a také jemu zajišťoval financování nemovitostí. Jednalo se o nemovitost v Petříkově u Prahy, velký rodinný statek v hodnotě zhruba 20 – 30 milionů Kč. Pokud se týká popisu osoby J. S., tohoto svědek hodnotil, že zpočátku působil jako velmi příjemný člověk, který toho moc namluví, ale ve chvíli, kdy s ním někdo začal spolupracovat a nechtěl ho poslouchat, byl velmi nepřijemný. Svědek potvrdil, že on sám měl se S. konflikt a ještě v současné době s ním vede dva soudní spory ohledně nesplacených závazků zhruba ve výši 10 milionů Kč. Konkrétně se jednalo o půjčku, kterou měla poskytnout další svědkova společnost IFIS J. S., kdy se jednalo o neúčelovou půjčku, resp. několik půjček, které se následně refinancovaly v letech 2009-2013. Tyto půjčky byly zajištěné nemovitostí, a to shora uvedeným statkem u Prahy a dále rodinným domem v Parochově. K dalšímu dotazu svědek uvedl, že ví o tom, že S. T. vyhrožoval, přičemž byl kontaktován policií z Prahy 4, kdy měl podávat vysvětlení o vydírání O. T. J. S.. Pokud se týká vztahu mezi S. a T. v době hypotečního úvěru uvedl, že tyto byly napjaté, on sám měl dojem, že T. je v područí S.. S. rovněž zmiňoval něco o tom, že čekají s T. vrátku od finančního úřadu, ale to je jediná věc, na kterou si svědek k otázce DPH vzpomíná. S. mu kdysi nabízel, že kdyby přestěhoval firmu do Benešova, uměl by mu na finančním úřadě leccos zařídit. Společnosti, které jsou uvedeny ve výrokové části rozsudku a za něž obžalovaní jednali, svědek nezná. K dotazu

obhajoby pak svědek zopakoval, že nabyl dojmu, že se T.S. bojí, přičemž kdo S. zná a pohybuje se v pražském prostředí, tak má důvod se bát. Je o něm známo, že mlátí lidi a vyhrožuje jim. Ve vztahu ke svědkovi proběhly ze strany S. pouze ústní výhrůžky, fyzicky napaden nebyl. K dotazu předsedy senátu na podrobnosti k hypotéce pro T. T., syna obžalovaného, svědek doplnil, že tato byla na částku 4-5 milionů Kč. Pokud byl vznesen dotaz, že v té době měl T. T. 23 či 24 let, svědek uvedl, že v jeho případě nehrál příjem roli, nebylo ho třeba dokládat, neboť pokud si pamatuje, nemovitost byla pěkná a měla vysokou hodnotu. Svědek se domnívá, že se jednalo o Raiffeisenbank.

92. Svědek A. P. (č.l. 3572-3579) uvedl, že obžalovaného T. zná asi 10 let, dělá pro něj stavební práce jako OSVČ. V letech 2009-2013 s ním rovněž spolupracoval na různých akcích, např. v Moravských Budějovicích či Benešově. Z dalších obžalovaných možná zaslechl jméno Š.a okrajově zná H. (k opětovnému dotazu však uvedl, že T. H. nezná). Naopak velmi dobře zná J. S., pro kterého rovněž pracoval. Hodnotil ho jako nerváka, který stále nadává a skoro každý se ho bojí. Dokonce jeho švagr ukazoval svědkovi modřiny, které m způsobil S.. Tento pak napadl slovně též svědka, který přiznává, že z něj měl strach. Pokud se týká vztahů mezi T. a S., svědek registroval problémy a spory, kdy S. na T. křičel. Jednalo se o sprosté nadávky, svědek si rovněž pamatuje, že S. křičel na T., aby šel vyzvednout DPH a vrátil to, ať jsou nějaké peníze. K fyzickému násilí mezi jmenovanými však přítomen nebyl. J. S. se neustále chlubil se svou finanční situací, ale když měl zaplatit práci, tak na to neměl. Do současnosti svědkovi dluží asi 30 000 Kč, a to přesto, že jezdil drahými auty a tvrdil, že peníze má. T.se svědkovi zmiňoval, že musí S.ovi navázat materiál, ale tento mu rovněž peníze nedává a tak platí všechno ze svého. Z firem, za které jednali obžalovaní pouze slyšel název MT DEPO, dělali na Okonstavu a rovněž se podílel na akci Cholutice, kde se drtil kámen. Tuto akci kontroloval S. či jeho asistent L. B. S. pak T.dával peníze. Pokud se týká akce Mysletice, jedná se o lom u Moravských Budějovic, který zmiňoval. Rovněž tuto akci dozoroval S. či jeho asistent. Dále se svědek vyjádřil k průběhu své činnosti v Barochově u Benešova, na zámku u Sedlčan a u Slap. K dotazům obhajoby mj. svědek uvedl, že J. S. jezdil v doprovodu bodyguardů, chlubil se, že je boxer a pokud se týká výhrůžek směrem k O. T., zmínil např. tu, že pokud T.nebude platit, sebere mu S. barák.
93. K osobě J. S. a jeho vztáhům na obžalovaného P. J. pak vypovídal svědek J. V. (č.l. 3829-3833). Z obžalovaných zná již zmíněného P. J., kdy spolu dělali dříve atletiku a rovněž V.T., kterého viděl asi 3x. K trestné činnosti, pro kterou je stíhán obžalovaný J.neví svědek nic bližšího, pouze mu J.kdysi říkal, že po něm T.chce peníze, a to ve výši asi 2 miliony Kč. Říkal mu to z důvodu, že žádal svědka, zda by mu tyto peníze nepůjčil. Pokud se týká obžalovaného T., tohoto rovněž viděl, a to v souvislosti s prodejem lomu v Makedonii, který vlastnil J.. Tento sháněl zprostředkovatele prodeje lomu, přičemž nabídku mu učinil J. S. s O.T.. S těmi se 3x setkali v Praze. Důvodem, proč byl schůzkám přítomen i svědek bylo, že byl kamarádem J.. Velmi dobře si vzpomíná na setkání v obchodním centru Fénix, kde ho slovně S. napadl se slovy „ Pane V., chcete do držky?“ Nátlak ze strany S. byl velmi nepříjemný i J. se klepaly ruce. Důvodem jednání S. bylo, že mu svědek řekl, že žádnou smlouvu neuzavřeli, na což odpověděl, že do akce investoval peníze a ústní dohoda je také smlouva. Poté začal vyhrožovat J., že „zavolá někde na Zbraslav“, ale T.ho přesvědčil, ať to nedělá. Je pouze svědkovou domněnkou, že označení Zbraslav mělo patřit areálu policie. Následně se svědek k rozporu, na který poukázal předseda senátu, když svědek nejprve uváděl, že důvodem, proč se účastnil schůzek, bylo, že na ně chodil pouze jako kamarád obžalovaného J., ačkoliv následně vypověděl, že S. sdělil, že žádnou smlouvu neuzavřeli. Správně mělo být, že žádná smlouva se neuzavřela. Schůzce v obchodním centru Fénix byl rovněž přítomen syn J. S. a dále pan Š. J.svědkovi rovněž říkal, že má zajištěnou ochranu, a to nějakého člověka, který by je v případě napadení ochránil. K dotazu na svědka, proč obžalovaný, resp. on sám pokračovali ve schůzkách s J. S., ačkoliv jim bylo opakovaně vyhrožováno, svědek uvedl, že J.říkal, že podepsal půlroční zastoupení S. a T. na prodej lomu.

Toto měl podepsat J. po schůzce v OC Fénix. K osobě pana Š. svědek uvedl, že se jednalo o menšinového společníka P. J..

94. S ohledem na výpovědi obžalovaných, jakož i některých shora uvedených svědků, kdy všichni tito zmiňovali úzkou spolupráci obžalovaného O. T. s osobou J. S., popř. nátlak posledně jmenovaného na některé obžalované, resp. dokonce jeho zapojení do trestné činnosti, přistoupil soud rovněž k výsledku J. S. (č.l. 3454-3471). Jmenovaný uvedl, že zná O. T. asi od roku 2006, a to z důvodu, že měl stavební firmu a podílel se na výstavbě bytového domu v Brandýse. Seznámil je jeho kamarád M. B. S. dělal pro B. engineering, tedy zastupoval investora v souvislosti s výstavbou. Hledal firmu, která výstavbu provede a nakonec byla vybrána společnost SMODA s.r.o., v níž byli společníky právě T. a pan M. Výstavbu však SMODA nedokončila. Pokud se týká další spolupráce s T., existoval ještě projekt pozemků ve Staré Boleslavi, kde měl T. provádět inženýrské sítě, ale k tomuto již nedošlo. Žádnou další spolupráci mezi sebou neměli. Vzhledem k tomu, že mezi nimi byl přátelský vztah, setkávali se, zašli na oběd, trávili společnou dovolenou v Chorvatsku. V současnosti se však již nestýkají. Důvodem byla nespolehlivost O. T. a fakt, že mezi sebou mají nevyrovnané finanční vztahy. Konkrétně dluží T. S. ovi 20 milionů Kč. Tyto si napůjčoval postupně v letech 2006-2009, jednalo se o peníze pro jeho potřebu, např. stavbu domu Na Smržovce a dodělávání chalupy. Dané peníze si půjčil od S. jako fyzické osoby. O tomto byla sepsána smlouva o půjčce, která byla bezúročná. Z této dlužné částky mu T. vrátil asi 200 000 Kč, jinak nic. Peníze však svědek do současné doby nevymáhal. Věc řeší jeho advokát. Svědkovi peníze sice chybí, ale když ví, že obžalovaný nemá peníze a má starosti, tak nemá smysl po něm něco vymáhat. Svědek se nedokázal vyjádřit k finanční situaci O. T. v letech 2008-2011, a to ani přes opakované dotazy předsedy senátu. Společnosti MT DEPO a Okonstav svědkovi moc neříkají, s těmito v rámci své podnikatelské aktivity do styku nepřišel. J. S. zná rovněž V. T., neboť dodával železo na stavbu v Brandýse. Párkrát ho viděl rovněž v Brně, kam vezl T. na jednání s T.. Svědek jednoznačně popřel, že by T. byl ve vztahu k němu jakkoliv podřízený, stejně jako mu nikdy nevyhrožoval, o to více, že by ho „měl dostat do tepláků“ či ho nechat šlapat vedle auta na dálnici. Schůzce mezi T. a T. v kanceláři v Brně byl přítomen pouze jednou, a to byl navíc na toaletě. Ze společností uvedených v obžalobě mu něco říká označení „CESA“. Rovněž tak nezná názvy akcí, které jsou zmíněny ve výrokové části, s výjimkou Mysletic a Cholutic, kde měl T. drtit pro Metrostav nějaký kámen. Svědek potvrdil, že je proti němu vedeno trestní stíhání, a to údajně proto „že mu jeden pán ukradl firmu“. Ke svým majetkovým poměrům uvedl, že jsou dobré, vlastní nějaké nemovitosti a pozemky, popř. rybník. Celkově svůj majetek svědek odhadl v řádu desítek milionů korun. Jména dalších spoluobžalovaných mu nic neříkají, pouze zná P. J. přes O. T.. Ví, že měl v zahraničí lom a požádali S., zda by ho zobchodoval. Nakonec však z toho sešlo. Další společné aktivity spolu s J. neměli. Rozhodně s J. neměl žádný spor a tomuto nikdy nevyhrožoval. Š. je společníkem J., opět se znali přes T.. Svědek také popřel, že by v minulosti pracoval u policie ani nikomu neříkal, že tam má nějaké kontakty. Má zbrojní průkaz a disponuje zbraněmi, ovšem tyto obžalovanému T. neukazoval. Pokud se týká dluhu, který má vůči němu T., pak půjčky probíhaly někdy bankovním převodem, někdy v hotovosti. V tomto směru pouze soud poukazuje na rozpor ve výpovědi z přípravného řízení, kde svědek uvedl, že vždy půjčoval T. peníze v hotovosti. Z akce v Brandýse mu zůstal dlužen pan H., starosta Lipníku, částku 300 000 Kč. Ke společnosti PORTLY uvedl, že tuto zastupoval právě M. B. Je možné, že společnost PORTLY nebo LEDEPOST získávaly zástavy v nemovitostech, o kterých hovořil, tedy Smržovka a Radoňov. K I. R. uvedl, že se jednalo o paní, která mu dělala účetnictví. Jelikož O. T. potřeboval v tomto směru někoho, tak mu ji dohodil a on jí dodnes dluží peníze. T. se svědkovi nikdy nesvěřoval se schůzkami na finančním úřadu či jeho kontrolách. Pokud se týkalo peněz, byl T. vždy skoupý. Měl dům ve Venezuele, kam vyvedl peníze a okradl nějaké své společníky. T. u něj doma navštívil asi 5x. Je pravdou, že na něj v jednom případě volali policisty, kdy k tomu došlo tak, že si jej T. nejprve pozval, ale pak řekl rodině, že s ním nechce mluvit. Se svědkem mluvil syn obžalovaného, který nakonec zavolał policii. Jméno J. R. svědkovi rovněž nic

neříká. Dále svědek opravil svou původní výpověď z přípravného řízení, kdy uvedl, že J.mu byl představen jako majitel stavební firmy a chtěl se podílet na přestavbě domu seniorů v Sedlčanech. Tento domov seniorů se však nacházel v Třebnici. Obžalovaného J. navštívil svědek pouze jednou, a to v doprovodu O. T.. Rozhodně ani J. žádné zbraně neukazoval.

95. Svědek D. H. (č.l. 3834-3836) uvedl, že z obžalovaných zná P. C.e a V.T.. Pro C. pracoval jako externí poradce přes energetiku a fotovoltaiku. T. pak poznal v důsledku této spolupráce, kdy mívali pravidelné porady v Brně. Spolupráce probíhala v rámci společnosti CESA ENGINEERING. Celá záležitost skončila na tom, že další lidé jako např. pan P. a C. viseli na obžalovaném C. jako pijavice a pod hlavičkou CESA ENGINEERING si dělali své soukromé zakázky. C. se přitom staral o firmu jako poctivý hospodář, ostatní byli příživníci. To bylo důvodem, proč ukončila činnost CESA ENGINEERING a vznikla CESA Energo. Spolupráci C. a T. hodnotil svědek jako dobrou, jejich vztahy byly normální a svědek má za to, že C. neměl důvod T. nevěřit. Také svědek měl s V. T. dobrou zkušenost. Jména ostatních obžalovaných svědkovi nic neříkají. Zaslechl jméno O. T., ale neví, k němu nic dalšího. Stejně tak neslyšel názvy společností, za které další obžalovaní měli jednat.
96. U hlavního líčení pak byla slyšena rovněž znalkyně Mgr. J. L. (č.l. 3709-3711) k posudku z odvětví ekonomika, účetní evidence daně zpracovaného v přípravném řízení (č.l. 351-438). V tomto posudku jí bylo uloženo provést vyčíslení vzájemné fakturace mezi společnostmi MT DEPO, CESA ENERGO, CESA ENGINEERING, Okonstav, VITAL Xanidu a dalšími subjekty, které se týkaly akcí, které jsou vymezeny ve výrokové části tohoto rozsudku a dále vyčíslení odpočtu DPH, který byl nárokován, uplatněn či vyplacen příslušnými finančními úřady, na základě podaných přiznání k DPH v období od 1.1.2009 do 31.12.2012 v souvislosti s danými akcemi. V rámci svého výsledku u hlavního líčení znalkyně setrvala na svých závěrech, které písemně popsala ve znaleckém posudku, přičemž konstatovala, že za období let 2009 až 2010 byl u zkoumaných společností zjištěn neoprávněný odpočet DPH v celkové výši 164 426 347 Kč, který lze dále rozvést tak, že u společnosti MT DEPO činila částka 58 010 495 Kč, u VITAL XANIDU 11 960 239 Kč, u CESA ENGINEERING 9 855 840 Kč, u CESA ENERGO 61 507 156 Kč, u OKONSTAV 18 037 157 Kč a u EKOMAR 4 004 660 Kč. Znalkyně dále doplnila, že vycházela ze zpráv finančních úřadů a policie, přičemž jejím úkolem bylo vyčíslit DPH, které je podloženo, aniž by ji zájímalo, zda oprávněně či nikoliv. Nad rámec zjištění od orgánů činných v trestním řízení či finančních úřadů přitom nepostupovala, neboť není jejím oprávněním oslovovat majitele subjektů, kde měly být prováděny stavební práce a zjišťovat, zda tyto proběhly či nikoliv. Součty a odečty dokladů prováděla, jen pokud byly dohledatelné a doložitelné. Pokud faktura nebyla nalezena, tak i v případě, pokud měla informaci, že byla zahrnuta do přiznání, s tímto nekalkulovala a do svých závěrů ji nezahrnovala. Takovýto postup tedy byl zvolen striktně ve prospěch dotčených obchodních subjektů, když její vyčíslení je z tohoto důvodu nižší, než byly žádány odpočty na finančních úřadech. K tomuto poukázala též např. na stranu 7 svého doplnění posudku (č.l. 414), kde existovala faktura v základu na 20 000 000 Kč, ovšem nedošlo k jejímu vyloučení, a to ve prospěch subjektu, neboť faktura nebyla nalezena. Proto tedy, pokud nebyla faktury fyzicky k dispozici, nemohlo dojít k jejímu vyloučení.
97. Na tomto místě soud pro upřesnění poukazuje, že pokud se týká rozdílného stanovení neoprávněných odpočtů DPH tak, jak bylo uvedeno v závěru znalkyně na č. l. 437, oproti podané obžalobě státního zástupce je tento odůvodněn nezahrnutím části zdaňovacího období společnosti CESA ENGINEERING, a to v období říjen až prosinec 2012 v celkovém objemu 5 098 254 Kč.
98. V rámci hlavního líčení pak předložil obžalovaný P.J. vyjádření dvou osob, a to L. V. (č.l. 3848) a P. C. (č.l. 3849), kteří mají potvrzovat jeho obhajobu v tom směru, že k jednání, které je mu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

kladeno za vinu, byl donucen ze strany dalších osob. Soud po provedení těchto listinných důkazů naznal, že není třeba výsledku obou jmenovaných, jakožto svědků u hlavního líčení, kdy se jedná v podstatě o další z osob, které obžalovaný J. uvádí, a kteří mají poskytnout shodné informace, jako to činil on sám, resp. svědek J. V. L. V. má mít k dispozici informace o tom, že v letech 2011 až 2012 se mu obžalovaný svěřil s tím, že je vydírán, a to ze strany osob T. a S.. Důvodem měla být účast na nějaké výstavbě, ale především zájem těchto vyděračů na jeho lomu v Makedonii. L. V. rovněž poukázal na existenci neschopné ředitelky, která pracovala ve firmě obžalovaného, tedy evidentně osoby A. J., která poškodila firmu EES špatnými rozhodnutími a dovedla ji ke krachu. Ve stejném duchu pak adresoval soudu své vyjádření P. C., rovněž kamarád a soused obžalovaného, který se na něj obrátil s vědomím, že P. C. pracuje u policie a svěřil se mu o nátlaku, který je na něj činěn ze strany osob jménem S. a T., kteří se jej snaží připravit o projekt lomu v Makedonii a možná i firmu ESS. O této akci však P. C. na žádost obžalovaného nevytvářel žádný záznam, aby se o něm vyděrači nedozvěděli.

99. Na provedené svědecké výpovědi pak navazuje celá řada listinných důkazů, které soud v rámci hlavního líčení provedl. V první řadě je třeba poukázat na samotné trestní oznámení o podezření ze spáchání trestné činnosti spočívající ve zkrácení daně, kterým inicioval zahájení trestního řízení Finanční úřad Brno III. (č.l. 1-2) ve vztahu ke společnosti VITAL XANIDU, resp. Finanční úřad v Benešově (č.l. 3-24) ve vztahu ke společnosti MT DEPO. K těmto trestním oznámením pak v průběhu šetření přibýly další materiály finančních úřadů uvedených ve výrokové části tohoto rozsudku (č.l. 1120-1126, 1315-1323, 1457-1472, 1492-1503, 1639-1677, 1992-2036, 2045-2056, 2127, 2346-2347, 2375-2378, 2556-2559, 2561-2574, 2586-2611, 3176-3214, 3289-3327). Jedná se veskrze o materiály z ústních jednání před uvedenými finančními úřady, jejich zprávy a protokoly, které potvrzují šetření při podezření ze spáchání daňové trestné činnosti. Samozřejmě z těchto materiálů lze primárně dovodit výši uplatněných nadměrných odpočtů DPH a částky, které byly na základě toho vyplaceny příslušným subjektům.
100. Uplatnění nadměrných odpočtů z DPH pak vyplývá kromě výše uvedených materiálů finančních úřadů též z přiznání k DPH a přiznání k dani z příjmu právnických osob – č.l. 1227-1228 (ve vztahu k MT DEPO), č.l. 1880-1991 (CESA ENGINEERING), č.l. 2114-2124 (CESA ENERGO), č.l. 2234-2327 (OKONSTAV), č.l. 2440-2480 (MARIL ubytování) a č.l. 2613-2765 (ESS). Soud připomíná, že dané dokumenty obchodních společností, jakož i finančních úřadů měla k dispozici shora uvedená znalkyně, dané penzum i povahu materiálů považovala za dostačující k podání vypovídajícího posudku. Ten pak, při respektování maximální míry postupu ve prospěch obviněných, umožnil učinit obžalobě závěr o výši škody způsobené trestnou činností.
101. K těmto dokladům je pak třeba přiřadit rovněž bankovní informace subjektů, za které vystupovali jednotliví obžalovaní a skrze jejichž účty mělo docházet k toku jednotlivých plateb na určené akce, resp. inkasování vratek DPH (č.l. 1678, 169-1705, 1707-1717, 1719-1743, 1748-1779, 1782-1809, 2427-2430, 2491-2526).
102. Veškeré výše uvedené listinné materiály je pak třeba dát do souvislosti k jednotlivým akcím tak, jak jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku, které obsahují výčet faktur, na jejichž základě mělo dojít k plnění a které byly rovněž použity k tomu, aby byl uplatňován nadměrný odpočet DPH, eventuálně smlouvy, ať již fiktivní mezi společnostmi obžalovaných, anebo reálné, které se vztahují ke skutečným dodavatelům či zhotovitelům děl. K akci Slatina se tak jedná o materiály na č.l. 665-680, 683-698, 705-706, 710-722, 724-725, 1279-1307, 1810-1816 a dále Příloha trestního spisu I. č.l. 1-35.
103. K akci Domov důchodců Znojmo se pojí materiály na č.l. 1308-1313, 1332-1349, 1817-1826 a Příloha trestního spisu I. č.l. 136-140.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

104. K akci FVE Bystřice byly provedeny v daném směru listinné důkazy, opět v podobě smluv a dodatků a faktur na č.l. 738-742, 1350-1415, 1827-1845, 1855-1878 a dále Přílohy trestního spisu II. č.l. 1-344 a III. č.l. 366-442.
105. K akci FVE Klenovka náleží listinné materiály stejného obsahu na č.l. 754-784, 790-795, 816-879, 829-830, 2095-2113 a Přílohy trestního spisu III. na č.l. 1-335 a Příloha IV.
106. K výstavbě FVE Moravský Vyškov se pojí materiály na č.l. 841-847, 849-852, 856-871, 1416-1456, 2530-2543 a Příloha trestního spisu I. na č.l. 141-143.
107. Ke spojeným akcím Cholupice a Mysletice je třeba poukázat na listiny na č.l. 883-884, 1589-1615, 1622-1639, 2328-2345, které mj. obsahují i vyjádření společnosti METROSTAV, které popřelo, že by na uvedených akcích vyvíjelo jakékoliv aktivity tak, jak bylo při předložených materiálech u uplatnění nadměrného odpočtu DPH obžalovanými tvrzeno.
108. K akci výstavby provozní budovy v Pardubicích ulice J. Potůčka soud poukazuje na listinné důkazy na č.l. 1474-1490, 2037-2043, 2544-2555 a Přílohu trestního spisu I. na č.l. 144-213.
109. Konečně pokud se týká akcí, na nichž se měla podílet společnost ESS pak zde kromě faktur (č.l. 1513-1552, 2575-2583, 2585) lze zmínit generální plnou moc z 31.5.2010 pro ředitelku A. J., materiály k provedeným dílům na č.l. 998-1003, výsledky místního šetření resp. zpráv města Bakov a Kralupy nad Vltavou (č.l. 1504-1511), pracovní výkazy (č.l. 2837-2883) a rovněž Přílohu V. trestního spisu. K těmto pak obhajoba obžalovaného P. J. doložila materiály v podobě certifikátů, osvědčení a materiálů k daným projektům, daňových dokladů a fakturace a komunikace mezi P. J. a O.T. (č.l. 3632-3683).
110. Zapojení jednotlivých obžalovaných do předmětných společností a jejich postavení v nich pak dokládají také výpisy z obchodního rejstříku (č.l. 1046-1111, 2229-2233).
111. Při propojení výše uvedených listinných důkazů s již dříve rozvedenými výpověďmi svědků pak soud dospěl k následujícímu závěru. V první řadě není nikterak zpochybňováno žádnou z procesních stran, že jednotliví obžalovaní vystupovali jako statutární orgány či osoby zmocněné jednat za obchodní společnosti, a to konkrétně obžalovaný O.T. za MT DEPO a OKONSTAV, Ing. V.T. za ERTEC, CESA ENGINEERING a VITAL XANIDU, obžalovaný P.Š. za VITAL XANIDU, obžalovaný P.C. za CESA ENERGO, obžalovaný T.H. za MARIL ubytování (KOBMAR, KOPMAR, EKOMAR) a obžalovaný P.J. za ESS. Daná skutečnost vyplývá nejen z jejich jednotlivých výpovědí, ale též z výpisů z obchodních rejstříků. Soud má přitom z hlediska posuzování viny jednotlivých obžalovaných za irelevantní, zda jmenovaní za uvedené obchodní společnosti vykonávali své pravomoci též fakticky, jako tomu bylo u obžalovaných T., T., J. a C., anebo byli do uvedených subjektů dosazeni na žádost spoluobžalovaných či jiných osob, jako tomu bylo v případě P. Š. a T. H.. Soud opakuje, že každá osoba, která přijme funkci člena orgánu obchodní korporace, je povinna vykonávat tuto s nezbytnou loajalitou, potřebnými znalostmi a s pečlivostí, které vyžadují mj. zajištění si potřebných informací či osvojení si určitých dovedností. Soud tak na tomto místě poukazuje na institut řádného hospodáře, který se musí snažit členové statutárních orgánů v maximální míře zachovávat, přičemž za jeho základní atributy je možno označit mj. jednání na základě rozumných a logických předpokladů, potřebných znalostí a informovanosti. Je možné poukázat na skutečnost, že samotní obžalovaní H. a Š., byť uvedli, že zpočátku netušili, že jejich jednání je jakkoliv závadové, se následně ztotožnili s tím, že se dostali do pozice tzv. bílých koňů. Takováto skutečnost však jim dle soudu musela být zcela známa již od počátku jejich zapojení do obchodních subjektů, neboť způsob, jakým jejich členství vzniklo a požadavky, které na ně byly v tomto směru kladeny, jednoznačně musely vést k závěru, že jejich postavení je čistě formální s cílem zastřít aktivity dalších osob

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

v pozadí. Nálezací soud však též konstatoval, že u obou posledně jmenovaných se nejednalo o pouhé v náhodné zapojení či ojedinělý úkon v podobě přepsání společnosti na jejich osobu. Oba následně po určitý časový úsek opakovaně a vědomě podepisovali jim předložené dokumenty, dostavovali se na jednání u finančního úřadu, vybírali peněžní prostředky z účtů a činili přepisy dalších společností pro jiné osoby (P. Š., V.T.). Takové jednání soud nemůže než hodnotit jako zcela úmyslnost participaci na protiprávním jednání, ve vztahu ke společnostem MARIL ubytování a VITAL XANIDU projednávanou tímto soudem.

112. Dále pak má soud za jednoznačně prokázané a opět nikterak rozporované, že shora uvedené obchodní společnosti, za které obžalovaní jednali, v období let 2009 až 2011 podali u místně příslušných finančních úřadů, které jsou opět specifikovány ve výrokové části rozsudku u jednotlivých bodů, příznání k dani z přidané hodnoty a uplatnili nárok na nadměrný odpočet DPH. Takto činili v důsledku své údajné aktivity v rámci stavebních akcí Slatina, Domov důchodců Znojmo, FVE Bystřice pod Hostýnem, FVE Klenovka, FVE Moravský Vyškov – Břeclav, výstavba provozního objektu Pardubice, J. Potůčka, Mysletice, Cholupice, ZŠ Bakov nad Jizereou, MŠ a ZŠ Kralupy, MŠ Hrdlořezy a Centrum Bikram Joga Prague. Aktivity v rámci uvedených akcí pak byly doloženy smlouvami o dílo a fakturami, jež měly svědčit o provedení prací mezi jednotlivými společnostmi a měly deklarovat reálnost projektů. Soud však má přitom za prokázané, že k uvedeným pracím, které byly fakturovány, vůbec nedošlo, potažmo nikoliv mezi subjekty, které byly ve vztahu k uplatněnému nároku na nadměrný odpočet DPH označeny.
113. Tento závěr soud dovozil hned z několika rovin dokazování. Předně se jedná o výpověď téměř všech obžalovaných, v první řadě obžalovaného Ing. V.T. v pozici spolupracujícího obviněného. Soud připomíná, že jmenovaný potvrdil fiktivnost všech uvedených akcí a v podstatě tak usvědčil ostatní spoluobžalované ze zapojení do trestné činnosti a rozkryl celý „modus operandi“ trestné činnosti. Výpověď obžalovaného V.T. plně koresponduje s výpověďmi dalších spoluobžalovaných, a to zejména P. Š. a T. H., kteří potvrdili, že jejich úloha ve společnostech VITAL XANIDU a MARIL byla čistě formální, kdy do těchto obchodních subjektů byli dosazeni jinými osobami, nevyvíjeli žádnou faktickou činnost, která by se týkala zakázek, nebyli obeznámeni s existencí zaměstnanců či vedením účetnictví. Dle vlastních slov, pouze dle pokynů jiných osob, podepisovali jim předložené listiny, aniž se seznámili s jejich obsahem, jednali dle pokynů na finančním úřadě (Š.) či vybírali z bankovních účtů finance, které předávali dál. Ostatně obžalovaný Š. též usvědčuje V.T. s aktivního jednání při páčání trestné činnosti, když to byl právě T., kdo Š. vyplácel „provizi“ za jeho působení v obchodní společnosti VITAL XANIDU, popř. ho instruoval, že má jít na jednání u finančního úřadu, vypadat nemocně a vzít si berle. Takové jednání dokládá vědomé páčání trestné činnosti nejen ze strany T., ale i obeznámenost Štastného s pravou podstatou věci. Je tedy zřejmé, že také v případě těchto společností a jejich údajné účasti na realizaci stavebních akcí se jednalo pouze o fiktivní zapojení bez existence reálného plnění. Ostatně rovněž další z obžalovaných O.T. k většině z uvedených akcí uvedl, že se jednalo o fiktivní fakturace, kdy své zapojení do aktivit ospravedlňoval údajným vyvíjením nátlaku ze strany J. S.. K dané otázce se soud vyjádří podrobněji na jiném místě odůvodnění tohoto rozsudku. Fiktivnost projektů FVE Moravský Vyškov a Pardubice pak lze částečně dovodit též z výpovědi obžalovaného P. J., který sice uváděl, že z počátku důvěřoval O. T., když pojal později podezření, dostal se pod jeho tlak, resp. nátlak J. S..
114. Dále je třeba připomenout shora uvedené výpovědi svědků slyšených, ať již v přípravném řízení či u hlavního líčení, k jednotlivým stavebním akcím. Soud opětovně připomíná, že pokud se týká výstavby bytového komplexu Slatina, rekonstrukce domova důchodců Znojmo, FVE Bystřice pod Hostýnem, Klenovka a Moravský Vyškov, objektu J. Potůčka v Pardubicích a akcích Mysletice a Cholupice, zde bylo řadou svědků, jakož i listinnými materiály v podobě potvrzení společností, které se skutečně na daných výstavbách podílely a obecních úřadů, v jejichž území k činnosti mělo dojít potvrzeno, že žádné práce tak, jak byly fakturovány mezi společnostmi

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

obžalovaných v bodech 1 až 6, 8, výroku tohoto rozsudku, neproběhly a zahrnutí faktur do daňových přiznání k dani z přidané hodnoty u uvedených subjektů a následné uplatnění nadměrných odpočtů DPH u příslušných finančních úřadů tak bylo ze strany osob jednajících za dané subjekty neoprávněné a protiprávní.

115. Kromě úplného doznání se obžalovaného V.T., který usvědčuje i zbývající spoluobžalované, pak soud opakuje, že vina obžalovaných P. Š. a Tomáše H. je též dokládána jejich samotnými výpověďmi, kteří potvrdili, že vědomě vstoupili do činnosti obchodních společností jako jejich statutární orgány, bez jakékoliv bližší obeznamení s předmětem takové činnosti, nevyvíjeli zde žádnou činnost a pouze plnily pokyny jiných osob. Jejich zapojení pak spočívalo v podepisování různých listin, s jejichž obsahem se neseznamovali, potažmo vybírání peněz z bankovních účtů, které předávali dalším osobám. Takovéto jednání tedy soud musí hodnotit jako zcela vědomé podílení se na trestné činnosti, neboť právě pro protiprávní jednání směřující ke krácení daně či např. podvodným aktivitám, je již notoriitou zapojení pachatelů v podobě tzv. bílých koňů, kteří mají za cíl, jednak usnadnit páčání trestné činnosti osobám, které by pro různé překážky nemohly jako statutární orgány vystupovat, či vystupovat nechtějí k zastření své totožnosti, potažmo cílem je též znesnadnit rozkrytí takovéto trestné činnosti. Ostatně sám T.H. ve své výpovědi u hlavního líčení potvrdil, že „udělal plno blbostí a ví, že byl bílým koněm“. Soud by tak v žádném případě nemohl na straně takovýchto obžalovaných akceptovat názor, že neměli ponětí o protiprávnosti svého jednání a nic špatného ve svém zapojení do uvedených obchodních firem neviděli. Pokud obžalovaní Š.a H. bez jakéhokoliv dalšího zájmu souhlasili, že budou zastávat významné funkce v podobě jednatelů společností s ručením omezeným, o chod takovýchto společností se nikterak nezajímali, ale pouze slepě plnili pokyny jiných, dokonce ruskojazyčných osob, museli být minimálně srozuměni s tím, že se podílejí na páčání trestné činnosti. Obžalovaný T.H. pak potvrdil, že byl na policii vyslýchán pro obdobnou trestnou činnost, ve které figuroval rovněž obžalovaný V.T., kdy na sebe nechal napsat další tři společnosti. Podobné skutečnosti jsou pak dohledatelné k obžalovanému P. Š., kdy soud poukazuje na shora rozvedenou výpověď jeho bratra P. Š., který potvrdil, že v průběhu let 2010 až 2012 jej jeho bratr P.Š. opakovaně oslovil s tím, aby na sebe nechal přepsat různé firmy (EKOPRODAT, EKOPEPLUS, MELSOLAR). Na žádost svého dalšího bratra Jana Šťastného pak zakoupil v roce 2012 společnost BERENGER GLOBAL. Z výše uvedeného je tedy patrné, že také obžalovaní Š. a H. byli zapojeni do projednávané trestné činnosti, přičemž nelze učinit závěr, že by takovéto zapojení bylo minimální či ryze nahodilé, ale jejich zapojení do fiktivní činnosti obchodních společností lze dohledat nejen ve vztahu k těm, které jsou popsány ve výrokové části tohoto rozsudku, ale svou činnost rozvíjeli v širším spektru.
116. Podobně, jako tomu bylo u předchozích obžalovaných a Š. se soud neztotožnil s obhajobou obžalovaného RNDr. P. C.. Ačkoliv tento popřel vědomé zapojení se do trestné činnosti a zdůraznil, že veškeré úkony, které činil, vyplývaly z důvěry k V. T.. Dle obhajoby obžalovaného mají v jeho prospěch vypovídat také spoluobžalovaní T., který měl potvrdit, že C. nevěděl, o co se jedná, T., který potvrdil důvěru obžalovaného v něj a v podstatě pouze přebírání instrukcí, potažmo svědek Hodaň, který charakterizoval obžalovaného jako pečlivou osobu, která se starala, aby společnost CESA ENGINEERING, v níž působil, nebyla vytunelována. Obhajoba též zdůraznila zdravotní stav obžalovaného, který byl po operacích hospitalizován a spoléhal se tak na další osoby (T., T., D.), že veškeré jejich činnosti jsou v souladu se zákonem. Obžalovaný zdůraznil, že nerozuměl účetnictví a toto svěřil svědkyni D., jejíž výpověď má za účelovou, učiněnou ve strachu. Z výše uvedených důvodů tedy obhajoba má za to, že není odvoditelná subjektivní stránka trestného činu v podobě byť úmyslu eventuálního, tedy minimálně srozumění s trestnou činností, ale naopak obžalovaný podle ní jednal s péčí řádného hospodáře a žádného protiprávního jednání se nedopustil.

117. Jak již bylo uvedeno, soud s takovýmto hodnocením nesouhlasí. Pokud převezme logiku obhajoby, je třeba se dívat na obžalovaného RNDr. P. C. jako na zcela svéprávnou a kvalifikovanou osobu, která si byla vědoma veškerých povinností vyplývajících z působení ve funkci statutárního orgánu obchodní společnosti a odpovědnosti, která z ní plyne. Na rozdíl od obžalovaných Š. a H. obžalovaný C. přitom dlouhodobě vykonával nejen formální, ale i faktickou funkci statutárního orgánu ve společnosti, kterou založil a vedl. Vzhledem k popisovanému průběhu předchozí podnikatelské činnosti obžalovaného ve společnosti CESA ENGINEERING pak má soud za to, že na straně obžalovaného C. daná obeznámenost a obezřetnost měly být ještě více posíleny. Je třeba připomenout, že obžalovaný popsal své působení ve společnosti CESA ENGINEERING tak, že v průběhu doby zjistil, že jej kolegové podvádějí a převádějí zakázky jinam. Z tohoto důvodu se proto rozhodl své aktivity převést na společnost CESA ENERGO. Soud by proto předpokládal, že v rámci nového působiště bude obžalovaný obzvláště opatrný ke svým spolupracovníkům tak, aby eliminoval opakování se negativních zkušeností. Na místo toho opětovně tvrdil, že také osobám figurujícím v CESA ENERGO, potažmo spolupracujícím subjektům, opět bezmezně věřil. Soud si tak musí klást otázku, jaký byl důvod působení obžalovaného v tak významné pozici, jakým je předseda představenstva akciové společnosti, jestliže ani po přechozích špatných zkušenostech nevyvine elementární snahu o kontrolu činnosti, ať již vůči osobám působícím uvnitř společnosti, kterou reprezentuje a řídí, tak vůči subjektům, s nimiž přichází do obchodního styku. Alibisticky pak konstatuje, že nerozumí účetnictví, a proto i v tomto směru bezmezně věří účetní I. D., kterou mu představil spoluobžalovaný T.. K tomu přistupuje výpověď obžalovaného k uvedeným stavebním akcím, jejichž názvy nezná, resp. s nimi nepřišel do kontaktu. Soud se nemůže ztotožnit s hodnocením obžalovaného tak, jak jej prezentuje obhajoba, neboť s poukazem na výše uvedené, je nepochopitelná role RNDr. P. C. ve společnostech, v nichž působil v roli statutárního orgánu, ať již v CESA ENGINEERING či CESA ENERGO. Nelze akceptovat, že vrcholným představitelem obchodní společnosti je osoba, která nemá podrobné obeznámení s aktivitami právnické osoby, své pravomoci deleguje na ostatní osoby a těmto bezmezně věří i přesto, že předchozí podnikatelské aktivity skončily právě z důvodu takovéto bezmezné důvěry neúspěšně. V návaznosti na to pak působí krajně nepřesvědčivě tvrzení obžalovaného k jeho účasti na jednáních při finančních úřadech, ať již v Praze či Brně. Při obou jednáních totiž obžalovaný měl vypovídat způsobem, který mu určil spoluobžalovaný O.T.. K tomu měla přistoupit údajná fobie z výtahů, pro kterou byl při jednání na finančním úřadu v Brně v tak špatném stavu, že si nepamatoval nic z toho, co říkal. V tomto případě ostatně hovořil právě O.T., který jeho vyjádření doplňoval též u Finančního úřadu v Praze. Obžalovaný C. sice tvrdí, že O.T. na něj nepůsobil, že si cokoliv vymýšlí nebo, že neví, o čem mluví, ovšem i zde by soud právě s ohledem na povahu a závažnost jednání u finančního úřadu předpokládal, že osoba, která je vyzvána k podání vysvětlení, se dopředu podrobně seznámí s meritem věci, vyžádá si, byť u osob, kterým údajně bezmezně věří, podrobné informace a nebude se slepě spoléhat na údaje, které od takovýchto osob obdrží. Soud proto musí uzavřít, že u obžalovaného RNDr. P. C., stejně jako tomu bylo u obžalovaných P. Š. a T. H., má jeho výpověď za účelovou, resp. jednání coby předsedy představenstva CESA ENERGO vedené takovým způsobem, že jmenovaný si jednoznačně byl vědom svých povinností coby statutárního a odpovědnosti, která z nich plyne. Soud dospěl k názoru, že obžalovaný věděl o činnosti společnosti CESA ENERGO a tedy i skutečnosti, že fakturací na fiktivní stavební akce dochází k páčání trestné činnosti. Ačkoliv tedy soud dospěl k závěru o jeho přímém zapojení do trestné činnosti, pak vyvinutí jej by nemohla ani zvolená obhajoba, že konal „v dobré víře“ v jednání dalších osob, zejména obžalovaných T. a T., neboť jakákoliv rezignace, která by umožnila tak rozsáhlou trestnou činnost v podobě fiktivních fakturací a neoprávněného nárokování vratek DPH, by znamenala naprostou a vědomou rezignaci na pravomoci statutárního orgánu a tedy minimálně srozumění s podstatou protiprávního jednání, o kterém při všech okolnostech, s nimiž byl či musel být konfrontován, byl obeznámen. Ostatně spoluobžalovaný T. též uvedl, že v případě jedné z akcí FVE se konala

jednání mezi ním, S. a T. a v podstatě se čekalo na návrat P. C. z nemocnice, aby těmto jednáním byl přítomen. I tato výpověď je jen jednou z mnoha, kterými se jednotliví obžalovaní snaží označovat spoluobžalované za hlavní strůjce trestné činnosti a zmírňovat svou vinu, ač soud dospěl k závěru, že všichni jmenovaní velmi dobře o pravé podstatě jejich jednání věděli a na tomto se úmyslně podíleli.

118. Pokud se týká viny obžalovaného O. T., také tento v podstatě potvrdil fiktivnost fakturovaných prací a absenci svého zavinění pak spatřuje v tvrzeném nátlaku, který byl na něj činen ze strany spoluobžalovaného V.T. a zejména svědka J. S.. Obžalovaný se snažil poukazovat na výpovědi svědků I. R., D. M. a A. P., kteří mají potvrzovat, že jeho podnikatelská činnost byla vždy v souladu se zákonem, a jmenovaný si legálními způsoby zajišťoval financování svých aktivit, které probíhaly řádně a byly řádně hrazeny. Ačkoliv potvrdil fiktivnost akcí Slatina, Domov důchodců Znojmo a všech FVE, projekty Mysletice a Cholutice byly, dle jeho tvrzení, reálné, kde docházelo ze strany jeho společnosti k těžbě hornin, a potvrdil též realizování akcí ze strany ESS a spoluobžalovaného P. J. na mateřských a základních školách, popřípadě v Centru Bikram Joga. Jak bude poukazováno níže, ve vztahu ke spoluobžalovanému P. J., právě tito dva jmenovaní se snaží postupovat ve své obhajobě ve vzájemné shodě, když za hlavního strůjce trestné činnosti označují zejména J. S., který na ně údajně vyvíjel takový nátlak, že z obavy, ať již o své budoucí podnikatelské aktivity či dokonce život a zdraví, svůj či blízkých, jednali tak, jak si to J. S. přál.
119. Právě na tomto místě pak nalézací soud považuje za nutné vyjádřit svá zjištění a závěry k rozsahu pachatelů trestné činnosti, neboť tento nepovažuje za uzavřený výčet osob uvedených v podaném žalobním návrhu státního zástupce, ale z provedeného dokazování bylo zjištěno, že na projednávané trestné činnosti participoval podstatně širší okruh osob. Má za to, že od takového závěru se nemůže odklonit ani samotná obžaloba, pakliže těžiště svého žalobního návrhu vystavěla na výpovědi spolupracujícího obviněného V.T.. Má-li tedy obžaloba, a soud se s tímto plně ztotožnil, výpověď obžalovaného T. za věrohodnou, nelze odhlédnout od toho, že jmenovaný již od počátku své výpovědi do struktury pachatelů trestné činnosti zařadil také osoby ukrajinské národnosti, a to J. R. a S. L. a. Právě J.R. oslovil obžalovaného T. s žádostí o zajištění společností pro zaměstnávání osob ukrajinské národnosti na území ČR, k čemuž jim byly poskytnuty společnosti XANUDU STAV a ERTEC. U daných jednání pak byl přítomen právě již zmíněný L., který T. s R. seznámil. Podle výpovědi obžalovaného T. byly uvedené společnosti následně používány v řetězci fiktivních fakturací, kdy na jedné straně žádal své požadavky na takovýto postup právě J.R., zatímco na straně druhé, se objevila osoba J. S.. Soud připomíná, že obžalovaný T. zařadil sebe, jakož i spoluobžalovaného O. T., jako určité mezičlánky mezi S. a R.. Pokud tedy obžaloba vycházela z pravdivosti výpovědi obžalovaného T., jehož plné doznání a spolupráce s orgány činnými v trestním řízení mu vynesli statut spolupracujícího obviněného, nelze, než hodnotit pravdivost jeho výpovědi také ve vztahu k osobám J. S., J. R. a S. L. a.
120. Ostatně o osobách obou Ukrajinců stran zapojení do trestné činnosti, či minimálně v souvislosti s oslovením o zapojení do obchodních společností hovoří také obžalovaný Š., který zmiňuje J. R. a obžalovaný H., jenž pro změnu zmínil osobu „Lopaty“, tedy evidentně S. L.. Přihlédne-li soud také k výpovědi svědkyně M. a její informaci, že obžalovaného T. zná z jeho působení ve společnosti, která zajišťovala zaměstnávání Ukrajinců, nelze než učinit závěr, že obě zmiňované osoby ukrajinské národnosti se skutečně podílely na páchaní trestné činnosti.
121. Vedle shora uvedených je třeba doplnit také s vysokou pravděpodobností svědka A. J., o kterém hovořil obžalovaný T. jako o tzv. bílém koni, který měl pravděpodobně zastávat podobnou pozici jako obžalovaný Š. a H., byť jeho jednání již není vztaženo k rozsahu podané obžaloby. Obdobné postavení měl, byť opět ne přímo při páchaní této trestné činnosti, ale rozhodně v širším rozsahu bratr obžalovaného P. Š. P., či také bratr Jan, kteří se podíleli na prepisování obchodních společností a pouhém vykonávání formálního působení statutárních orgánů z blíže

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

nespecifikovaných důvodů, o kterých tento soud může jen spekulovat, že byly minimálně podezřelého charakteru. Dále je třeba dodat osobu M. T., manželku obžalovaného V.T., která byla předchozím statutárním orgánem společnosti MariL-ubytování převáděné na osobu T. H. k páčání trestné činnosti. Bylo by s podivem, kdyby z titulu jak této funkce, tak své role manželky a tedy osoby blízké jednomu z obžalovaných, neměla povědomí o skutečné podstatě takových převodů a dalším protiprávním jednání, o to více, potvrzuje-li jak její manžel, tak obžalovaný T., že část peněz byla posílána na její bankovní účet. V neposlední řadě je pak možné, že při takto rozsáhlé činnosti byl do ní zapojen také některý zaměstnanec finančního úřadu, byť bez možnosti bližšího označení takové osoby či instituce, neboť dlouhodobost páčání a objem trestné činnosti umožňují vyslovit podezření, že bez určitého krytí skupiny také v této sféře, by muselo k odhalení dojít rychleji. Ostatně někteří obžalovaní (J.T.) a svědci (např. D. M.) se v tomto směru snažili soud upozornit, že J. S. takovými kontakty disponoval na FÚ v Benešově. Byť soud poukázal na určitou nevěrohodnost právě svědka M., stejně jako má za účelovou obhajobu P. J. a O. T., lze připustit, že právě v otázce existence dalších osob zúčastněných na trestné činnosti mohou jejich informace vycházet z reálného základu.

122. Je též pravdou, že obhajoba obžalovaných T. a J. předložila soudu celou paletu svědků, kteří mají dokládat, že na oba jmenované byl vyvíjen značný nátlak ze strany J. S.. Soud připomíná, že slyšenými svědky v tomto směru byli již zmiňovaný D. M., který potvrzoval nátlak S. na O. T., a to také ve smyslu, že S. T. sebral dům a vyhrožoval mu. Obdobně vypovídal A. P., který zmiňoval, že S. a T. měli vzájemné problémy a v neposlední řadě svědek J. V., který ve vztahu k P. J. uvedl, že byl přítomen několika setkání s J. S., na kterých S. J. vyhrožoval. Ve stejném duchu pak obhajoba P. J. předložila soudu písemná vyjádření J. V. a P. C., kteří v nich ve shodném duchu uvedli, že J. S. vyvíjel na obžalovaného J. nátlak. Ze strany O. T. pak byli k výsledku navrženi jeho syn. T. T. a Dr. T., kteří mohli obdobně potvrzovat tvrzení tohoto obžalovaného. Po důsledném zvážení obsahu výpovědi slyšených svědků a skutečností, k nimž by měli vypovídat osoby navrhané, soud dospěl k názoru, že tato jejich vyjádření nemohou obstát jako důkazy o vyvinění obžalovaných P. J. a O. T. z páčání trestné činnosti s poukazem na údajné omezení jejich ovládací složky chování v důsledku nátlaku jiné osoby, a soud proto k jejich výsledku nepřistoupil.
123. Nutno však současně konstatovat, že shora uvedeným postupem nalézací soud nikterak nepopírá, že svědek S. mohl být s trestnou činností obžalovaných obeznámen, či do této dokonce zapojen. Ostatně takový závěr má tento soud dokonce za vysoce pravděpodobný, neboť krom obžalovaných T., T. a J., jeho spojení se jmenovanými, účast na schůzkách a zainteresovanost v činnosti dotčených obchodních subjektů potvrzují i níže označení svědci. Jeho aktivita je např. doložitelná i výpovědí I. R., kterou J. S. dosadil či doporučil obžalovanému T. k vedení účetnictví a zapojoval ji také do formální pozice statutárních orgánů některých jím řízených společností. Jak již dříve soud zmínil, ve výpovědi svědka S. je celá řada nelogičností, které podstatným způsobem snižují možnost hodnotit jeho tvrzení, že o trestné činnosti nevěděl a nebyl do ní zapojen jako věrohodnou. Předně soud připomíná, že ač v rámci popisu z evidence Rejstříku trestů není doložitelný zápis v trestní minulosti jmenovaného (č.l. 3601), z výpovědi jeho i I. R. je potvrzováno, že v současné době je proti němu trestní stíhání pro majetkový delikt vedeno. Nejasnosti jsou též ohledně vzájemných dluhů mezi S., T. a T.. S. na jedné straně uvádí 20ti milionový dluh T., který však do současné doby S. nevymohl a asi ani nevymáhá, s odůvodněním, že T. peníze nemá, zatímco on ano. Avšak pokud se staví J. S. do role natolik solventní osoby, je s podivem, že krom T. jej jako dlužníka vůči své osobě označila I. R.. Ostatně podobná nelogičnost zůstává neobjasněna směrem k výpovědi O. T., který zmínil dluh naopak S. směrem k T.. Pak ovšem soud nechápe logiku věci, jestliže S., coby dlužníkem, měl nutit T. pro něj pracovat, když ten to již odmítal.

124. Oproti obhajobou tvrzeným skutečnostem, má soud výpověďmi jiných osob, které rovněž přicházely do styku s obžalovanými, resp. J. S. za prokázané, jejich vzájemné interakce a fakt, že žádný z obžalovaných k trestné činnosti nucen nebyl. Lze např. poukázat na výpověď I. R., účetní O. T., která evidentně byla obžalovanému na blízku a byla by schopna identifikovat jakékoliv zvláštnosti jednání O. T. v důsledku nátlaku na jeho osobu. Oproti tomu však svědkyně uvedla, že vztahy mezi S. a T. byly normální, pro oba zpracovávala účetnictví a nezmiňovala žádné zvláštní okolnosti, které by potvrzovaly vyjádření obhajoby obžalovaného T.. Podobně je tomu u výpovědi obžalovaného T., který ve své výpovědi nezmiňoval, ve vztahu S. – T., takové známky jednání, kteréhokoliv z jmenovaných, které by zavdávaly důvod ke konstatování, že O.T. byl ze strany kohokoliv omezován ve svobodě svého projevu či byl k něčemu nucen. Je pravdou, že u hlavního líčení T. na výslovné dotazy potvrdil, že ačkoliv byl J. S. z počátku příjemný, posléze vůči obžalovanému jednal již tvrdě a pokud se týká T., tento byl ve vztahu k S.ovi podřízeným. Obžalovaný T. rovněž specifikoval, že S. měl vyhrožovat T., že ho „pošle do tepláků a jednou jej měl nechat šlapat na dálnici vedle svého vozidla“. Soud ovšem připomíná, že takovouto výpověď učinil obžalovaný až po předchozí výpovědi obžalovaného T., kdy sám v předchozím průběhu trestního řízení takovéto informace neuváděl. Takovýto odklon, resp. sdělení významné informace pro účely trestního řízení si soud vysvětluje tak, že obžalovaný v přímé konfrontaci u hlavního líčení, kde byl přítomen také obžalovaný T., se snažil mírnit své postavení spolupracujícího obviněného, který usvědčuje zbývající spolupachatele. V tomto směru rovněž uvedl, že také ve vztahu k němu samotnému měl S. vyhrožovat, že pokud bude chtít ukončit spolupráci, domluví se S. s J. R. a o obžalovaného se „postarají“.
125. Soud se tak náhle u hlavního líčení dostal do situace, kdy tři z obžalovaných, tedy O.T., V.T. a P.J. se snažili zmírnit či dokonce eliminovat své zavinění s poukazem, že jejich postavení v páchané trestné činnosti nebylo zásadní, resp. že k tomuto byli donuceni ze strany J. S., a to z obavy o likvidaci, ať již svých podnikatelských aktivit či dokonce vlastní osoby. Kromě výpovědí svědků, kteří k obžalovaným J. a T. vystupují v poměrně blízkém vztahu, ať již jsou to spolupracovníci, přátelé či dlouhodobí obchodní partneři, však absentují jiné, pro soud objektivní, důkazy, že by kterýkoliv z nich skutečně byl pod reálným nátlakem J. S. či jiné osoby (např. J. R.a). Soud by považoval za naprosto logické, aby ve chvíli, kdy se začne J. S. dopouštět výhrůžek vůči O. T. či P. J., anebo tyto dokonce realizovat v podobě fyzického násilí (údajné šlapání vedle auta na dálnici, napadení při obchodní schůzce v nákupním centru Fénix, hrozba prostřelením kolen, atd.), dojde ze strany obžalovaných k okamžitému přerušení jakýchkoliv vazeb na takovou osobu, popřípadě k nahlášení daného jednání na Policii ČR. K žádnému takovému chování však nedošlo, anebo toto není nikterak doloženo. Pokud obžalovaní tvrdí, že důvodem měla být předchozí pracovní činnost J. S. u policie, pak toto jmenovaný dementoval a opět k tomu chybí jakékoliv relevantní důkazy. Naopak, má-li soud hodnotit výpověď svědka J. V., tento uvedl, že byl na žádost P. J. přítomen schůzkám s O.T. a ví, že tento chtěl po J. 2 miliony Kč, aby „bylo vše v pořádku“. Tento svědek tedy primárně hovoří o nátlaku, nikoliv ze strany S. vůči J., ale právě O. T.. Když je následně přítomen svědek schůzkám, kterých se účastní též J. S., je s podivem, že na těchto kromě J. a V. se účastní také menšinový společník J. Š. a J.hovoří o tom, že setkání je monitorováno jakýmsi mužem, který má působit jako ochranka. Svědek J.tedy disponuje ve své blízkosti třemi osobami, které by měly zabránit jakémukoliv nátlaku ze strany S. a i za této situace pak obžalovaný uvádí, že ze strany S. skutečně dojde k verbálnímu a dokonce fyzickému násilí, resp. jeho hrozbě (obžalovaný J.hovořil o útoku vidličkou, resp. uklidnění situace, až když se obžalovaný a jeho známí „začali důrazně fyzicky bránit“ – zajímavé ovšem je, že ani v souvislosti s tím, nikdo nezmiňuje, že by při takto vyhrocené situaci zasáhl muž, který měl v místě působit jako ochranka), nikdo nezakročí, nikdo věc nenahlásí policii, ale naopak následně podepíše pro něj nevýhodné několikaměsíční zastoupení pro J. S. ve věci prodeje lomu v Makedonii. Bez zjevných známek, že by se J. S. tedy dopustil opravdu násilného jednání vůči takové intenzitě či pohrůžek, které by ospravedlňovaly

reálnou obavu jmenovaných z jakékoliv újmy, obžalovaní pokračují ve spolupráci s J. S., účastní se schůzek s ním a paralelně páchají trestnou činnost, která je rozvedena ve výrokové části tohoto rozsudku.

126. Jestliže pak obžalovaný T. navrhuje výslech svého syna, který má potvrdit okolnosti údajné zpětné koupě nemovitostí a dalšího nátlaku ze strany J. S., pak naopak právě osoba takového navrhovaného svědka vzbuzuje u soudu vážné pochybnosti stran okolností, za nichž mělo u syna obžalovaného T. dojít ke koupi zmiňované nemovitosti. Je třeba si uvědomit, že byt' O.T. argumentoval úspěšností svého syna, coby významného architekta, v době, kdy ke koupi nemovitosti z jeho strany docházelo, byl tento ve věku, kdy se musel nacházet na vysokoškolských studiích, popřípadě byl těsně po nich. V tomto ohledu proto působí poměrně nejasně výpověď D. M., který vypovídal k zajišťování financování tohoto rodinného domu, a jenž uvedl, že se jednalo o částku mezi 4 – 5 miliony Kč. Na dotazy soudu, jakým, způsobem byla prokazována bonita T. T. uvedl, že v dané době nebylo nutné úvěr (údajně u Raiffeisenbank) dokládat příjmem žadatele. Soud takovéto vyjádření nemůže, než považovat za naprosto nereálné, kdy je naprostou notorií, že jakékoliv úvěry v uváděné výši okolo 5 milionů Kč by ze strany žadatele bylo třeba dokládat skutečně významným příjmem či minimálně zásadní zárukou a zástavou jiných osob a nemovitostí. V tomto směru však opět nekoresponduje tvrzení obžalovaného, že jej J. S. téměř o vše připravil a musel si věci zpětně kupovat.
127. V neposlední řadě pak soud poukazuje na výpověď obžalovaného RNDr. P. C., která rovněž vybočuje ze směru obhajoby, zejména O. T., neboť je to obžalovaný P. C., který naopak označoval O. T. za osobu, která na něj vyvíjela nátlak, např. při návštěvách v nemocničním zařízení, popřípadě vystupovala zcela iniciativně při účastech na kontrolách u finančních úřadů. Obdobně obžalovaný T. uvedl, že ze získaných prostředků si obžalovaný T. ponechával 2/3. Obě takové aktivní formy jednání se spoluobžalovanými a ponechání zisku z trestné činnosti tedy soud nemůže ponechat bez povšimnutí a hodnotit jinak, než úmyslné páchaní protiprávního jednání tak, jak bylo obžalovanému kladeno za vinu.
128. Soud je tak nucen konstatovat, že jednotliví obžalovaní se snaží za každou cenu eliminovat své zapojení do trestné činnosti a přesvědčit soud, že k takovéto účasti byli zneužití ze strany dalších osob, které nejsou v postavení obviněných, a to ať už na základě výhrůžek, anebo zneužitím důvěry, kterou v ostatní měli. Lze rekapitulovat, že obžalovaný T. za hlavního strůjce označuje J. S. potažmo V.T., RNDr. P. C. pak poukazuje na slepou důvěru v O. T. a V.T., obžalovaní P.Š. a T.H., kromě spoluobžalovaného T., označují za organizátory dvojici Ukrajinců R. L. a obžalovaný P.J. pak zdůrazňuje nátlak ze strany J. S., potažmo O. T. či neschopnost své ředitelky A. J. Celou skupinu obžalovaných pak uzavírá obžalovaný V.T., jenž sice jako jediný v postavení spolupracujícího obviněného rozkrývá celou skupinu pachatelů a jejich jednotlivé role, ovšem v pozici spolupracujícího obviněného je možné do jisté míry spatřovat posun v jeho výpovědi u hlavního líčení, oproti tvrzením v přípravném řízení, kdy se snažil označit sebe a O. T. jako prostředníky mezi „hlavními pachateli“, kterými by podle jeho aktuální výpovědi měli být J.R. a J. S.. Jak již bylo dříve uvedeno, tuto výpověď však soud považuje spíše za účelovou snahu na poslední chvíli zmenšit míru svého zavinění a v návaznosti na výpovědi spoluobžalovaných se postavit do role pouhého vykonavatele příkazů jiných osob, posílenou faktem, že takto vypovídal v přítomnosti ostatních obžalovaných. Vzájemné výpovědi obžalovaných a na ně navazující detaily, které uvedli svědci, kteří s nimi v rámci obchodních záležitostí přicházeli do styku, zejména účetní jejich firem, jakými jsou I. D., I. R. a V. M., spolupracující osoby, anebo lidé, kteří byli obeznámeni s převody společností uvedených ve výrokové části tohoto rozhodnutí (A. J., P. Š.) a v neposlední řadě zaměstnanci společnosti ESS (A. K., M. U., P. V., A. J., F. H., M. J., J. S. a J. L.), umožňují soudu učinit závěr, že všichni shora uvedení obžalovaní – tedy V.T., O.T. a P.J., z titulu faktického zastupování obchodních společností, znalosti poměrů a činností, které za tyto společnosti vyvíjeli, byli jednoznačně obeznámeni o fiktivnosti stavebních akcí, které si navzájem

fakturovali a na základě toho žádali neoprávněně vrácení odpočtu DPH, a to bez jakéhokoli omezení své vůle ze strany jiných osob.

129. Výjimkou v tomto směru není ani obžalovaný P.J., jehož obhajoba byla rozdělena do dvou základních okruhů. Pokud se týkalo bodu 7 výrokové části rozsudku, zde obžalovaný namítal, že veškeré stavby, na kterých se podílela ESS, probíhaly za spolupráce se společností MT DEPO O. T. v pozici subdodavatele a provedená fakturace tedy byla učiněna na základě reálného stavu, což měli dosvědčit slyšení svědci. Pokud se týká fakturace pro MT DEPO v bodě 8, tedy u akcí FVE Moravský Vyškov a Pardubice, zde obžalovaný vysvětlil, že nejprve tak činil v důvěře v O. T., později na jeho nátlak, popř. nátlak J. S., nicméně jeho jednání i tak nepředstavovalo krácení daně, neboť tuto odváděla MT DEPO a z jeho strany tak nedošlo k žádné trestné činnosti. Jak však bylo uvedeno, s danou obhajobou se nalézací soud neztotožnil, neboť takováto tvrzení považuje za selektivní a neodrážející vlastní podstatu jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu.
130. V případě bodu 7 výroku tohoto rozsudku se jednání obžalovaných P. J. a O. T., kteří vystupovali jménem společností ESS a MT DEPO, dotýká výstavby MŠ a ZŠ v Kralupech, Centra Bikram Joga Prague, ZŠ Bakov nad Jizerou a MŠ Hrdlořezy. Situace je zde mírně odlišná od jednání uvedeném v bodech 1 – 6, 8 výroku rozsudku, neboť oproti akcím tam uvedeným, se nejednalo o projekty fiktivní. Soud po provedeném dokazování nikterak nezpochybňuje a ostatně stejně tak postupovala již obžaloba státního zástupce, že by dané akce nebyly vůbec provedeny či že by na nich neparticipovala společnost obžalovaného P. J. ESS. Ostatně řada svědků, kteří byli slyšeni v rámci trestního řízení potvrdila činnosti na uvedených projektech, a to konkrétně na Centru Bikram Joga Prague svědci U., J. a L., na projektu ZŠ Bakov nad Jizerou svědci U., H., S., J., L. a J., na projektu MŠ Hrdlořezy svědci U., H., S., J. a L. a konečně na projektu MŠ a ZŠ Kralupy svědci K., U., S., J., L. a J. Za podstatné však soud považuje, zda na těchto akcích participovala či nikoliv také společnost O. T. MT DEPO. Soud připomíná, že v rámci hlavního líčení provedl důkazy výpověďmi řady svědků, kteří pracovali na různých pozicích ve společnosti ESS, ať už se jednalo o zedníky (K., V., D.), stavbyvedoucí (H., J., S.), rozpočtářka (U.), asistentka (L.) či ředitelka společnosti (J.). Z jejich výpovědí si ostatně soud udělal dobrý přehled o tom, jak společnost ESS fungovala, zejména, že to byl právě P.J., kdo její činnost řídil, jednal za ní, sjednával obchodní závazky, konal porady, uděloval pokyny či prováděl faktickou kontrolu. Svědci potvrdili, že hlavní slovo ve firmě měl právě on. Z osob, které se pak přímo podílely na výstavbě mateřských a základních škol či Centru Bikram Joga, žádný z těchto pracovníků se nesešel s názvem společnosti MT DEPO či jménem jejího statutárního zástupce O. T.. Ačkoliv soud připouští, že od doby provedení těchto prací do doby výsledku svědků uplynula nezanedbatelná doba, je s podivem, že takovéto penzum svědků si na uvedený obchodní subjekt nevzpomíná, resp. ho nezná. Výjimkou zůstávají svědkyně L., která potvrdila dodávky od společnosti MT DEPO a obeznámenost s osobou O. T. a do jisté míry obhajobou předložené písemné materiály, v nichž stavbyvedoucí, svědek J. S., měl komunikovat se společností MT DEPO (č.l. 3678-3680). K těmto dvěma důkazům však soud uvádí, že v porovnání s dalšími výpověďmi svědků, které na sebe navazují, jakož i faktickou situací ve společnosti MT DEPO, zejména s ohledem na množství jejich zaměstnanců a v neposlední řadě také při porovnání způsobu páchání trestné činnosti v jiných případech, dospěl k názoru, že i na akcích uvedených v bodě 7 výrokové části rozsudku, se nepodílela společnost MT DEPO a fakturace, která byla činěna ze strany ESS, byla ryze fiktivní.
131. Pokud se týká svědkyně L., tato se nacházela v postavení asistentky, a proto nelze její tvrzení o zapojení spol. MT DEPO vnímat jako směrodatné, co do skutečné realizaci fakturovaných prací. Stejně jako tomu bylo u svědků v postavení účetních, i jmenovaná mohla mít informace jen účetních či jiných „papírových“ aktivitách, bez reálného ověření práce společnosti MT DEPO na stavbě. V případě svědka S. soud zdůrazňuje, že jemu předkládané materiály o údajné komunikaci

na stavbě se spol. MT DEPO (č.l. 3678 – 3679, které předložila obhajobě představují kopii zprávy, na níž je jméno svědka pouze vytištěno, není však podepsán. Pokud tedy jmenovaný na dotaz soudu nejprve negoval obeznámenost s MT DEPO, aby později k dotazu obhajoby uvedl, že pokud některá z listin nese jeho podpis, tak je obsah pravdivý, je třeba jeho výpověď hodnotit tak, že svědek se nevyjadřoval k listinám jím podepsaným, ale toliko s uvedením jeho jména a navíc v kopii, které mohl dodatečně vyhotovit kdokoliv a spoléhat se, že pro delší časový odstup bude možné svědka přesvědčit, že se jedná o jím vystavený doklad. Soud vzhledem k výpovědi další řady svědků nemá žádných pochyb, že MT DEPO se ve skutečnosti na akcích s ESS nepodílela (mimo jiné též pro neexistenci adekvátního počtu zaměstnanců a nedoložení žádných dalších pracovníků, kteří pro ni měli pracovat), ale její účast byla – stejně jako v dalších případech fiktivních akcí – zcela účelová.

132. Soud se v tomto směru ztotožnil s popisem, který uvedl obžalovaný V.T., když zmiňoval, že v případě požadavku např. ze strany J. S. na fakturaci, se J.R. podíval, kde byly odvedeny stavební práce a názvy akcí pak byly uvedeny pro účely daňového odpočtu a stejný průběh pak měly požadavky, které byly činěny ze strany J. R.a. Soud má za to, že také v případě společnosti ESS byl daný mechanismus aplikován stejně, tedy že podle potřeby O. T. mu obžalovaný P.J. poskytoval informace o stavebních pracích, které byly provedeny společností ESS a tyto byly tedy v podstatě duplicitně fakturovány pro potřeby společnosti MT DEPO. O dané fiktivnosti přitom obžalovaný P.J. musel z titulu své pozice vědět, o to více přicházel-li do kontaktu, jak s O.T., tak J. S., kterého soud považuje rovněž za jednoho z pachatelů trestné činnosti, a zcela vědomě se vystavováním dokladů pro MT DEPO za ESS dopouštěl páčání trestné činnosti při obeznámenosti, že tyto doklady budou sloužit ke krácení daně.
133. V případě bodu 8 pak obžalovaný J. nepopírá, že u akcí FVE Moravský Vyškov a Pardubice šlo o nereálná plnění, což již bylo prokázáno výpovědi spoluobžalovaného V.T., jakož i dalších svědků, kteří se k daným akcím vyjadřovali a v neposlední řadě stran zaměstnanců společnosti ESS P. V., M. D. a A. K., kteří potvrdili, že na daných akcích nikdy nepracovali, a to i přes pracovní výkazy, které měli tuto skutečnost dokládat, a které jsou dle jejich vyjádření zjevně padělané. Uvedené dokladuje promyšlenost páčání trestné činnosti a její úmyslné páčání, popř. snahu zastrčit její odhalení. Přitom soud nenachází jiné odůvodnění, než že tyto doklady musel vyhotovit někdo, kde měl přístup k materiálům a datům spol. ESS a měl též z takového protiprávního jednání prospěch. Touto osobou nemohl být nikdo jiný než právě obžalovaný P.J.. Obžalovaný pak namítá, že k uvedenému jednání byl donucen ze strany J. S., popřípadě O. T. a rovněž zdůraznil, že daň odváděla společnost MT DEPO a ESS, tak nemohla krátit žádnou daň. Vzhledem k tomu, že nebyla zjištěna žádná dohoda mezi obžalovanými J. a T., není možné dle obhajoby, posoudit jednání P. J. ani jako účastenství ve formě pomoci k trestnému činu. Ani s tímto názorem se však nalézací soud neztotožnil.
134. Jak již bylo uvedeno výše, soud se nikterak nebrání přesvědčení, že do trestné činnosti byly zapojeny i další osoby neuvedené v obžalobě, jako zejména J.R. a J. S., v důsledku čehož, po vyhlášení výroku tohoto rozsudku, učinil směrem k přítomnému státnímu zástupci podnět k prošetření zapojení obou jmenovaných do trestné činnosti a event. k zahájení jejich trestního stíhání, ovšem současně takovéto zapojení nikterak neeliminuje trestní odpovědnost zbývajících obžalovaných. Totéž, co uvedl ve vztahu k O. T., je soud nucen zopakovat také u obžalovaného P. J.. Jmenovaný byl po dlouhá léta statutárním orgánem resp. majitelem společnosti ESS, podílel se na jejím chodu, a to nikoliv jen ve formální rovině, ale jak bylo potvrzeno zaměstnanci společnosti, byl to právě on, kdo vykonával fakticky veškeré pravomoci, vydával pokyny a společnost vedl. Vzhledem ke kontaktům, k nimž docházelo mezi ním, O.T. a J. S., je pak zřejmé, že obžalovaný J. plně participoval na dané trestné činnosti, a to nikoliv pouze jako účastník na ní, např. ve formě pomoci, ale byl obeznámen s mechanismem krácení daně, kdy jednou fakturovala společnost MT DEPO jeho společnosti ESS a v dalších případech tomu bylo zase naopak.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Daným způsobem byl pak přímo zapojen do krácení daně, a to v přímém úmyslu dopustit se takového jednání. Soud nemá žádné relevantní důkazy o tom, že by jednání P. J. bylo činěno pod takovým nátlakem, který by podstatným způsobem snižoval či dokonce vylučoval jeho trestní odpovědnost. Ačkoliv se obhajoba v tomto směru snažila poukazovat na výpověď J. V. či případně dalších osob, které soudu adresovaly svá vyjádření (L. V. a P. C.), jejich tvrzení soud, vzhledem k dalším okolnostem případu, považuje za účelová a v rozporu s formální logikou věci. Soud v tomto případě poukazuje opětovně na výpověď J. V., který měl být přítomen setkání a jednání mezi obžalovanými J. a T. a dále J. S. v obchodním centru Fénix v Praze. Na tuto měl svědek doprovázet obžalovaného J. z pozice jeho dlouholetého kamaráda, a to proto, aby J. nebyl na jednání sám. Současné však uvádí, že na jednání byl přítomen také společník P. J. Š. a dále J. hovořil o zajištění ochrany, tedy člověka, který situaci monitoroval a byl připraven zasáhnout, pokud by došlo k napadení. Svědek popisoval vyhrocenou situaci, zejména ze strany J. S., který se údajně verbálně agresivně choval rovněž vůči němu a konkrétně popsal stav P. J., kterému se klepaly ruce. Soudu se však jeví jako nereálné, aby za situace, kdy obžalovaného J. doprovázejí další tři lidé, včetně osoby, která má zajišťovat fyzickou ochranu, tento vykazoval známky silného rozrušení při jednání s třemi lidmi, neboť dle svědka V., měl být na druhé straně, kromě J. S. a O. T., přítomen již jen S. ův m syn. Dále je zarážející, že obžalovaný J. i přesto, jak se vůči němu měl J. S. chovat, přičemž vzhledem k tomu, že na místo schůzky přivedl i „ochranku“, musel přicházet na místo již s vědomím, že mu od J. S. nějaké nebezpečí hrozí, což se jednáním posledně jmenovaného mělo potvrdit, tak i přesto P. J. v následujícím období, namísto vyvarování se styku s J. S. či nahlášením jeho chování např. na policii, podepisuje J. S. a O. T. půlroční zastoupení k prodeji lomu v Makedonii. Na druhou stranu nelze nevidět, že kromě verbální agresivity vůči J. V. slovy „Pane V., chcete do dršťky?“ a sdělení, že „zavolá někde na Zbraslav“, nedošlo k žádnému chování J. S. v takové podobě, pro jakou by měl být P. J. rozrušen natolik, aby se mu klepaly ruce. Z výpovědi obžalovaného J. sice vyplynulo, že na dané schůzce se měl S. snažit M. Š. vidličkou vypíchnout oči a dále vyhrožovat právě svědku V., že mu „rozbije hubu a vytluče zuby“, kdy k uklidnění situace došlo až ve chvíli, kdy se J. a ostatní začali důrazně fyzicky bránit (č.l. 3368), avšak o žádné takovéto skutečnosti svědek V. nemluví, a to ať již pokud se týká fyzické obrany vůči J. S., či snahy vypíchnout oči M. Š., kdy tato skutečnost je podle soudu natolik zřetelná, že by si ji svědek, byť se značným odstupem času, musel pamatovat, resp. by bylo logické, že by právě v takové situaci zasáhla ochranka, kterou měl údajně P. J. na místě domluvenou. Na druhou stranu se jeví soudu zvláštní, že by se takového viditelného chování a v takové intenzitě dopouštět svědek S. na vysoce frekventovaném místě, jakým obchodní centrum bezesporu je. Žádná z takových situací, které by soud považoval za běžné a logické však nenastala, ale naopak jsou mu překládána tvrzení, které stojí v příkrém rozporu s obdobnými situacemi a jejich řešením.

135. S ohledem na dané rozpory soud nepovažoval za nutné provádět další dokazování výsledky svědků L. V. a P. C., kteří, jak již bylo uvedeno, adresovali soudu prostřednictvím obhajoby svá vyjádření, která mají potvrdit, že na P. J. byl vyvíjen ze strany J. S. nátlak. Zejména ve vztahu k P. C. (č.l. 3849-3850), vzhledem k údajům obsaženým v jeho vyjádření, má soud za to, že by se jednalo o svědka, který by vypovídal účelově, neboť již jím podané informace, z nichž vyplývá, že se má jednat o příslušníka policie, nevykazují potřebnou známku důvěryhodnosti, neboť sice má mít na jedné straně k dispozici informaci o užití nátlakové skupiny S. a T. na P. J. v souvislosti s makedonským projektem, avšak na straně druhé, coby příslušník policie, ač obeznámen s tím, že jiná osoba je velmi vystrašená, žije s hrozbou likvidace jeho i rodiny, neprovede o takovémto poznatku žádný zápis (jelikož jej o to žádal P. J.) a věc dále neřeší, což je v příkrém rozporu s elementární povinností výkonu jeho povolání.
136. Soud pak neakceptoval snahu obžalovaného o vyvinění ani při poukazu na údajnou neschopnost ředitelky A. J., která údajně zapříčinila úpadek společnosti, popř. na její možné propojení s obžalovaným S.. Jednak tato posledně uvedená možnost nebyla nikterak potvrzena, když sama

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

svědkyně vyvrátila, že by J. S. znala a s O.T. se setkala jen jednou, a to na základě jednání s P. J., neboť „T.se zajímal o nějaký objekt a ona jim to počítala“. Soud připomíná, že působení svědkyně J. ve společnosti ESS je datováno do období květen 2010 až duben 2011. Jednání, které je přitom obžalovanému P. J. kladeno za vinu, sice spadá do uvedené doby, ale pouze částečně, neboť práce rozvedené v bodech 7 a 8 byly údajně prováděny i po odchodu ředitelky ze společnosti. Ostatně to potvrdil i obžalovaný O.T., když k dotazům na svědkyni k realizaci projektu ZŠ a MŠ Kralupy uvedl, že v dané době tato již ve společnosti nebyla. Naopak zapojení svědkyně J. do chodu společnosti se jeví soudu jako poměrně zvláštní. Obžalovaný J. uvedl, že do doby, než se ujala funkce, společnost prosperovala. Do té doby se na řízení podílel svědek J., který byl po příchodu J. odstaven na pozici stavbyvedoucího a po odchodu ředitelky se na její místo vrátil. Nabízí se otázka, co úspěšný majitel společnosti ESS sledoval výměnou v řídicí funkci, když dle jeho názoru schopného a bezproblémového člověka, jakým byl svědek J., nahradil kandidátkou z výběrového řízení, která mu ještě před nástupem do pozice sdělila informaci, že práci, kterou po ni chce, nezná a nerozumí ji. Takové jednání by soud od zkušeného manažera, potažmo zodpovědného majitele nečekal a spíše – byť se jedná toliko o domněnku – by tak působení A. J. mohlo vzbuzovat dojem snahu o vytvoření podmínek pro to, aby bylo možné označit viníka úpadku společnosti či dokonce původu páchání trestné činnosti, resp. dosazení takové osoby do vedení společnosti, která nebude mít adekvátní přehled o aktivitách, a to i případně protiprávních, k nimž ve společnosti dochází. Ostatně soud připomíná, že osoba A. J. dle obžalovaného J. neměla být jediným důvodem krachu společnosti ESS, ale tento poukazoval též na údajně nepořádné stavbyvedoucí. Takový přístup však soud považuje za pouhou snahu jmenovaného nekriticky svalit vinu na své okolí a odvést pozornost od vlastního zavinění.

137. Soud proto dospěl k závěru, že stejně jako tomu bylo v případě V.T., P. Š. a T. H., rovněž u dalších spoluobžalovaných, a to O. T., RNDr. P. C.e a P. J., nebyly prokázány žádné okolnosti, které by umožnily, byť jen podezření, že jejich jednání bylo ovlivněno nátlakem jiných osob a jejich schopnost rozpoznávací či ovládací by byla jakýmkoliv významným způsobem omezena. Jakožto statutární orgány, ve výroku uvedených společností, vykonávali faktickou činnost v těchto subjektech, věděli o jejich aktivitách a na těchto se přímo podíleli a jednoznačně tak museli být obeznámeni s podstatou fiktivní fakturace mezi jednotlivými firmami, jakož i faktem, že tímto způsobem bude u místně příslušných finančních úřadů nárokován nadměrný odpočet DPH, a to zcela neoprávněně, za využití nepravdivých materiálů. U všech obžalovaných tak bylo možno uzavřít, že z hlediska naplnění znaku skutkové podstaty zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, zkrátili daň ve velkém rozsahu (O.T., P.Š., P.C., P.J., Ing. V.T.), kdy obžalovaný O.T. a P.C. se částečně tohoto jednání dopustili ve stádiu pokusu (bod 4b) výroku rozsudku), přičemž věděli, že tímto jednáním porušují zákonem chráněný zájem státu na správném vyměření daně a tento škodlivý následek způsobit chtěli, tedy jednali v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Ve vztahu k obžalovaným P. Š. a T. H., který daň zkrátil ve značném rozsahu a naplnil tak skutkovou podstatu zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, by soud toliko mohl polemizovat, zda vzhledem k obeznámenosti svého zapojení do trestné činnosti a aktivitám, jak sami deklarovali, tzv. bílých koňů, přímo chtěli způsobit následek takového rozsahu, jaký je jím přičítán, nicméně i pokud by u obou jmenovaných soud nekonstatoval zavinění v podobě úmyslu přímého, bylo by na místě tento specifikovat jako úmysl eventuální podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, tedy že vzhledem k aktivitám, které vyvíjeli zcela nekontrolovaně pro uvedené společnosti, kdy bez obeznámenosti se stavem obchodních společností, jejich činností, se k nabídce jiné osoby (v případě P. Š. dokonce ruskojazyčné) stali jejich statutárními orgány a bez jakékoliv kontroly podepisovali listiny a vybírali částky, které v souhrnu dosahovaly milionů, a následně společnosti opět převedli na další subjekty, museli být srozuměni, že tyto finanční prostředky pocházejí z trestné činnosti, na které se podílejí. V případě

P. Š. však lze poukázat na výpověď jeho bratra P., který rozvedl aktivity obžalovaného tak, že sám svého bratra přesvědčoval k provádění přepisů společností bez dání jakýchkoliv dalších informací, a to nikoliv pouze v projednávaném případě, a proto soud dospěl k názoru, že také obžalovaný P.Š. byl velice dobře obeznámen nejen s tím, že se dopouští trestné činnosti, ale také s jejím rozsahem. Stejného opakování podezřelé činnosti se pak dopouštěl – byť nikoliv ve vztahu k této projednávané trestné činnosti - obžalovaný H. ve vztahu k V. T.

138. Všichni v obžalobě uvedení obžalovaní tak tvořili kompaktní celek osob páčajících trestnou činnost, přičemž jejich struktura vycházela z možností, kterými disponovali jakožto statutární orgány obchodních společností na poli výstavby, ať již se jednalo o subjekty, které za jiných okolností fakticky pracovní činnosti vykonávaly (zejména ESS), anebo naopak v daném období fungovaly čistě pro potřeby páčání trestné činnosti (společnosti ovládané obžalovanými H. a Š.). Díky informacím, ať již z vlastní činnosti anebo od jiných osob, pravděpodobně ukrajinské národnosti, znali detaily prováděných akcí v rámci celého území republiky, potažmo si tyto akce fiktivně tvořili, poskytovali si navzájem dokumenty (smlouvy, faktury, apod.) obsahující za tím účelem uvedené nepravdivé údaje a tímto způsobem vytvářeli mechanismus zdánlivě reálných projektů, na jejichž základě, resp. po provedené fakturaci, docházelo u příslušných finančních úřadů k neoprávněnému uplatnění odpočtu DHP. Ačkoliv se v dané struktuře musely vyskytovat též další osoby podílející se na trestné činnosti, které však trestně stíhány nejsou, nelze uzavřít, že by role obžalovaných tímto byla jakkoliv zmenšena, tedy zejména, že by obžalovaní H., Š. a C. neměli povědomí o protiprávnosti svého jednání na základě údajné důvěry v jiné osoby, anebo, že by další obžalovaní T., J. či T. byli k trestné činnosti nuceni. Vzhledem k dokazování nelze ani uzavřít, že by T. a T. působili jen jako prostředníci či podřízení J. S. a J. R., neboť právě tito obžalovaní svou činnost prezentovali velmi obsáhle, zajišťovali informace o fiktivních akcích, vystavovali faktury, scházeli se na schůzkách, kde probíhalo plánování jejich aktivit, jednali s finančními úřady a v podstatě trestnou činnost spouřídili. Soud stručně připomíná, že u obžalovaných Š. a H., žádný poznatek o vyvíjení nátlaku na tyto učiněn nebyl. P. Š. uvedl, že když mu přestali platit za účast ve společnosti, oznámil, že chce činnost ukončit, a k tomuto došlo. Jeví se proto zvláštní, že u některých obžalovaných je „vystoupení“ ze zločinného uskupení možné bez dalšího, zejména výhrůžek a zastrašování a u dalších osob tomu má být naopak.
139. Jako doplňující poznatek, který soud vzal do úvahy při závěru o vině obžalovaných, je v případě Ing. V.T., O. T., RNDr. P. C. a P. J. též jejich trestní minulost, dokládána záznamy v evidenci Rejstříku trestů (č.l. 3222, 3224 – 3226). U O. T. je možné zmínit dvojí odsouzení, zejména shodnou daňovou trestnou činnost podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Ing. V.T. byl soudně trestán třikrát, z toho též pro trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1 tr. zákona. V případě RNDr. P. C. bylo pravomocně rozhodnuto o podmíněném zastavení trestního stíhání pro trestnou činnost v podobě dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 4 trestního zákoníku a poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Konečně obdobně bylo postupováno u P. J. a trestného činu zvýhodnění věřitele podle § 223 odst. 1 trestního zákoníku (blíže k uvedeným rozhodnutím viz část odůvodnění věnovaná otázce ukládání trestu). Soud se v tomto směru ztotožnil s názorem obžaloby, že krom pravomocných odsouzení obžalovaných T. a T., je také u osob P. C. a P. J., vzhledem k podmínkám, které zákon stanoví pro postup podle § 307 tr.řádu, tedy podmíněného zastavení trestního stíhání (zejména § 307 odst. 1 písm. a) tr. řádu), možné konstatovat, že všichni jmenovaní mají předchozí zkušenosti s páčáním trestné činnosti majetkové povahy a lze tak dokládat jejich motivaci i v tomto případě. Rozhodně nemůže soud pro výše uvedené přiznat důvodnost obhajoby, že obžalovaní jsou a vždy byli řádnými bezúhonnými občany a podnikateli, ale protiprávního jednání se naopak dopustili již v minulosti, a to bez možnosti proklamovat, že i k tomuto byli kýmkoliv donuceni, či slepě a důvodně důvěřovali nesprávným lidem.

140. Závěrem této části odůvodnění, která se pojí k otázce viny obžalovaných je soud povinen se vyjádřit rovněž k návrhu obhajoby obžalovaného O. T. na přerušení jeho trestního stínání, a to s ohledem na ústavní znalecký posudek, který předložil u hlavního líčení (č.l. 3748-3807), a jenž má mít dle jeho názoru vliv na posouzení jak subjektivní stránky jeho jednání, ale též schopnosti účastnit se vlastního trestního řízení, které je proti němu vedeno. Soud daný posudek provedl jeho přečtením, když z jeho závěrů rekapituluje, že obžalovaný podle znalců netrpí posttraumatickým stresovým syndromem, ale forenzně závažnou, organicky podmíněnou duševní poruchou s příznaky psychotickými. Počátek této poruchy nebylo možno s jistotou určit, byť vyšetřovaný – obžalovaný, tento spojoval s nátlakem na jeho osobu právě ze strany J. S.. Znalci však uzavřeli, že jelikož nátlak nebyl v jim dostupné dokumentaci zásadněji verifikován, byla by práce s tímto momentem spekulací. Dále se k této materii nebyli schopni vyjádřit a konstatovali pouze obecný závěr, že stres, tedy i možné vydírání další osobou, se určitě mohli spolupodílet na rozvoji stávajícího stavu a ovlivnit jednání posuzovaného. K jeho aktuálnímu stavu znalci konstatovali, že je třeba, aby se podrobil důkladné psychiatrické léčbě, přičemž aktuálně (ke dni 11.9.2017) nebyl na základě závěrů znalců schopen účasti na líčení soudu pro narušené myšlení a jeho účast by z hlediska psychiatrického byla neplnohodnotná. Znalci uvedli, že psychiatrické kontrolní vyšetření, které se vyjádří k možnostem posuzovaného účastnit se soudu a pokusí se i o vyhodnocení schopností rozpoznávacích a ovládacích, doporučují provést do doby jednoho roku. Zpětné ohodnocení schopností ovládacích není aktuálně možné, neboť by bylo spekulativního charakteru, pro již konstatovanou duševní poruchu.
141. Za dané situace se nalézací soud plně ztotožnil s názorem obžaloby na vypracování nového posudku, který by se vyjádřil k otázce naplnění podmínek ve smyslu § 173 trestního řádu (přerušení trestního stíhání). Soud k tomuto konstatuje, že znaleckému ústavu Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, který prvotní posudek na žádost obhajoby zpracovával, nebyla položena otázka stran schopnosti chápat smysl trestní řízení a účastnit se jeho úkonů vedených Krajským soudem v Brně, neboť předmětem původního znaleckého šetření bylo zodpovězení otázek, zda O.T. trpí posttraumatickým stresovým syndromem následkem násilí či nátlaku ze strany vyděrače a zda tomuto nátlaku byl schopen odolávat v inkriminovaném období let 2008-2011 event. až do roku 2015, kdy podal trestní oznámení pro vydírání. Soud připomíná, že přerušení trestního stíhání přichází do úvahy mj. za situace, kdy obviněný pro duševní chorobu, která nastala až po spáchání činu, není schopen chápat smysl trestního stíhání /§ 173 odst. 1 písm. c) trestního řádu/. Soud ze své zkušenosti je nucen rovněž uvést, že existují velmi časté snahy osob, které jsou v postavení obviněného využívat všech specifík psychiatricko-psychologické roviny, která pracuje s vnitřním stavem posuzované osoby, který není nikterak exaktně verifikovatelný, a byť znalci v této rovině vycházejí z dlouhodobých zkušeností a obsáhlé vědecké materie, která umožňuje i tato odvětví řadit do zdravotnického oboru, je současně potvrzováno, že vždy na prvním místě stojí vyšetření zkoumané osoby a znalci často převážně či dokonce výhradně pracují s daty, která jim poskytuje vyšetřovaná osoba. V tomto ohledu lze ostatně poukázat na závěry již znaleckého posudku Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, v němž znalci zdůraznili, že vycházeli čistě z tvrzení obžalovaného O. T. a vzhledem k duševní poruše, která vznikla z důvodu stresu, mohou pouze spekulovat, zda počátečním impulsem byl jím avizovaný nátlak ze strany J. S. či dalších osob. Soud se s takovýmto závěrem ztotožňuje, kdy stejně tak spekulativně by mohl na druhé straně naznačit, že daný stres může být naopak způsoben odhalením trestné činnosti jmenovaného a probíhajícím trestním řízením, v důsledku čehož je O.T. ohrožen vysokým trestem odnětí svobody. Takovýto závěr by se soudu jevil přílehavý, už pro dříve rozvedené důkazy v podobě výsledku jednotlivých obžalovaných a svědků, kdy ti, které soud považuje za věrohodné, se o žádných konfliktech mezi J. S. a O.T. nevyjadřovali a soud tak dospěl k názoru, že jejich zapojení do trestné činnosti bylo rovnocenné, bez jakéhokoli náznačku omezení rozpoznávacích či ovládacích schopností. I přesto však přibral k trestnímu řízení znalecký ústav v podobě Fakultní nemocnice Olomouc, kterému zadal zpracování znaleckého posudku nikoliv

revizního, ale v podstatě doplňujícího ke zodpovězení otázky, zda je obžalovaný O.T. v současné době chápat smysl trestního řízení a účastnit se jeho úkonů. Po provedeném šetření pak znalecký ústav (č.l. 3885-3890) dospěl na základě vyšetření O. T. ke kladnému závěru. S tímto soud pro erudici znaleckého ústavu a ostatně vzhledem k vlastním poznatkům o chování obžalovaného u hlavního líčení, který nevykazoval žádné znaky toho, že by nebyl schopen vnímat průběh trestního řízení, či

142. adekvátně se v něm vyjadřovat, zcela akceptuje. Jelikož daná materie nepředstavovala, dle názoru soudu, složitější problém a zkoumání bylo provedeno s jednoznačným výsledkem, nepovažoval za nezbytné, aby byli zpracovatelé tohoto posudku slyšeni u hlavního líčení osobně, ale tento důkaz provedl zcela v intencích trestního řádu jeho přečtením.
143. Závěrem soud zdůrazňuje, že při svém rozhodování vycházel z provedeného dokazování, proti jehož způsobu provedení, procesní strany nevznesly žádných námitek, přičemž s návrhy na doplnění dokazování se soud vypořádal již na jiném místě odůvodnění tohoto rozhodnutí. Provedené důkazy pak byly hodnoceny, jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, za důsledného zachování práv všech obžalovaných a bylo postupováno v daném ohledu vždy maximálně ve prospěch obžalovaných.

K otázce ukládaného trestu.

144. Při rozhodování o druhu a výměře uložených sankcí soud přihlédl ke všem skutečnostem uvedeným v § 38 a § 39 trestního zákoníku a obalovaným uložil níže odůvodněné tresty. Předně soud konstatuje, že všichni obžalovaní, s výjimkou T. H., byli v intencích § 240 odst. 3 trestního zákoníku ohroženi trestem odnětí svobody od 5-10 let, obžalovaný T.H. pak v rozmezí od 2-8 let.
145. V případě obžalovaného O. T. bylo namíste ukládat souhrnný trest ke sbíhajícímu se zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, kterým byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 18.6.2015 č.j. 46 T 84/2014-184 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10.9.2015 sp. zn. 8 To 310/2015. Předmětným rozhodnutím mu byl uložen trest odnětí svobody ve výměře 3 let, podmíněně odložený na zkušební dobu 4 let, která uplyne 10.9.2019. Pokud se týká přičítání polehčujících a přitěžujících okolností u O. T., je třeba poukázat, že ačkoliv byl v minulosti již soudně trestán (č.l. 3222), jednalo se v první řadě o výše uvedenou sbíhající se trestnou činnost a dále pak o odsouzení Obvodním soudem pro Prahu 2 pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 trestního zákona (zákona č. 140/1961 Sb. ve znění pozdějších předpisů), kdy k této sankci již není možné přihlížet, neboť uložený trest již byl vykonán, resp. zahlazen. Na obžalovaného O. T. proto soud pohlížel jako na dosud netrestaného, kdy se však jedná o jedinou polehčující okolnost, kterou lze u jeho osoby spatřovat. Na straně druhé pak je třeba zohlednit dlouhodobost, po kterou se obžalovaný protiprávního jednání dopouštěl, skutečnosti, že je odsuzován pro více trestných činů, a to právě ve vztahu k odsouzení Obvodním soudem pro Prahu 4 a v neposlední řadě je třeba zohlednit škodu, kterou svým jednáním způsobil, a která přesahuje částku 150 milionů Kč, byť dílem k jejímu faktickému způsobení nedošlo, kdy v částce 53,7 milionu Kč dosáhl jednání obžalovaného toliko stádia pokusu spáchání protiprávního jednání. K tomuto je třeba doplnit, že soud po provedeném dokazování považuje O. T. za jednoho ze stěžejních pachatelů trestné činnosti, který de facto spojuje všechny spoluobžalované a jejich protiprávní jednání ve všech bodech výrokové části tohoto rozsudku. Proto má soud za to, že při souhrnu všech výše uvedených přitěžujících okolností a zohlednění situace, kdy výše reálné škody několikanásobně přesahuje dolní hranici škody velkého rozsahu stanovené částkou 5 milionů Kč (§ 138 odst. 1 trestního zákoníku) nelze, vzhledem k podmínkám stanoveným pro užití souhrnného trestu (§ 43 odst. 2 tr. zákoníku), ukládat jiné než nepodmíněný trest odnětí

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

svobody, a to při horní hranici zákonné trestní sazby. Jeho konkrétní výměra v trvání 9 let pak odráží již zmiňovanou polehčující okolnost v podobě formální bezúhonnosti obžalovaného. Posledně uvedenou skutečnost soud rovněž zohlednil při zařazení jmenovaného k výkonu trestu, kdy využil zákonného oprávnění a namísto zařazení O. T. do věznice se zvýšenou ostrahou, tohoto pro výkon trestu zařadil podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku toliko do věznice s ostrahou, neboť má za to, že výkon trestu ve věznici s mírnějším režimem bude vzhledem k osobě jmenovaného a možnosti jeho resocializace plně dostačující.

146. S ohledem na uložení souhrnného trestu pak soud zrušil výrok o něm z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 18.6.2015 č.j. 46 T 84/2014-184 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10.9.2015 sp. zn. 8 To 310/2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Jelikož se obžalovaný dopustil trestné činnosti v souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu obchodní společnosti, soud se plně ztotožnil s názorem obžaloby na uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, a to v maximální možné výměře 10 let. Délka tohoto trestu opět doráží škodlivost jednání obžalovaného, zejména projevujícího se v dlouhodobosti jednání a jeho rozsahu, který je dán zejména výší způsobené škody.
147. V případě obžalovaného RNDr. P. C. může soud rovněž konstatovat jeho dosavadní bezúhonnost, byť jmenovaný již byl jednou projednáván pro trestnou činnost v podobě dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 4 trestního zákoníku a trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kdy pro dané jednání bylo trestní stíhání podmíněně zastaveno rozhodnutím státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě sp. zn. 4 KZV 16/2015 ze dne 3.8.2015 s právní mocí od 14.8.2015 při stanovení zkušební doby 18 měsíců, tedy do 14.2.2017 (č.l. 3224). Ačkoliv soud souhlasí s názorem obžaloby, že i takovéto rozhodnutí vzhledem k podmínkám podmíněného zastavení trestního stíhání, jednou, z nichž je doznání se obviněného k činu, lze použít k hodnocení osoby obžalovaného v rámci tohoto trestního řízení, není možné tak postupovat s ohledem na konstatování jeho trestní minulosti, coby přítěžující okolnosti při ukládání trestu. Soud tak pouze činil v rámci hodnocení viny RNDr. P. C., kdy předchozí trestní stíhání dokresluje jeho osobu z hlediska jeho zkušeností spácháním obdobné majetkové trestné činnosti v minulosti. Při výměře sankce však je třeba zastávat závěr o jeho dosavadním vedení řádného života, které představuje výraznou, byť v jeho případě jedinou, polehčující okolnost. Při zohlednění výše škody, které se obžalovaný dopustil, byť v převážné části ve stádiu pokusu, soud dospěl k názoru, že je na místě ukládat nepodmíněný trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby, a to konkrétně ve výměře 6 let. Pro výkon trestu pak jmenovaného při splnění zákonných kritérií uvedených v § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Stejně jako u předchozího obžalovaného a již nyní lze uvést, že také u obžalovaných dalších, se pak soud ztotožnil s nutností uložit též trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, neboť obžalovaný se trestné činnosti dopustil právě v souvislosti s takovouto činností. Vlastní výměra 5 let pak odráží délku páčání trestné činnosti a škodu, k níž jeho jednání směřovalo.
148. Obdobné závěry vedly soud při stanovení sankce též u obžalovaného P. J., kterému soud ukládal trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, a to v délce 5 let. Rovněž u tohoto obžalovaného je na něj třeba hledět jako na dosud netrestaného, byť v opisu z evidence Rejstříku trestů (č.l. 3225) existuje záznam o jeho projednání pro trestnou činnost v podobě zvýhodnění věřitele podle § 223 odst. 1 trestního zákoníku, kdy trestní stíhání bylo rozhodnutím Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 21.10.2015 sp. zn. 2 T 151/2015 s právní mocí od 21.10.2015 podmíněně zastaveno při stanovení zkušební doby v délce 18 měsíců, tedy do 21.4.2017. Také tento záznam u obžalovaného nelze pojímat ve smyslu přítěžující okolnosti při stanovení druhu či

výměry trestu, ale opět umožňuje dokreslit osobu P. J. stran jeho možností a motivace při páčání trestné činnosti. Vzhledem k výši jím způsobené škody, která dosahuje hranice 15 milionů Kč, jakož i absence dalších polehčujících okolností, za které by soud považoval např. doznání se k trestné činnosti či lítost nad jejím spácháním, proto soud nemohl ukládat jiný, než nepodmíněný trest odnětí svobody, byť na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Pro výkon takového trestu pak P. J. soud zařadil do věznice s ostrahou a stejně jako u všech obžalovaných, také jemu uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu 5 let.

149. U osoby obžalovaného Ing. V.T. je právě markantní rozdíl při úvahách soudu nejen o výměře, ale samotném druhu ukládané sankce, a to stran jedné z nejvýraznějších polehčujících okolností, kterou tento soud zná a kterou představuje doznání se pachatele k trestné činnosti a snaha o spolupráci s orgány činnými v trestním řízení při jejím odhalování. Soud reflektoval názor obžaloby, která označila již v přípravném řízení Ing. V.T. jako spolupracujícího obviněného, který nejen, že se doznal k vlastní trestné činnosti, ale současně napomohl orgánům činným v trestním řízení odhalení sofistikované trestné činnosti dalších spolupachatelů. Ačkoliv v minulosti byl jmenovaný 3x soudně trestán pro méně závažnou trestnou činnost v podobě ohrožení pod vlivem návykové látky (§ 201 trestního zákona), resp. úvěrového podvodu (§ 250b trestního zákona), k těmto odsouzením již není možné ve stávající době přihlížet a také na V.T. tedy bylo pohlíženo jako na osobu formálně netrestanou. Ačkoliv škoda, kterou svým jednáním způsobil, byla vyšší, než u obžalovaného P. J., soud zohlednil nejvýraznější rozdíl v přístupu obou obžalovaných k jejich trestné činnosti, v podobě jejího uvědomění si a snahy přispět k jejímu odhalení ze strany V.T.. Ostatně při splnění zákonných znaků spolupracujícího obviněného (§ 178a trestního řádu) bylo na místě aplikovat postup pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody dle § 58 odst. 4 trestního zákoníku. Zákonná díkce předpokládá nikoliv diskreci soudu, ale de facto automatické uplatnění snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby u pachatele, který je označen jako spolupracující obviněný, za současného splnění předpokladu, že jsou naplněny podmínky právě takovéto spolupracující osoby. Soud se ztotožnil s hodnocením obžaloby, že Ing. V.T. se v plném rozsahu doznal k trestné činnosti, souhlasil s tím, aby byl označen jako spolupracující obviněný, státní zástupce takové označení považoval za potřebné, vzhledem k povaze trestného činu, který vzhledem k osobám, které do něj byly zapojeny, rozdělení jejich jednotlivých úloh, rozsahu a délce páčání, lze označit jako trestnou činnost organizovaného charakteru vysoce škodlivé povahy. Obžalovaný současně uvedl orgánům činným v trestním řízení okolnosti, které byly způsobily významně přispět k objasnění zločinu a zapojení všech osob do něj. Určitou připomínku sice soud prezentoval ve vztahu k poslední výpovědi obžalovaného u hlavního líčení, kdy se snažil jistým způsobem snížit odpovědnost spoluobžalovaného O. T. v návaznosti na jednání svědka J. S., kdy ačkoliv spoluobžalovaného T. nikterak nevyvinil, uvedl, oproti přípravnému řízení, informace, které měly potvrzovat obhajobu posledně jmenovaného, týkající se výhrůžek adresovaných J. S.. Soud po provedeném dokazování dospěl k názoru, že takováto obhajoba obžalovaného T. byla účelová a bez možnosti zvrátit závěr o jeho trestní odpovědnosti, přičemž důvod výpovědi Ing. T. u hlavního líčení viděl především v tom, že jmenovaný vypovídal, na rozdíl od přípravného řízení, v přítomnosti spoluobžalovaného, kterého usvědčuje a snažil se ve vztahu k němu prezentovat umírněněji. Ostatně soud již opakovaně konstatoval, že nikterak nepopírá, resp. má za vysoce pravděpodobné zapojení J. S. do trestné činnosti, a to dokonce na jedné z nejvyšších příček celé organizace, aby však současně dodal, že žádný z obžalovaných, tedy ani O.T., nebyli k trestné činnosti kýmkoliv nuceni takovým způsobem, který by snižoval či dokonce vylučoval jejich trestní odpovědnost. Ve světle výše uvedeného tedy sice soud musí uznat, že doznání se obžalovaného T. je do jisté míry hraniční a soud toto stran naplnění podmínek postavení spolupracujícího obviněného dlouze zvažoval, nakonec se však přiklonil k názoru obžaloby. Ostatně je to obžaloba, kdo hájí společenský zájem na spravedlivém potrestání pachatelů trestné

činnosti, a pakliže tato má za dostačující trest v podobě prolomení dolní hranice zákonem vymezené sazby, soud proti tomuto ničeho nenamítal, neboť takový postup nevybočuje ze zákonem stanoveným mantinelů. Soud proto při ukládání trestu akceptoval návrh státního zástupce, aby byl trest ukládán ještě jako podmíněně odložený, byť soud tento stanovil v maximální možné výměře, tedy na dobu 3 let, se stanovením zkušební doby v trvání 5 let, a to za doplnění o současné vyslovení dohledu úředníka probační a mediační služby. Toto rozhodnutí pak doplnil opět sankcí zákazu činnosti výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu 5 let.

150. Kde se soud neztotožnil, byť toliko částečně s názorem obžaloby, bylo stanovení trestu u obžalovaného P. Š., u kterého státní zástupce požadoval uložení trestu odnětí svobody v první polovině zákonné trestní sazby, a to konkrétně v délce 6 let za současného uložení trestu zákazu činnosti. Soud je toho názoru, že je možno pohlížet na obžalované P. Š. a T. H. stejnou optikou při ukládání sankce a do značné míry se ztotožnil s obhajobou, kterou v tomto směru prezentovali. Po provedeném dokazování soud spatřuje určitou odlišnost v jejich postavení, resp. zapojení do trestné činnosti, kdy postavení obou jmenovaných bylo odlišné od zbývajících obžalovaných, neboť ti to nepředstavovali faktické, ale toliko formální jednatele obchodních společností, dosazených do nich výlučně za účelem páčání trestné činnosti. Ačkoliv se poté sice dostali v podstatě na roveň obžalovaných T., T., J. a C., co do oprávnění a povinností jednatelů právnických osob, v hierarchii trestné činnosti přeci jen nedosahovali takové úrovně jako spoluobžalovaní. Jejich aktivita se omezovala na plnění pokynů ze strany jiných osob v podobě podepisování listin, jednání před úřady a bankami či vyzvedávání peněz. Takovýto způsob páčání trestné činnosti sice nikterak jmenované nevyvíňuje a soud nespasil ani důvod jejich jednání hodnotit pouze jako účastenství k trestné činnosti, neboť na této participovali v postavení přímých pachatelů trestné činnosti coby jednatelé společností, ovšem na druhou stranu, oproti zbývajícím spoluobžalovaným neměli další obeznámení s celou strukturou trestné činnosti, kdy vlastní plánování protiprávního jednání náleželo zbývajícím spoluobžalovaným. Obžalovaní pak od počátku svého trestního stíhání zastávali jednotný přístup ke své obhajobě, tuto nikterak neměnili a v podstatě se k jednání doznávali a také z jejich výpovědi bylo možné usvědčit některé další obžalované. Jediný rozdíl oproti Ing. V. T. tedy je ten, že P. Š. ani T. H. nebyl formálně přiznán status spolupracujícího obviněného, resp. o tento nežádali, či jim nebyl nabídnut. Pokud však soud zohlednil faktický přínos Ing. V.T. tím, že u ukládání sankce přistoupil k jejímu mimořádnému snížení, má za to, že tyto skutečnosti lze aplikovat také u obžalovaného P. Š. o to více, že jím způsobená škoda přesahující 15 milionů Kč je nižší, než u Ing. V.T. a sám obžalovaný pak v minulosti skutečně nebyl nikdy soudně trestán (č.l. 322). Stejný závěr a okolnosti je třeba použít též u T. H., o to více, že jmenovanému bylo kladeno za vinu spáchání méně závažné trestné činnosti se způsobením škody přesahující mírně 4 miliony Kč, za současného vyslovení dosavadního řádného vedení života (č.l. 3227). Soud proto u obžalovaných P. Š. a T. H. ukládal kratší tresty odnětí svobody, a to v délce 3 let (Š.) a 2 ½ let (H.), které ještě podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 5 let, za současného vyslovení dohledu úředníka probační a mediační služby (Š.) a 4 let (H.). Vlastní výměra je dána opět rozsahem zapojení obžalovaných do trestné činnosti a škodou, kterou svým jednáním způsobili, přičemž dané parametry se projeví též ve výměře trestu zákazu činnosti výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, který byl stanoven u P. Š. v délce 5 let a u obžalovaného T. H. v délce 4 let. Aby skutečně došlo k odlišení postavení obžalovaných V.T. a P. Š. stran jejich uvědomění si trestné činnosti, která se u prvně jmenovaného projevila v jeho postavení coby spolupracujícího obviněného, soud doplnil u P. Š. spektrum trestů rovněž o uložení peněžitého trestu ve výši 100 denních sazeb, kdy jedna z nich činí 1 000 Kč, tedy peněžitého trestu v celkové výměře 100 000 Kč se stanovením náhradního trestu odnětí svobody pro případ nevykonání v trvání 12 měsíců. Tuto sankci soud odůvodňuje též možnostmi obžalovaného, který je v produktivním pracovním věku a jednotliví spoluobžalovaní jej rovněž

hodnotili jako kvalitního řemeslníka, který jistě nebude mít do budoucna problémy se získáním finančních prostředků na výkon peněžitého trestu.

151. Konečně pokud se týká závěrů adhezního řízení je třeba uvést, že k trestnímu řízení se s nárokem na náhradu majetkové škody připojili ve výroku uvedené místně příslušné finanční úřady, a to konkrétně Středočeského kraje, Územní pracoviště Benešov ve výši 51 519 393 Kč, proti obžalovanému O. T. (č.l. 3251-3252), Plzeňského Kraje, Územní pracoviště Plzeň s částkou 11 911 306 Kč, proti obžalovaným P. Š. a Ing. V. T. (č.l. 3215-3217), Jihomoravského kraje, Územní pracoviště Brno I. s částkou 4 546 775 Kč (č.l. 3289 – 3291), proti obžalovaným Ing. V. T. a O. T.. Vzhledem k povaze adhezního řízení, které v podstatě nahrazuje občanskoprávní řízení, lze v jeho rámci uplatňovat jen takový nárok na náhradu škody, který by bylo možné uplatnit a přiznat též v občanskoprávním řízení. Případy náhrady škody způsobené zkrácením daně do tohoto rámce nespádají, neboť na případný nedoplatek směřuje jiný postup realizovaný finančním úřadem či jiným oprávněným orgánem v podobě vydání platebního výměru či výkazu nedoplatků, které jsou samy o sobě podkladem pro doplacení zkrácené daně a současně exekucním titulem pro případný nucený výkon rozhodnutí. Jelikož soud na počátku hlavního líčení nerozhodl o nepřipuštění dotčených poškozených k trestnímu řízení ve smyslu § 206 odst. 3 trestního řádu, což jak uznává by byl přílehavější postup, bylo na místě v rámci výrokové části rozhodnout také o učiněném nároku na náhradu majetkové škody, a to buď ve smyslu § 228, popř. § 229 tr. řádu. Pro výše uvedenou povahu nedoplatku způsobeného zkrácením daně tak nezbylo, než postupovat podle § 229 odst. 1 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno podat odvolání** do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Brno 11. ledna 2018

JUDr. Michael Vrtek, PhD., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová